

บทที่ 3

การจำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัยตามกฎหมายต่างประเทศ

การจำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัย ปรากฏตามกฎหมายของประเทศอังกฤษ ในลักษณะของมาตรการลงโทษในชุมชน (Community sentence) กฎหมายของสหรัฐอเมริกา เป็นส่วนหนึ่งของมาตรการลงโทษระดับกลาง (Intermediate Punishment) และปรากฏเป็นมาตรการลงโทษแก่ผู้กระทำความผิด โดยใช้การควบคุมด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายอาญาและประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาของฝรั่งเศส ส่วนบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับโทษที่ศาลมีคำสั่งให้จำกัดเสรีภาพผู้กระทำความผิดทั้งชายและหญิงไว้ในที่อยู่อาศัยของประเทศเยอรมนี และญี่ปุ่น ซึ่งเป็นประเทศที่ประสบความสำเร็จในเรื่องของการจัดการกับปัญหาผู้ต้องขังล้นเรือนจำ ไม่ปรากฏว่ามีการกำหนดการจำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัยเป็นมาตรการลงโทษที่ให้ศาลใช้ลงแก่ผู้กระทำความผิด ทั้งนี้ ประมวลกฎหมายอาญาเยอรมนีได้แบ่งโทษทางอาญาออกเป็นโทษทางอาญาหลักและโทษทางอาญาข้างเคียง โดยโทษทางอาญาหลักจะเป็นโทษทางอาญาที่จะถูกตัดสินไว้ในคำพิพากษาของศาลในคดีอาญาเท่านั้น ในขณะที่โทษทางอาญาข้างเคียงจะถูกตัดสินโดยรวมอยู่กับโทษทางอาญาหลักเท่านั้น¹⁴¹ ส่วนมาตรการใหม่ๆ ตามกฎหมายอาญา อย่างเช่น การห้ามขับขี่ยานพาหนะ การทำงานเพื่อประโยชน์สาธารณะ การขังอยู่ภายในบ้านโดยควบคุมด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ ไม่ได้ถูกนำมาบัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญา¹⁴² และในส่วนของประเทศญี่ปุ่นได้แบ่งประเภทของโทษ แบ่งออกได้เป็น 7 ประเภท ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 9 แห่งประมวลกฎหมายอาญาญี่ปุ่น ได้แก่ ประหารชีวิต จำคุกโดยบังคับใช้แรงงาน จำคุกโดยไม่บังคับใช้แรงงาน ปรับ กักขัง ปรับเล็กน้อย ริบทรัพย์สิน¹⁴³ ไม่ปรากฏว่ามีการกำหนดให้การจำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัยเป็นโทษตามกฎหมายอาญาญี่ปุ่นแต่อย่างใด

---

¹⁴¹ จาก รายงานการศึกษาฉบับสมบูรณ์ โครงการวิจัย เรื่อง ศึกษาความเป็นไปได้ในการกำหนดชั้นโทษ และการนำไปปรับใช้ในประมวลกฎหมายอาญา (น.179). โดย สถาบันวิจัยและให้คำปรึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2549, ลิขสิทธิ์ 2549 โดย สถาบันวิจัยและให้คำปรึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

¹⁴² แหล่งเดิม.

¹⁴³ แหล่งเดิม.

ในบทนี้ จึงจะได้ทำการศึกษาถึงหลักกฎหมายที่เกี่ยวกับการจำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัยของประเทศอังกฤษ สหรัฐอเมริกา และประเทศฝรั่งเศสดังนี้

3.1 กฎหมายอังกฤษ

กฎหมายอังกฤษเป็นประเทศที่ใช้ระบบกฎหมายแบบจารีตประเพณี (Common Law) มีแนวคิดในการลงโทษ รวมถึงบทบัญญัติตามกฎหมายที่มีลักษณะที่ให้จำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัย ดังนี้¹⁴⁴

ตามกฎหมายอังกฤษเดิม ได้แบ่งประเภทความผิดออกเป็นสามประเภท คือ ความผิดอุกฉกรรจ์ (felony) ความผิด misdemeanours และ petty offences ต่อมาถูกยกเลิกไป และมาแบ่งเป็นประเภทความผิดโดยถือตามวิธีพิจารณา โดยแยกเป็น ความผิดที่ต้องพิจารณาในศาล Crown Court และมีคณะลูกขุนเป็นผู้พิจารณาปัญหาข้อเท็จจริงที่เรียกว่า offences triable only indictment กับความผิดที่พิจารณาโดยรวบรัด โดยศาล magistrate เรียกว่า offences triable summarily และประเภทที่สามารถพิจารณาโดยรวบรัดหรือโดย indictment ก็ได้¹⁴⁵ (offences triable either way) นอกจากนี้ยังมีการแบ่งความผิดอีกลักษณะหนึ่ง โดยแบ่งตาม Criminal Act 1967 โดยแยกเป็น ความผิดที่อาจจับได้โดยไม่มีหมายจับ arrestable offences และความผิดที่ไม่อาจจับได้โดยไม่มีหมายจับ ถ้าไม่ใช่ความผิดซึ่งหน้า (non arrestable offences)¹⁴⁶

ในปัจจุบัน กฎหมายอังกฤษกำหนดความผิดไว้โดยกฎหมายลายลักษณ์อักษร (statutory offences) โดยมีกฎหมายบัญญัติว่าด้วยความผิดอาญาโดยเฉพาะ เช่น the Criminal Act 1967 the Criminal law Act 1977, the Abortion Act 1967, the Crime and Disorder Act 1998, Offences Against the Person Act 1986, Theft Act 1968 และ Theft Act 1978, Sexual Offences Act , 1956 , 1967, 1985, 2003, Terrorism Act 2002, Terrorism Act 2006, Anti-Terrorism , Crime and Security Act 2001 เป็นต้น และความผิดที่กำหนดไว้ในกฎหมายพิเศษอีกหลายฉบับ เช่น Firearms Act 1968, Drug Trafficking Act 1994, Obscene Publications Act 1959, War Crime Act, 1991, Football Offence Act 1991 , Police and Criminal Evidence Act 1984 เป็นต้น ซึ่งความผิดตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายลายลักษณ์อักษรได้กำหนดโทษไว้ เพื่อให้ศาลกำหนดโทษ บางฐานความผิดเป็นการกำหนดโทษไว้ตายตัวบางฐานความผิดกำหนดอัตราโทษขั้นสูง และบางความผิดกำหนดโทษที่ศาลขึ้นต่ำไว้ แต่ส่วนใหญ่เป็นการอัตราโทษขั้นสูง เพื่อเปิดโอกาสให้ศาลใช้ดุลพินิจใน

¹⁴⁴ แหล่งเดิม.

¹⁴⁵ Matrin Wasik (อ้างถึงใน สถาบันวิจัยและให้คำปรึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2549, น.63).

¹⁴⁶ John Sprack (อ้างถึงใน สถาบันวิจัยและให้คำปรึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2549, น.63).

การกำหนดโทษ ที่เรียกว่า กระบวนการกำหนดโทษ sentencing process โดยศาลจะกำหนดโทษให้เหมาะสมกับความร้ายแรงของความผิดและสภาพของตัวผู้กระทำความผิด โดยคำนึงถึงเป้าหมายในการลงโทษเพื่อป้องกันสังคมให้ปลอดภัยและแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดตาม ดังนั้น กฎหมายอังกฤษจึงได้บัญญัติหลักเกณฑ์การกำหนดโทษของศาล และอำนาจศาลที่จะกำหนดโทษในแต่ละประเภทไว้ เพื่อให้ศาลใช้เป็นหลักเกณฑ์การกำหนดโทษกฎหมายเหล่านี้ ได้แก่ Crime (Sentences) Act 1997, Criminal Justice Act 1967, Criminal Justice Act 1991 และฉบับปัจจุบัน Criminal Justice Act 2003, Magistrates Court Act 1980, Power of Criminal Courts (Sentencing) Act 2000, Children and Young Person Act 1933, 1969 , Youth Justice and Criminal Evidence Act 1999 เป็นต้น

อังกฤษได้ปรับปรุงและพัฒนากระบวนการยุติธรรมทางอาญาและการกำหนดโทษตลอดมา โดยมีการศึกษาวิจัยและวิเคราะห์สถิติของคำพิพากษาของศาลเพื่อประเมินและวิเคราะห์แนวโน้มในการกำหนดโทษของความผิดและการใช้มาตรการลงโทษที่มีอยู่ในกฎหมาย และประสิทธิภาพในการบริหารงานยุติธรรมและกระบวนการแก้ไขบำบัดผู้กระทำความผิด สำหรับงานวิจัยเกี่ยวกับพัฒนาการของการกำหนดโทษได้ศึกษาเพื่อค้นหามาตรการให้การลงโทษสอดคล้องกับหลักความเสมอภาค ยุติธรรมและเป็นที่ยอมรับต่อสังคมว่ากระบวนการยุติธรรมมีความสามารถในการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดและป้องกันสังคมให้พ้นจากการกระทำความผิดของอาชญากรรม ซึ่งกฎหมายหลักที่กำหนดหลักเกณฑ์การลงโทษของศาลในปัจจุบันมีกฎหมายหลักอยู่สามฉบับ คือ the Criminal Justice Act 1991 หรือ “CJA 1991” กฎหมายฉบับนี้กำหนดหลักเกณฑ์การกำหนดโทษของศาล โดยให้คำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ ในการพิจารณาว่าโทษที่ร้ายแรงควรได้รับการลงโทษร้ายแรงตามสัดส่วน กฎหมายฉบับที่สองคือ the Powers of Criminal Courts (Sentencing) Act 2000 หรือ “PCC (S)A 2000” โดยประมวลมาตรการในการบังคับใช้กฎหมายอาญาให้อยู่ในกฎหมายฉบับเดียวกันเพื่อให้การบังคับโทษเป็นไปโดยเหมาะสมกับความผิดและผู้กระทำความผิดและในท้ายที่สุดมีการปรับปรุงกระบวนการกำหนดโทษฉบับล่าสุด ซึ่งมีหลักเกณฑ์ที่แก้ไขหลักเกณฑ์การลงโทษและดุลพินิจในการกำหนดโทษที่กำหนดไว้ในกฎหมายสองฉบับแรก และมีผลใช้ทั่วสหราชอาณาจักร โดยขยายหลักเกณฑ์บางเรื่องไปใช้กับความผิดในไอแลนด์เหนือและสกอตแลนด์ด้วย กฎหมายฉบับที่สามนี้ คือ the Criminal Justice Act 2003 หรือ “CJA 2003” โดยถือเป็นกฎหมายหลักที่มีอยู่ในปัจจุบันในการกำหนดโทษที่มีในอังกฤษ

3.1.1 รูปแบบและประเภทของโทษตามกฎหมายอังกฤษ

ตามกฎหมายของประเทศอังกฤษแบ่งโทษออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

3.1.1.1 โทษที่จำกัดเสรีภาพให้อยู่ในสถานที่ควบคุมตามกฎหมาย (custodial sentence)

โทษที่มีลักษณะเป็นการจำกัดเสรีภาพตามกฎหมายอังกฤษแบ่งออกเป็นโทษจำคุก (Imprisonment) และโทษกักขัง (Detention) โดยโทษจำคุกมีกำหนดระยะเวลาโทษไว้ตามความผิดฐานต่างๆ โดยมีหลักเกณฑ์ต่างๆ เช่น การลงโทษจำคุกซึ่งมีระยเวลานานน้อยกว่า ๑๒ เดือน การมีคำพิพากษาให้รอการลงโทษ (Suspended Sentence) และการลงโทษจำคุกผ่อนส่งหรือจำคุกสุดสัปดาห์ (Intermittent Custody Order)¹⁴⁷

3.1.1.2 โทษที่ศาลออกคำสั่งให้ผู้กระทำความผิดถูกลงโทษในชุมชน (community sentence) ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยกระบวนการยุติธรรม ค.ศ. 2003 หรือ Criminal Justice Act 2003 ได้ระบุประเภทของคำสั่งลงโทษในชุมชน (community orders) 12 คำสั่ง โดยกำหนดหลักเกณฑ์ให้ใช้คำสั่งดังกล่าวกับบุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 16 ปี ที่ถูกตัดสินว่ากระทำความผิดโดยศาล ซึ่งคำสั่งที่จะถูกนำมาใช้บังคับนี้อาจใช้เพียงแค่คำสั่งเดียวหรือหลายคำสั่งก็ได้¹⁴⁸ ดังนี้

- 1) คำสั่งให้ทำงานโดยไม่จ่ายค่าตอบแทน (unpaid work requirement)
- 2) คำสั่งให้กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด (activity requirement)
- 3) คำสั่งให้เข้าโปรแกรม (programme requirement)
- 4) คำสั่งห้ามกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด (prohibited activity requirement)
- 5) คำสั่งห้ามออกนอกสถานที่ (curfew requirement)
- 6) คำสั่งห้ามเข้าสถานที่หรือเขตกำหนด (exclusion requirement)
- 7) คำสั่งให้อยู่ในสถานที่กำหนด (residence requirement)
- 8) คำสั่งให้บำบัดรักษาโรคจิต (mental health treatment requirement)
- 9) คำสั่งให้บำบัดฟื้นฟูการติดยาเสพติด (drug rehabilitation requirement)
- 10) คำสั่งให้ฟื้นฟูผู้ติดสุรา (alcohol treatment requirement)
- 11) คำสั่งให้อยู่ในการคุมประพฤติ (supervision requirement)
- 12) คำสั่งให้เข้าศูนย์ฝึกอบรม (attendance centre requirement)

จะเห็นได้ว่า คำสั่งลงโทษในชุมชนนี้ผู้กระทำความผิดจะไม่ต้องถูกควบคุมไว้ในสถานที่ที่ถูกกำหนดไว้ อย่างเช่น เรือนจำหรือสถานกักขัง แต่จะใช้ชุมชนเป็นสถานที่ในการปฏิบัติตามโทษที่ได้รับ ซึ่งโทษที่มีลักษณะเป็นคำสั่งนี้ผู้กระทำความผิดต้องปฏิบัติตาม โดยมี

¹⁴⁷ จาก รายงานฉบับสมบูรณ์ เรื่อง การบังคับใช้โทษทางอาญาประเภทอื่นที่มีใ้มีอยู่ในประมวลกฎหมายอาญาของไทย. (น.39), โดย คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2554. ลิขสิทธิ์ 2554 โดย คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹⁴⁸ Criminal Justice Act 2003 (CJA 2003) มาตรา 147 (อ้างอิงใน วิติมา ประเสริฐ, 2553, น.73).

พนักงานคุมประพฤติหรือเจ้าพนักงานอื่นเป็นผู้ควบคุมดูแลให้เป็นไปตามคำสั่ง ทั้งนี้ หากภายหลังปรากฏว่าผู้กระทำความผิดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขของคำสั่งที่ศาลกำหนด ผู้กระทำความผิดก็อาจจะได้รับการลงโทษจำคุกได้¹⁴⁹

3.1.2 การลงโทษในชุมชน โดยการจำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัย

จากการศึกษาหลักกฎหมายประเทศอังกฤษ พบว่า มีบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการลงโทษในชุมชน โดยการจำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัย¹⁵⁰ ดังนี้

3.1.2.1 การลงโทษในชุมชน โดยการจำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัยตามพระราชบัญญัติว่าด้วยกระบวนการยุติธรรม ค.ศ. 2003 (The Criminal Justice Act 2003)

1) หลักเกณฑ์และเงื่อนไข

พระราชบัญญัติว่าด้วยกระบวนการยุติธรรม ค.ศ. 2003 (The Criminal Justice Act 2003) มาตรา 147¹⁵¹ ได้ให้ความหมายของคำพิพากษาให้ลงโทษโดยชุมชน (community sentence) ว่าหมายถึง คำพิพากษาซึ่งประกอบไปด้วยคำสั่งให้ลงโทษโดยชุมชน (a community orders) หรือคำสั่งแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดที่เป็นเด็กและเยาวชน (a youth rehabilitation sentence) ศาลจะมีคำพิพากษาลงโทษโดยชุมชนเพื่อให้มีผลบังคับแก่ผู้กระทำความผิดได้ก็ต่อเมื่อเป็นความผิดที่มีโทษให้จำคุก หรือกรณีที่ศาลกำหนดแทนโทษปรับมาก่อนตามมาตรา 151(2) และศาลเห็นว่า ความผิดอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายความผิดรวมกัน หรือประกอบกับความผิดนั้นมีความร้ายแรงเพียงพอสำหรับการใช้คำพิพากษาลงโทษโดยชุมชนนั้น¹⁵² และศาลต้องพิจารณาแล้วเห็นสมควรแล้วว่าจะมีความเหมาะสมที่สุดที่จะใช้บังคับแก่ผู้กระทำความผิด และหากเป็นกรณีที่เกี่ยวข้องกับการจำกัดเสรีภาพใดๆ ของผู้กระทำความผิด ศาลจะต้องพิจารณาแล้วว่าสามารถเทียบเท่าได้กับความร้ายแรงของความผิดที่เกิดขึ้นด้วย

กรณีคำพิพากษาสำหรับผู้กระทำความผิดติดนิสัยซึ่งเคยต้องโทษปรับมาก่อน หมายถึง เมื่อผู้กระทำความผิดมีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไปถูกพิพากษาว่าได้กระทำความผิด (เรียกว่าความผิดในปัจจุบัน) ผู้กระทำความผิดได้กระทำความผิดเมื่ออายุเกิน 16 ปีมาแล้วไม่น้อยกว่า

¹⁴⁹ การจำคุกในสถานที่อื่นที่ไม่ใช่เรือนจำ (น. 73-74). เล่มเดิม.

¹⁵⁰ รายงานการศึกษาฉบับสมบูรณ์ โครงการวิจัย เรื่อง ศึกษาความเป็นไปได้ในการกำหนดชั้นโทษและการนำไปปรับใช้ในประมวลกฎหมายอาญา (น.64). เล่มเดิม.

¹⁵¹ Section 147 Meaning of “community sentence” etc.

(1) In this Part “community sentence” means a sentence which consists of or includes

(a) a community order (as defined by section 177), or

(c) a youth rehabilitation order.

¹⁵² Criminal Justice Act 2003, Section 148. (อ้างอิงใน คณະนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2554, น.45).

3 ครั้ง และถูกศาลพิพากษาลงโทษเฉพาะโทษปรับ (โดยไม่คำนึงถึงคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน) ดังนี้ ศาลจะต้องไม่พิจารณาว่าความผิดในปัจจุบันมีความร้ายแรงเพียงพอที่จะมีคำพิพากษาลงโทษ โดยชุมชนและเมื่อศาลพิจารณาจากพฤติการณ์ทั้งหมดแล้ว (รวมถึงลักษณะของการกระทำความผิด ครั้งก่อนและเวลาที่ผ่านพ้นมาตั้งแต่การพิพากษาลงโทษนั้นๆ) เห็นว่าจะเป็นประโยชน์เพื่อความ ยุติธรรม ศาลอาจมีคำสั่งให้ลงโทษโดยชุมชนแทนการกำหนดโทษปรับในความผิดในปัจจุบันได้¹⁵³ ทั้งนี้ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 150A (1)(a)(b) ประกอบมาตรา 151 (1)(2) และมาตรา 148 (1)(2) ที่บัญญัติว่า

“มาตรา 150A¹⁵⁴ ให้มีคำสั่งลงโทษผู้กระทำความผิดในชุมชนได้เฉพาะกรณีความผิดที่มีโทษ จำคุกหรือผู้กระทำความผิดที่รับโทษปรับก่อนหน้านี้นี้ติดต่อกัน

(1) อำนาจในการมีคำสั่งลงโทษผู้กระทำความผิดในชุมชนจะใช้ได้เฉพาะในความผิดที่เป็น

(a) ความผิดอาญามีโทษจำคุก หรือ

(b) ในกรณีอื่นใดที่มาตรา 151 (2) ให้อำนาจในการมีคำสั่งเช่นว่านั้น...”

“มาตรา 151¹⁵⁵ คำสั่งให้ลงโทษผู้กระทำความผิดในชุมชนหรือคำสั่งแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด ที่เป็นเด็กและเยาวชน สำหรับผู้กระทำความผิดที่รับโทษปรับก่อนหน้านี้นี้ติดต่อกัน

¹⁵³ รายงานฉบับสมบูรณ์ เรื่อง การบังคับใช้โทษทางอาญาประเภทอื่นที่มีได้มีอยู่ในประมวลกฎหมาย อาญาของไทย (น.44-45). เล่มเดิม.

¹⁵⁴ The National Archives on behalf of HM Government. (n.d.). *Criminal Justice Act 2003*. Retrieved August 30 , 2014, from <http://www.legislation.gov.uk/ukpga/2003/44/contents> .

Section 150A Community order available only for offences punishable with imprisonment or for persistent offenders previously fined

(1) The power to make a community order is only exercisable in respect of an offence if

(a) the offence is punishable with imprisonment; or

(b) in any other case, section 151(2) confers power to make such an order...

¹⁵⁵ Section 151 Community order or youth rehabilitation order for persistent offender previously fined

(1) Subsection (2) applies where

(a) a person aged 18 or over is convicted of an offence (“the current offence”),

(b) on three or more previous occasions he has, on conviction by a court in the United Kingdom of any offence committed by him after attaining the age of 16, had passed on him a sentence consisting only of a fine, and

(c) despite the effect of section 143(2), the court would not (apart from this section) regard the current offence, or the combination of the current offence and one or more offences associated with it, as being serious enough to warrant a community sentence.

(1) อนุมาตรา (2) ให้นำมาใช้บังคับกับกรณีดังต่อไปนี้

(a) บุคคลใดที่มีอายุ 18 ปีหรือมากกว่าถูกพิพากษาว่ามีความผิด (“ความผิดปัจจุบัน”)

(b) ผู้กระทำผิดได้รับการลงโทษโดยศาลใดในสหราชอาณาจักรในความผิดใดเขาได้กระทำความผิดขึ้นในเหตุการณ์ก่อนหน้านั้นสามครั้งขึ้นไป ภายหลังจากที่มีอายุ 16 ปีที่ถูกพิพากษาลงโทษปรับเท่านั้น และ

(c) อย่างไรก็ดี ผลของมาตรา 143(2) (นอกจากมาตรานี้) ศาลอาจไม่พิจารณาถึงความผิดปัจจุบันหรือความผิดปัจจุบันหลายบทรวมกัน และความผิดหนึ่งฐานขึ้นไป ซึ่งเกี่ยวข้องกับความผิดที่มีความร้ายแรงพอให้มีคำพิพากษาจำคุก

(2) ศาลอาจมีคำสั่งให้ลงโทษผู้กระทำผิดในชุมชน ในเรื่องความผิดปัจจุบันแทนการกำหนดโทษปรับหากศาลพิจารณาว่า มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมที่ปวง รวมถึงข้อเท็จจริงที่กำหนดในข้อย่อ (3) ซึ่งน่าจะเป็นไปเพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกในการมีคำสั่งเช่นนั้น...”

“มาตรา 148¹⁵⁶ ข้อจำกัดในการพิพากษาให้ลงโทษผู้กระทำผิดในชุมชน

(1) ศาลใดต้องไม่มีการพิพากษาให้ลงโทษผู้กระทำผิดในชุมชนต่อผู้กระทำผิดคนใด เว้นแต่ศาลจะเห็นว่า ความผิดอาญานั้นหรือความผิดหลายบทรวมกันนั้น และความผิดหนึ่งฐานหรือมากกว่า ซึ่งเกี่ยวข้องกับความผิดนั้นร้ายแรงพอให้มีคำพิพากษาเช่นนั้น

(2) The court may make a community order in respect of the current offence instead of imposing a fine if it considers that, having regard to all the circumstances including the matters mentioned in subsection (3), it would be in the interests of justice to make such an order...

¹⁵⁶ Section 148 Restrictions on imposing community sentences

(1) A court must not pass a community sentence on an offender unless it is of the opinion that the offence, or the combination of the offence and one or more offences associated with it, was serious enough to warrant such a sentence.

(2) Where a court passes a community sentence

(a) the particular requirement or requirements forming part of the community order , or, as the case may be, youth rehabilitation order, comprised in the sentence] must be such as, in the opinion of the court, is, or taken together are, the most suitable for the offender, and

(b) the restrictions on liberty imposed by the order must be such as in the opinion of the court are commensurate with the seriousness of the offence, or the combination of the offence and one or more offences associated with it...

(2) เมื่อศาลใดมีคำพิพากษาให้ลงโทษผู้กระทำผิดในชุมชน

(a) ข้อกำหนดเฉพาะหรือข้อกำหนดประกอบขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของคำสั่งลงโทษผู้กระทำผิดในชุมชนบางส่วน หรือคำสั่งแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดที่เป็นเด็กและเยาวชนที่รวมในคำพิพากษานั้น แล้วแต่กรณี ต้องเป็นหรือรวมกันเป็นไปตามสมควรแก่ผู้กระทำความผิดมากที่สุด ทั้งนี้ ตามความเห็นของศาล และ

(b) ข้อจำกัดในเรื่องเสรีภาพที่กำหนดในคำสั่งนั้นต้องได้สัดส่วนกับความร้ายแรงของความผิดอาญานั้น หรือความผิดหลายบทรวมกันนั้น และความผิดหนึ่งฐานหรือมากกว่า ซึ่งเกี่ยวข้องกับความผิดนั้น ทั้งนี้ ตามความเห็นของศาล...”

อย่างไรก็ดี ศาลไม่อาจมีคำพิพากษาลงโทษโดยชุมชนได้หากว่า ความผิดนั้นมีกฎหมายกำหนดคำพิพากษาไว้แน่นอนตายตัวแล้ว หรือกรณีการมีคำพิพากษาจำคุกในความผิดเกี่ยวกับอาวุธปืนในบางฐานความผิดตาม the Firearms Act 1968 หรือกรณีมีคำพิพากษาจำคุกในกรณีกระทำความผิดซ้ำโดยผู้กระทำความผิดที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป หรือความผิดที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่สาธารณะบางฐานความผิดหรือความผิดบางฐานที่มีอัตราโทษให้จำคุกหรือกักขังตลอดชีวิต¹⁵⁷ ดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา 150 ความว่า

“มาตรา 150¹⁵⁸ ห้ามมิให้มีคำพิพากษาลงโทษผู้กระทำผิดในชุมชนในการตัดสินคดีที่กำหนดไว้ตามกฎหมาย

ห้ามมิให้ใช้อำนาจในการออกคำสั่งลงโทษผู้กระทำผิดในชุมชนหรือคำสั่งแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดที่เป็นเด็กและเยาวชนในความผิดใดความผิดหนึ่งในการตัดสินคดีซึ่ง

¹⁵⁷ Criminal Justice Act 2003, Section 150. (อ้างอิงใน คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2554, น.45).

¹⁵⁸ Section 150 Community sentence not available where sentence fixed by law etc.

The power to make a community order or youth rehabilitation order is not exercisable in respect of an offence for which the sentence

(a) is fixed by law,

(b) falls to be imposed under section 51A(2) of the Firearms Act 1968 (c. 27) (required custodial sentence for certain firearms offences),

(c) falls to be imposed under section 110(2) or 111(2) of the Sentencing Act (requirement to impose custodial sentences for certain repeated offences committed by offenders aged 18 or over)

(ca) falls to be imposed under section 29(4) or (6) of the Violent Crime Reduction Act 2006 (required custodial sentence in certain cases of using someone to mind a weapon), or

(d) falls to be imposed under section 225(2) or 226(2) of this Act (requirement to impose sentence of imprisonment for life or detention for life)

(a) ถูกกำหนดไว้ตามกฎหมาย

(b) เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 51A(2) แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน 1968 (the Firearms Act 1968) (c. 27) (คำพิพากษาให้คุมขังที่กำหนดไว้สำหรับความผิดเกี่ยวกับอาวุธปืนบางประเภท)

(c) เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 110(2) หรือ 111(2) แห่งพระราชบัญญัติการพิพากษาคดี (the Sentencing Act) (บทบัญญัติที่กำหนดให้มีคำพิพากษาให้คุมขังสำหรับการกระทำความผิดซ้ำที่กระทำลงโดยผู้กระทำความผิดที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป)

(ca) เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 29(4) หรือ (6) แห่งพระราชบัญญัติการลดอาชญากรรมร้ายแรง 2006 (the Violent Crime Reduction Act 2006) (คำพิพากษาให้คุมขังที่กำหนดไว้ในบางกรณีที่ใช้กับบุคคลบางคนให้ระมัดระวังในเรื่องอาวุธ) หรือ

(d) เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 225(2) หรือ 226(2) แห่งพระราชบัญญัตินี้ (บทบัญญัติที่กำหนดให้ลงโทษจำคุกตลอดชีวิตหรือกักขังตลอดชีวิต)”

2) คำสั่งลงโทษในชุมชน โดยการจำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัย

ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้กระทำความผิดที่มีอายุตั้งแต่ 16 ปีขึ้นไปถูกลงโทษในชุมชน โดยคำสั่งที่มีลักษณะเป็นคำสั่งที่ให้จำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัย มีดังนี้

ก. คำสั่งห้ามออกนอกสถานที่ (curfew order)¹⁵⁹

คำสั่งซึ่งกำหนดเงื่อนไขให้ผู้กระทำความผิดจะต้องอยู่ภายในสถานที่ใดๆ ที่กำหนดให้ภายในช่วงเวลาที่กำหนด โดยอาจกำหนดให้ผู้กระทำความผิดอยู่ในสถานที่ต่างๆ ตามแต่ละช่วงเวลา หรือแต่ละวันก็ได้

เงื่อนไขการใช้คำสั่ง

การกำหนดระยะเวลาตามคำสั่งในแต่ละช่วงเวลาต้องมีระยะเวลาไม่น้อยกว่า 2 ชั่วโมง และไม่เกินกว่า 12 ชั่วโมงภายใน 1 วัน ในกรณีคำสั่งให้ลงโทษโดยชุมชนและคำสั่งให้รอกการลงโทษซึ่งมีการกำหนดเงื่อนไขห้ามออกนอกสถานที่ดังกล่าวนี้ ต้องกำหนดระยะเวลาไม่เกินกว่า 6 เดือนนับแต่วันทำคำสั่ง กรณี custody plus order (คำสั่งกำหนดเงื่อนไข กรณีที่ศาลมีคำสั่งให้ปล่อยตัว)¹⁶⁰ ซึ่งมีการกำหนดเงื่อนไขห้ามออกนอกสถานที่ ต้องกำหนดระยะเวลาไม่เกินกว่า 6 เดือนนับแต่วันแรกได้รับอนุญาต กรณีคำสั่งให้จำคุกผ่อนส่งหรือจำคุกสลับสัปดาห์ (intermittent custody order) ซึ่งมีการกำหนดเงื่อนไขห้ามออกนอกสถานที่ ต้องไม่กำหนดระยะเวลาหากจะเป็นผลให้

¹⁵⁹ รายงานฉบับสมบูรณ์ เรื่อง การบังคับใช้โทษทางอาญาประเภทอื่นที่มีได้มีอยู่ในประมวลกฎหมายอาญาของไทย (น.48). เล่มเดิม.

¹⁶⁰ แหล่งเดิม.

จำนวนวันรวมที่ผู้กระทำความผิดต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขคำสั่งเกินกว่าระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด ตามบทบัญญัติเรื่องคำสั่งให้จำคุกผ่อนส่งหรือจำคุกสุดสัปดาห์

ก่อนการทำคำสั่งใดๆ ที่มีข้อกำหนดห้ามออกนอกสถานที่ ศาลต้องได้รับและพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ที่จะกำหนดตามคำสั่ง และข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของบุคคลซึ่งอาจได้รับผลกระทบจากการบังคับการนั้นแก่ผู้กระทำความผิดด้วย ทั้งนี้ รวมถึงในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาให้รอการลงโทษ โดยกำหนดคำสั่งห้ามออกนอกสถานที่ (curfew requirement) ศาลจะต้องมีคำสั่งให้ใช้เครื่องติดตามตัวอิเล็กทรอนิกส์ด้วย เว้นแต่จะมีกฎหมายห้าม หรือศาลพิจารณาพฤติการณ์ของคดีแล้วเห็นว่า ไม่สมควรให้มีการใช้เครื่องติดตามตัวอิเล็กทรอนิกส์ แต่ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งให้ลงโทษโดยชุมชนโดยกำหนดเงื่อนไขคำสั่งอื่นๆ ศาลอาจสั่งให้ใช้เครื่องติดตามตัวอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้¹⁶¹

ข. คำสั่งให้อยู่ในสถานที่ที่กำหนด (residence requirement)¹⁶²

คำสั่งให้อยู่ในสถานที่ที่กำหนด หมายถึง คำสั่งซึ่งกำหนดเงื่อนไขให้ผู้กระทำความผิดต้องอาศัยอยู่ในสถานที่ใดสถานที่หนึ่งที่กำหนดไว้และตามช่วงเวลาที่กำหนดในคำสั่ง คำสั่งอาจกำหนดไว้ด้วยว่า คำสั่งให้อาศัยอยู่ในสถานที่ที่กำหนดต้องไม่เป็นการห้ามมิให้ผู้กระทำความผิดอาศัยอยู่ในสถานที่อื่นนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในคำสั่ง ตามที่เจ้าพนักงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบให้การอนุญาตไว้เป็นกรณีพิเศษ

เงื่อนไขการใช้คำสั่ง

ก่อนการทำคำสั่ง ศาลที่มีคำสั่งให้ลงโทษโดยชุมชน หรือให้รอการลงโทษ โดยมีข้อกำหนดสั่งให้อาศัยอยู่ในสถานที่ที่กำหนดตามนี้ จะต้องพิจารณาสิ่งแวดล้อมในละแวกบ้านของผู้กระทำความผิด ศาลจะต้องไม่กำหนดสถานที่พักอาศัยหรือสถาบันใดให้ผู้กระทำความผิดต้องเข้าอาศัยอยู่ เว้นแต่ ได้รับการแนะนำจากเจ้าพนักงานของสำนักงานคุมประพฤติท้องถิ่น ทั้งนี้ กรณีที่ศาลมีคำพิพากษาให้รอการลงโทษ โดยกำหนดคำสั่งห้ามเข้าสถานที่ที่กำหนด (exclusion requirement) ศาลจะต้องมีคำสั่งให้ใช้เครื่องติดตามตัวอิเล็กทรอนิกส์ด้วย เว้นแต่ จะมีกฎหมายห้าม หรือศาลพิจารณาพฤติการณ์ของคดีแล้วเห็นว่า ไม่สมควรให้มีการใช้เครื่องติดตามตัวอิเล็กทรอนิกส์ แต่ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งให้ลงโทษโดยชุมชนโดยกำหนดเงื่อนไขคำสั่งอื่นๆ ศาลอาจสั่งให้ใช้เครื่องติดตามตัวอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

¹⁶¹ รายงานฉบับสมบูรณ์ เรื่อง การบังคับใช้โทษทางอาญาประเภทอื่นที่มีผลอยู่ในประมวลกฎหมายอาญาของไทย (น.43). เล่มเดิม.

¹⁶² แหล่งเดิม.

3.1.2.2 การลงโทษในชุมชน โดยการจำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัยตามพระราชบัญญัติว่าด้วยอำนาจศาลอาญา ค.ศ. 2000 (The Powers of Criminal Courts (Sentencing) Act 2000)

บทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการจำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัยตาม The Powers of Criminal Courts (Sentencing) Act 2000 หรือ “PCC (S) A 2000” มีดังนี้

1) The Powers of Criminal Courts (Sentencing) Act 2000 มาตรา 91

การควบคุมตามมาตรานี้ ใช้กับผู้กระทำความผิดที่มีอายุระหว่าง 10–17 ปี ซึ่งได้กระทำความผิดที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกิน 14 ปีหรือโทษหนักกว่านั้น ยกเว้นความผิดฐานฆ่าผู้อื่น แต่ในความผิดดังต่อไปนี้ สามารถใช้มาตรานี้ได้ คือ คดีที่เป็นความผิดฐานทำร้ายร่างกาย เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ซึ่งกระทำโดยเด็กอายุตั้งแต่สิบสี่ปีขึ้นไป ความผิดฐานทำผู้อื่นถึงแก่ความตาย โดยการขับรถโดยประมาทอันมีสาเหตุจากการดื่มสุรา หรือเสพยาเสพติด หรือกรณีที่ผู้กระทำความผิด มีอายุไม่เกินสิบแปดปีกระทำความผิดฐานฆ่าคน และได้รับการอภัยโทษจำคุกตลอดชีวิต ตามมาตรา 90 ของ PCC(S)A 2000 ซึ่งการคุมขังในกรณีนี้ เป็นการขังในสถานที่ที่ Home Office กำหนดซึ่งอาจเป็นสถานที่คุมขังในที่ราชการส่วนท้องถิ่นคูแลหรือการคุมขังในบ้านของผู้ถูกคุมขังเองและผู้ถูกคุมขังจะต้องอยู่ภายใต้ข้อบังคับที่กำหนดเช่นเดียวกับการปล่อยตัวก่อนครบกำหนดโทษจำคุก โดยมาตรานี้ เป็นนำมาใช้กับความผิดที่พิจารณาโดย indictment trial และผู้นั้นได้กระทำความผิดที่อาจถูกจำคุก และไม่อาจใช้มาตรอื่น ๆ ที่เหมาะสมได้ สำหรับเวลาที่คุมขังตามมาตรา 91 ต้องไม่เกินอัตราโทษที่ผู้นั้นจะได้รับในความผิดที่กระทำ ทั้งนี้ ในกรณีที่ผู้นั้นหลบหนีจากที่คุมขัง ผู้นั้นอาจจะต้องถูกจับมาคุมขังจนกว่าจะครบระยะเวลา¹⁶³

2) คำสั่งห้ามออกนอกสถานที่ (Curfew order)

ศาลสั่งให้ผู้กระทำความผิดต้องอยู่ในสถานที่ที่กำหนดไว้โดยเฉพาะ เช่น ในบ้านของผู้นั้นเอง ภายในเวลาที่กำหนด โดยศาลสามารถมีคำสั่งได้ทุกความผิดยกเว้นความผิดที่กำหนดโทษไว้แน่นอนตามกฎหมาย หรือเป็นคดีที่ไม่เข้าเงื่อนไขตามที่ กำหนดไว้ในมาตรา 109-111 แห่ง PCC(S)A 2000 ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งห้ามออกนอกสถานที่นี้ อาจใช้เครื่องมือทางอิเล็กทรอนิกส์เพื่อควบคุมได้ด้วย (electronic monitoring) และอาจกำหนดไว้ภายในเวลา 2-12 ชั่วโมงต่อวัน และมีกำหนดเวลาไม่เกิน 6 เดือน แต่ถ้าเป็นการกำหนดห้ามเด็กที่มีอายุระหว่าง 10-15 ปี อาจกำหนดได้ไม่เกิน 3 เดือน ทั้งนี้ ผู้ที่ฝ่าฝืนคำสั่งห้ามออกนอกสถานที่ จะต้องถูกปรับไม่เกิน 1,000 ปอนด์ หรือให้ทำงานบริการสังคม แต่ถ้าผู้ฝ่าฝืนมีอายุต่ำกว่า 16 ปี อาจสั่งให้เข้าไปอยู่ในศูนย์ฝึกได้ (Center order)¹⁶⁴

¹⁶³ รายงานการศึกษาระดับสมบูรณั โครงการวิจัย เรื่อง ศึกษาความเป็นไปได้ในการกำหนดชั้น โทษและการนำไปปรับใช้ในประมวลกฎหมายอาญา (น.71). เล่มเดิม.

¹⁶⁴ แหล่งเดิม.

3.1.3 เงื่อนไขในทางพิจารณาเพื่อการมีคำพิพากษาลงโทษโดยชุมชน¹⁶⁵

3.1.3.1 รายงานการสืบเสาะ (Pre-Sentence Report)

รายงานสืบเสาะ คือ รายงานซึ่งเจ้าพนักงานของสำนักงานคุมประพฤติท้องถิ่น หรือในกรณีที่ผู้กระทำความผิดมีอายุต่ำกว่า 18 ปี ให้หมายถึง เจ้าพนักงานของสำนักงานคุมประพฤติท้องถิ่น หรือสมาชิกของกลุ่มผู้ดูแลผู้กระทำความผิดที่เป็นเยาวชน ได้จัดทำขึ้นและนำมายื่นต่อศาล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยให้ความสะดวกแก่ศาล ในการกำหนดวิธีการที่เหมาะสมที่สุดที่จะนำมาใช้แก่ผู้กระทำความผิด ทั้งนี้ ในรายงานจะต้องประกอบไปด้วยข้อมูลสาระสำคัญตามที่รัฐมนตรีกำหนด¹⁶⁶ โดยในการทำความเห็นของศาลเพื่อมีคำสั่งพิพากษาใดๆ ศาลจะต้องพิจารณาข้อมูลทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด ตลอดจนองค์ประกอบอันเป็นเหตุฉุกเฉินและเหตุบรรเทาโทษ และในกรณีที่ศาลจะมีคำพิพากษาลงโทษโดยชุมชน ศาลจะต้องพิจารณาโดยคำนึงถึงข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้กระทำความผิดที่ปรากฏต่อศาลด้วยในการทำคำพิพากษา ศาลจะต้องได้รับและพิจารณารายงานการสืบเสาะเพื่อประกอบการพิจารณาเพื่อมีคำพิพากษาจำคุก หรือคำพิพากษาลงโทษโดยชุมชน เว้นแต่ ศาลอาจมีความเห็นว่าตามพฤติการณ์ของคดีดังกล่าวไม่จำเป็นต้องพิจารณารายงานการสืบเสาะก็ได้ อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดมีอายุต่ำกว่า 18 ปี ศาลจะต้องได้รับและพิจารณารายงานการสืบเสาะเสมอ เว้นเสียแต่จะปรากฏว่ามีรายงานการสืบเสาะอยู่ก่อนหน้าอยู่แล้ว และศาลยอมรับพิจารณาข้อมูลตามรายงานฉบับดังกล่าวนั้น หรือในกรณีที่มิหลายฉบับ ให้ศาลพิจารณารายงานการสืบเสาะฉบับล่าสุด¹⁶⁷ นอกจากนี้ ในกรณีที่ศาลได้รับรายงานการสืบเสาะ (นอกเหนือไปจากการได้รับรายงานโดยวาจาโดยเปิดเผยต่อหน้าศาล) ศาลจะต้องส่งสำเนารายงานให้แก่ผู้กระทำความผิด หรือที่ปรึกษาทนายความหรือทนายความของบุคคลนั้น บิดามารดาหรือผู้ปกครองของบุคคลนั้นที่ปรากฏต่อศาล ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดมีอายุต่ำกว่า 18 ปี และปรากฏต่อศาลว่าการเปิดเผยข้อมูลตามรายงานการสืบเสาะแก่ผู้กระทำความผิดหรือต่อบิดามารดาหรือผู้ปกครองของบุคคลนั้นอาจทำให้ผู้กระทำความผิดนั้นเสียหาย ศาลจะต้องไม่ส่งรายงานการสืบเสาะฉบับสมบูรณ์นั้นให้แก่ผู้กระทำความผิด หรือแก่บิดามารดาหรือผู้ปกครอง แล้วแต่กรณี และโจทก์ โดยในกรณีที่โจทก์ไม่มีคุณสมบัติตามที่รัฐมนตรีกำหนด ศาลจะไม่ส่งสำเนารายงานนั้นแก่โจทก์ก็ได้ หากศาลเห็นว่าโจทก์ไม่สมควรได้รับสำเนารายงานดังกล่าวไว้ และแม้ว่าศาลจะได้รับสำเนารายงานที่ศาลส่งให้ โจทก์ก็ไม่สามารถใช้หรือเปิดเผย

¹⁶⁵ รายงานฉบับสมบูรณ์ เรื่อง การบังคับใช้โทษทางอาญาประเภทอื่นที่มีฝีมืออยู่ในประมวลกฎหมายอาญาของไทย (น.56-58). เล่มเดิม.

¹⁶⁶ Criminal Justice Act 2003, Section 158. (อ้างถึงใน คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2554, น.56).

¹⁶⁷ Criminal Justice Act 2003, Section 156. (อ้างถึงใน คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2554, น.56).

ข้อมูลตามรายงานนั้นได้ เว้นแต่ จะเป็นการทำเพื่อวัตถุประสงค์เพื่อการนำเสนอข้อมูลตามรายงานที่จำเป็นต้องแสดงต่อศาล¹⁶⁸

3.1.3.2 รายงานอื่นๆของเจ้าพนักงานของสำนักงานคุมประพฤติท้องถิ่น หรือสมาชิกของกลุ่มผู้ดูแลผู้กระทำความผิดที่เป็นเยาวชน

กรณีการพิจารณาจากรายงานอื่นนี้ เมื่อเจ้าพนักงานของสำนักงานคุมประพฤติท้องถิ่น หรือสมาชิกของกลุ่มผู้ดูแลผู้กระทำความผิดที่เป็นเยาวชน ได้จัดทำรายงานขึ้นตามคำสั่งของศาลใด (ซึ่งไม่ใช่ศาลเด็กและเยาวชน) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยให้ความสะดวกแก่ศาล ในการกำหนดวิธีการที่เหมาะสมที่สุดที่จะนำมาใช้แก่ผู้กระทำความผิด และรายงานนั้นมิใช่รายงานการสืบเสาะ ศาลจะต้องส่งสำเนารายงานนั้นให้แก่ผู้กระทำความผิด หรือที่ปรึกษาทนายความหรือทนายความของบุคคลนั้น บิดามารดาหรือผู้ปกครองของบุคคลนั้นที่ปรากฏต่อศาล กรณีที่ผู้กระทำความผิดมีอายุต่ำกว่า 18 ปี ทั้งนี้ หากมีกรณีที่ทำให้ผู้กระทำความผิดนั้นเสียหายศาลจะต้องไม่ส่งรายงานฉบับสมบูรณ์นั้นให้แก่ผู้กระทำความผิด หรือแก่บิดามารดาหรือผู้ปกครอง แล้วแต่กรณี

3.1.4 อำนาจในการเพิกถอนและการแก้ไขคำสั่งลงโทษโดยชุมชน¹⁶⁹

3.1.4.1 การละเมิดฝ่าฝืนเงื่อนไขหรือคำสั่ง

เมื่อเจ้าพนักงานที่มีหน้าที่มีความเห็นว่า ผู้กระทำความผิดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขตามที่กำหนดในคำสั่งโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร เจ้าพนักงานต้องให้คำเตือนแก่บุคคลนั้น เว้นแต่

(1) ผู้กระทำความผิดเคยได้รับคำเตือนเรื่องการไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขนี้มาก่อนแล้ว ภายในระยะเวลา 12 เดือนก่อนหน้า

(2) เจ้าพนักงานเสนอข้อมูลเกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติตามนั้นต่อ justice of the peace

“คำเตือน” จะต้องบรรยายถึง

(1) พฤติการณ์แห่งการละเมิด

(2) ระบุว่า การละเมิดนั้นไม่อาจยอมรับได้ และ

(3) แจ้งให้ผู้กระทำความผิดทราบว่า หากมีการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขใดๆ ตามคำสั่งเกิดขึ้นอีกภายในระยะเวลา 12 เดือน เขาจะต้องมีความรับผิดชอบหลังจากได้ให้คำเตือนแล้ว เจ้าพนักงานที่มีหน้าที่จะต้องบันทึกข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในทันทีที่สามารถกระทำได้

¹⁶⁸ Criminal Justice Act 2003, Section 159. (อ้างถึงใน คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2554, น.56).

¹⁶⁹ รายงานฉบับสมบูรณ์ เรื่อง การบังคับใช้โทษทางอาญาประเภทอื่นที่มีใ้มีอยู่ในประมวลกฎหมายอาญาของไทย (น.58-60). เล่มเดิม.

3.1.4.2 การละเมิดฝ่าฝืนภายหลังจากที่ได้รับคำเตือนแล้ว

หากเจ้าพนักงานได้ให้คำเตือนแก่ผู้กระทำความผิดในการละเมิดฝ่าฝืนคำสั่ง ต่อมาเจ้าพนักงานนั้นเห็นว่าผู้กระทำความผิดได้ละเมิดฝ่าฝืนเงื่อนไขใดๆ ตามคำสั่งอีกภายในระยะเวลา 12 เดือน โดยไม่มีเหตุอันสมควร เจ้าพนักงานจะต้องแจ้งการละเมิดฝ่าฝืนนั้นต่อศาลที่มีเขตอำนาจ หากข้อมูลที่ยื่นเสนอมานั้นเป็นลายลักษณ์อักษรและเป็นคำสาบาน ศาลอาจออกหมายจับบุคคลนั้น หรือศาลอาจออกหมายเรียกให้ผู้กระทำความผิดมาปรากฏตัวในเวลาและสถานที่ที่กำหนด หรือในกรณีที่ผู้กระทำความผิดไม่มาปรากฏตัวตามหมายเรียก ศาลอาจออกหมายจับบุคคลเช่นว่านั้นได้เช่นกัน เมื่อพิสูจน์ให้ศาลพอใจต่อหน้าผู้กระทำความผิดซึ่งได้มาหรือถูกนำตัวมาศาลว่าบุคคลนั้นฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขใดๆ ตามที่กำหนดในคำสั่งลงโทษโดยชุมชน โดยไม่มีเหตุผลสมควร ศาลอาจดำเนินการแก่ผู้กระทำความผิดนั้นต่อไป โดยวิธีการดังต่อไปนี้

(1) แก้ไขระยะเวลาตามคำสั่งให้ลงโทษโดยชุมชน เพื่อกำหนดโทษให้รุนแรงขึ้นตามที่ศาลอาจกำหนดให้ได้ในการทำคำสั่งนั้น

(2) ดำเนินการแก่ผู้กระทำความผิดต่อไปตามที่ศาลอาจกระทำได้ตามความผิดนั้นๆ หากมิได้มีคำสั่งให้ลงโทษโดยชุมชน ทั้งนี้ ในกรณีเป็นความผิดที่มีระวางโทษจำคุก และผู้กระทำความผิดนั้นฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขดังกล่าวโดยเจตนาหรือฝ่าฝืนอย่างต่อเนื่อง ศาลอาจสั่งให้บุคคลนั้นจำคุกก็ได้

(3) ในกรณีที่ศาลที่ออกคำสั่งลงโทษโดยชุมชนเป็นศาลชั้นต้นที่เป็นศาลมาจิสเตรท (magistrates' court) และผู้กระทำความผิดมีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไปถูกพิพากษาลงโทษในความผิดที่ไม่มีระวางโทษจำคุก และผู้กระทำความผิดนั้นฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขดังกล่าวโดยเจตนาหรือฝ่าฝืนอย่างต่อเนื่อง ดังนี้ ศาลอาจกำหนดให้จำคุกบุคคลนั้นเป็นระยะเวลาไม่เกินกว่า 51 สัปดาห์ (เมื่อศาลมีคำสั่งตามข้อ (2) หรือ (3) แล้ว หากคำสั่งให้ลงโทษโดยชุมชนยังมีผลบังคับอยู่ ศาลจะต้องเพิกถอนคำสั่งนั้น และผู้กระทำความผิดอาจอุทธรณ์คำสั่งเช่นว่านี้ได้)

ในการพิจารณามีคำสั่งข้างต้น ศาลจะต้องพิจารณาโดยคำนึงถึงขอบเขตที่ผู้กระทำความผิดได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขตามคำสั่งลงโทษโดยชุมชนนั้นแล้ว

3.1.4.3 ข้อจำกัดการใช้อำนาจของศาล

การใช้อำนาจศาลข้างต้น ไม่ใช่บังคับแก่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องอยู่ภายใต้บังคับของคำสั่งให้บำบัดรักษาโรคจิต คำสั่งให้บำบัดฟื้นฟูผู้ติดยา และคำสั่งให้ฟื้นฟูผู้ติดยา ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไข เนื่องจากบุคคลนั้นปฏิเสธที่จะเข้ารับการรักษาโดยวิธีการผ่าตัด หรือวิธีทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือวิธีอื่นๆ ซึ่งศาลเห็นว่าการปฏิเสธนั้นมีเหตุผลอันสมควร เมื่อพิจารณาจากพฤติการณ์ทั้งหมดศาลไม่อาจมีคำสั่งแก้ไขระยะเวลาตามคำสั่ง

ให้บำบัดรักษาโรคจิต, คำสั่งให้บำบัดฟื้นฟูผู้ติดยาและคำสั่งให้ฟื้นฟูผู้ติดสุราได้ เว้นแต่ผู้กระทำความผิดจะแสดงความประสงค์จะปฏิบัติตามเงื่อนไขที่แก่นั้น

3.1.4.4 การแก้ไขเงื่อนไขในคำสั่งให้ลงโทษโดยชุมชน

เมื่อผู้กระทำความผิด หรือเจ้าพนักงานที่มีหน้าที่ร้องขอ ศาลอาจแก้ไขคำสั่งโดยการยกเลิกเงื่อนไขคำสั่งใดๆในคำสั่งให้ลงโทษโดยชุมชน หรือกำหนดเงื่อนไขใหม่แทน โดยต้องเป็นเงื่อนไขประเภทเดียวกัน และเป็นเงื่อนไขที่ศาลอาจกำหนดให้ได้ในขณะที่ทำคำสั่ง ทั้งนี้ศาลไม่อาจแก้ไขคำสั่งให้บำบัดรักษาโรคจิต, คำสั่งให้บำบัดฟื้นฟูผู้ติดยา และคำสั่งให้ฟื้นฟูผู้ติดสุราได้ เว้นแต่ ผู้กระทำความผิดจะแสดงความประสงค์จะปฏิบัติตามคำสั่งที่แก่นั้น และในกรณีที่ผู้กระทำความผิดไม่แสดงความประสงค์จะปฏิบัติตามคำสั่งที่แก่นั้น ศาลอาจเพิกถอนคำสั่งให้ลงโทษโดยชุมชนนั้น หรือดำเนินการแก่ผู้กระทำความผิดต่อไปตามที่ศาลอาจกระทำได้ตามความผิดนั้นๆ หากมิได้มีคำสั่งให้ลงโทษโดยชุมชน ทั้งนี้ ในกรณีเป็นความผิดที่มีระวางโทษจำคุก ศาลอาจสั่งจำคุกบุคคลนั้นก็ได้ ทั้งนี้ศาลจะต้องพิจารณาโดยคำนึงถึงขอบเขตที่ผู้กระทำความผิดได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขของคำสั่งลงโทษโดยชุมชนนั้นแล้ว

3.2 กฎหมายสหรัฐอเมริกา

กฎหมายอาญาสารบัญญัติทั้งในระบบกฎหมายสหรัฐและระบบกฎหมายของมลรัฐต่างๆ จะจำแนกประเภทความผิดอาญาออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ ความผิดประเภท felony และ misdemeanor ซึ่งบางรัฐอาจจำแนกประเภทความผิดเล็กน้อยซึ่งไม่มีโทษจำคุก โดยเรียกว่า infraction, violation หรือ petty offense ด้วย โดยการจำแนกประเภทความผิดอาญาดังกล่าวจะอาศัยอัตราโทษตามกฎหมายเป็นสำคัญ กล่าวคือ ความผิดประเภท felony หมายถึง ความผิดที่มีอัตราโทษประหารชีวิตหรือจำคุกเกินกว่า 1 ปี ส่วนความผิดประเภท misdemeanor หมายถึง ความผิดที่มีอัตราโทษจำคุกตั้งแต่ 1 ปี ลงมาหรือมีอัตราโทษที่เบากว่าโทษจำคุก เช่น โทษปรับ เป็นต้น ทั้งนี้ การจำแนกประเภทความผิดออกเป็น 2 ประเภทดังกล่าวจะเป็นการจำแนกในเบื้องต้นเท่านั้น รายละเอียดของความผิดอาญาประเภท felony และ misdemeanor อาจจำแนกเป็นประเภทย่อย เช่น felony อาจจำแนกออกเป็น class A,B,C,D หรือ 1st 2nd 3rd 4th degree ส่วน misdemeanor ก็อาจจำแนกออกได้เป็น gross misdemeanor¹⁷⁰ และ petty misdemeanor เป็นต้น

¹⁷⁰ gross misdemeanor หมายถึง ประเภทของความผิดอาญาที่รุนแรงมากกว่าความผิดอาญาประเภท misdemeanor แบบธรรมดา แต่ก็ยังคงมีความรุนแรงน้อยกว่าความผิดอาญาประเภท felony และยังมีอัตราโทษจำคุกตั้งแต่ 1 ปี ลงมาหรือมีอัตราโทษที่เบากว่าโทษจำคุก ,

LegalMatch. (n.d.). *Gross Misdemeanor Laws*. Retrieved November 1, 2014 , from www.legalmatch.com/law-library/article/gross-misdemeanor-laws.html .

การแบ่งแยกประเภทความผิดออกเป็นความผิดประเภท felony และความผิดประเภท misdemeanor นั้น มีประโยชน์หลายประการ ประการที่หนึ่ง ส่วนใหญ่แล้วคดีอาญาประเภท felony จะตั้งต้นคดีที่ศาลซึ่งดำเนินการโดยรัฐบาลท้องถิ่นของมลรัฐนั้นๆ และจะใช้ผู้พิพากษาอาชีพเป็นผู้ดำเนินการ ส่วนคดีประเภท misdemeanor จะขึ้นศาลที่กระจายอยู่ทั่วไปในท้องถิ่น (County) แต่ละท้องถิ่น ซึ่งจะมีผู้พิพากษาที่ไม่ใช่ผู้พิพากษาอาชีพ เรียกว่า Magistrate เป็นผู้ดำเนินการ ส่วนประโยชน์ประการที่สอง หากเป็นความผิดที่ศาลลงโทษแบบ felony จำเลยจะถูกส่งไปคุมขังในเรือนจำซึ่งดำเนินการโดยรัฐบาลมลรัฐ (State Penitentiary) แต่ถ้าศาลลงโทษแบบ misdemeanor คือ จำคุกตั้งแต่ 1 ปีลงมา จำเลยจะถูกส่งไปคุมขังในคุกของท้องถิ่น (Jail) ความผิดและโทษมีความสัมพันธ์กันในแง่ที่ว่า กฎหมายอาญาสารบัญญัติในประเทศสหรัฐอเมริกาส่วนใหญ่แล้ว จะบัญญัติการกระทำที่เป็นความผิดและอัตราโทษสำหรับความผิดนั้นๆ ไว้ในมาตราเดียวกัน แต่ก็มีกฎหมายบางกรณีกำหนดว่าการกระทำนั้นเป็นความผิดความผิดประเภท felony หรือความผิดประเภท misdemeanor เท่านั้น และจะมีบทมาตราทั่วไปเกี่ยวกับอัตราโทษไว้เรียกว่า general penalty clause ทั้งนี้ อัตราโทษของแต่ละความผิดก็จะแตกต่างกันไปตามความร้ายแรงของความผิด (severity / gravity) อันเป็นการกำหนดระดับขั้น (gradations) ของโทษไว้ในกฎหมายนั้น¹⁷¹

3.2.1 ความเป็นมาของการจำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัย

การคุมตัวนักโทษไว้ในที่อยู่อาศัยนั้น หมายถึง การควบคุมหรือจำกัดบริเวณนักโทษในความผิดไม่ร้ายแรง (non-violent felony) ไว้ในสถานที่หนึ่งสถานที่ใดซึ่งไม่ใช่เรือนจำ (jail or prison) โดยนักโทษมีเสรีภาพที่จะใช้ชีวิตอย่างคนทั่วไปภายในบริเวณที่ถูกจำกัดนั้น ทั้งนี้ โดยใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์เป็นเครื่องมือตรวจสอบมิให้นักโทษออกไปนอกบริเวณ โดยส่วนมากจะจำกัดบริเวณไว้ในที่อยู่อาศัย คือ บ้านของผู้กระทำผิด ซึ่งรวมไปถึงสถานพยาบาลและสถานที่อื่นๆ ด้วย อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ขนาดเล็กจะถูกติดไว้กับตัวของนักโทษโดยทำเป็นเข็มขัดหรือกุญแจ (electronic bracelet or anklet) ติดไว้กับข้อมือหรือข้อเท้า ซึ่งอุปกรณ์นี้จะทำงานสัมพันธ์กับตัวรับสัญญาณซึ่งติดตั้งไว้ในที่อยู่อาศัย เมื่อนักโทษเคลื่อนไหวออกห่างเกินที่กำหนดตัวรับสัญญาณจะส่งสัญญาณไปยังสำนักงานควบคุม เพื่อให้เจ้าหน้าที่ทราบทันทีและทำการสอบสวน หากพบว่านักโทษออกจากบริเวณโดยตั้งใจก็จะถูกนำตัวเข้ารับโทษในเรือนจำและอาจถูกเพิ่มโทษในความผิดฐานหลบหนี

¹⁷¹ รายงานการศึกษาฉบับสมบูรณ์ โครงการวิจัย เรื่อง ศึกษาความเป็นไปได้ในการกำหนดชั้นโทษและการนำไปปรับใช้ในประมวลกฎหมายอาญา (น.107-108). เล่มเดิม.

ประวัติความเป็นมาที่สำคัญของการคุมขังนักโทษไว้ในที่อยู่อาศัย (house arrest) เกิดขึ้นที่สหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นประเทศแรกที่พัฒนานำเอาอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการคุมขังนักโทษไว้ในที่อยู่อาศัยในปี ค.ศ.1971 โดยเริ่มทดลองใช้กับผู้กระทำผิดที่เป็นเด็กและเยาวชน จนถึงปี ค.ศ.1983 จึงมีการใช้อย่างเป็นทางการในรัฐฟลอริดา (Florida) ภายใต้บทบัญญัติของกฎหมาย ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ในปี ค.ศ.1987 มีโปรแกรมที่ใช้อุปกรณ์ 8 โปรแกรม บางโปรแกรมเป็นการคุมขังนักโทษไว้ในที่อยู่อาศัยตลอด 24 ชั่วโมง โดยนักโทษไม่สามารถออกจากบริเวณนั้นได้ บางโปรแกรมจะคุมขังเพียงระยะเวลาใดเวลาหนึ่งเท่านั้น เช่น เฉพาะตอนกลางคืน ทำให้นักโทษสามารถออกไปทำงานหรือไปเรียนหนังสือได้ บางโปรแกรมให้ออกนอกบริเวณได้ เฉพาะวันหยุดเพื่อไปโบสถ์หรือหาซื้อสิ่งของจำเป็น ทั้งนี้ เฉพาะผู้กระทำผิดที่เป็นเด็กหรือเยาวชน และนักโทษบางรายเท่านั้นที่จะต้องมีการเขียนเงื่อนไขให้คำแนะนำโดยเจ้าหน้าที่และอาสาสมัคร เพิ่มขึ้นอีกด้วย ทั้งนี้การคุมขังนักโทษไว้ในที่อยู่อาศัย ศาลจะพิจารณาใช้กับนักโทษแต่ละคน รวมถึงกรณีที่นักโทษมีคำร้องขอ แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของศาลตามบทบัญญัติของกฎหมายแต่ละรัฐ สำหรับค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่าย มีทั้งที่นักโทษต้องเสียและไม่ต้องเสีย นอกจากนี้ ในบางรายยังอาจต้องทำงานสาธารณะให้ชุมชนหรือบริจาคเงินช่วยองค์กรสาธารณะหรือทำงานเลี้ยงชีพ หรือเข้ารับการรักษาอีกด้วย ในบางรัฐ เช่น รัฐเคนตักกี (Kentucky) นักโทษต้องรับโทษมากกว่าการรับโทษในเรือนจำ แต่ในบางรัฐ เช่น รัฐฟลอริดา (Florida) จะรับโทษน้อยกว่าโทษในเรือนจำ นอกจากนี้ ยังมีการนำการคุมขังนักโทษไว้ในที่อยู่อาศัยมาใช้เป็นมาตรการเสริมกับการคุมประพฤติ ผู้กระทำผิดที่เป็นเด็กและเยาวชนอีกด้วย

จากการศึกษาพบว่า เมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2543 ศาลนครลอสแอนเจลิสได้เคยมีคำสั่งให้กักขังนายสุรศักดิ์ นานานุกูล อดีตรัฐมนตรีของไทยไว้ที่บ้าน (House arrest) ของนายประกันคนหนึ่ง ในระหว่างที่ศาลมีคำสั่งให้ปล่อยตัวชั่วคราว ทั้งนี้ ศาลได้สั่งให้ใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ไว้ที่ข้อเท้าของนายสุรศักดิ์ และกำหนดเงื่อนไขห้ามออกนอกบ้านไกลจากรัศมี 150 ฟุต หากประสงค์จะเดินทางไปร่วมพิธีทางศาสนาหรือไปงานต่างๆ รวมถึงการไปพบแพทย์หรือทนายความ ต้องขออนุญาตจากผู้ควบคุมเสียก่อน และต้องรายงานตัวต่อผู้ควบคุมเมื่อได้รับการร้องขอ อีกทั้งต้องเดินทางไปศาลทุกครั้งตามกำหนดนัดด้วย¹⁷²

สำหรับบทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการคุมขังนักโทษไว้ในที่อยู่อาศัย (house arrest) ที่บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมโดย The Correction Reform Act of 1986 ได้บัญญัติไว้ในมาตรา 532:200 ถึง 532:250 ซึ่งมีสาระสำคัญ ดังนี้ คือ นักโทษที่มีสิทธิจะขอให้ศาลสั่งให้คุมขังตนไว้ในที่อยู่อาศัยแทน

¹⁷² กองสื่อสาร กรมสารนิเทศกระทรวงการต่างประเทศ. (ม.ป.ป.). *ความคืบหน้าคดีนายสุรศักดิ์ นานานุกูล*. สืบค้น 19 พฤษภาคม 2557, จาก www.ryt9.com/s/ryt9/273740.

การจำคุกในเรือนจำไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนนั้น จะต้องเป็นผู้ที่กระทำผิดไม่ร้ายแรง (non-violent felony) หรือเคยต้องโทษกระทำผิดร้ายแรงมาก่อนและยังไม่พ้น 5 ปี ในส่วนอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ จะต้องได้รับการรับรองแล้ว หรือต้องเป็นอุปกรณ์ที่ไม่รบกวนความปกติสุขภายในบ้าน โดยเฉพาะเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลทั้งของนักโทษและบุคคลอื่น ทั้งนี้ ในการใช้สิทธิขอใช้วิธีการคุมขังนักโทษไว้ในที่อยู่อาศัย (house arrest) นั้น จะต้องผ่านกระบวนการพิจารณาทางศาลเพื่อศาลได้อนุญาตแล้วก็จะให้ หน่วยงานเฉพาะทำหน้าที่ควบคุม ตรวจสอบการปฏิบัติตามเงื่อนไขของนักโทษต่อไป ทั้งนี้ ต้องเป็นการตกลงกันสองฝ่าย โดยเริ่มจากนักโทษให้การยอมรับเงื่อนไขและการปฏิบัติต่างๆ มิใช่ศาลใช้อำนาจรัฐบังคับเอง¹⁷³

ดังนั้น เมื่อปรากฏว่ามีการนำแนวคิดการจำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัยที่รัฐฟลอริดา สหรัฐอเมริกาเป็นแห่งแรก จึงควรที่จะศึกษาตัวบทกฎหมายของรัฐฟลอริดา (Florida) ที่กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัย กระบวนพิจารณาของศาลในการสั่งให้ใช้การจำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัย และการแก้ไขหรือเพิกถอนคำสั่งจำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัย ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนหรือล่วงละเมิดไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงหรือเงื่อนไขของคำสั่งศาลที่ให้จำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัย และศึกษาตัวบทกฎหมายของรัฐมินนิโซตา (Minnesota) อีกรัฐหนึ่งด้วย เพื่อนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบการนำหลักการจำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัยมาใช้กับผู้กระทำผิดหญิงตามกฎหมายไทย

3.2.2 รัฐฟลอริดา(Florida)

รัฐฟลอริดาซึ่งเป็นรัฐแรกที่มีการใช้มาตรการลงโทษในลักษณะที่เป็นการจำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัย จากการศึกษา Florida Statutes พบว่า มีการกำหนดหลักการจำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัยไว้ในหมวดที่ 948 การคุมประพฤติและการควบคุมตัวในชุมชน (CHAPTER 948 PROBATION AND COMMUNITY CONTROL)¹⁷⁴ และการจำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัยนั้น เป็นลักษณะหนึ่งของการสั่งให้ควบคุมตัวในชุมชน ดังคำนิยามของมาตรา 948.001 (3) ดังนี้

“มาตรา 948.001 คำนิยาม.¹⁷⁵

¹⁷³ วรจกนา สุจริตกุล (อ้างถึงใน วิติมา ประเสริฐ, 2553).

¹⁷⁴ The Florida Senate. (n.d.). *CHAPTER 948 PROBATION AND COMMUNITY CONTROL*. Retrieved May 8, 2014, from <http://www.flsenate.gov/Laws/Statutes/2013/Chapter948/All>.

¹⁷⁵ 948.001 Definitions. As used in this chapter, the term:

(3) “Community control” means a form of intensive, supervised custody in the community, including surveillance on weekends and holidays, administered by officers with restricted caseloads. Community control is an individualized program in which the freedom of an offender is restricted within the community, home, or noninstitutional residential placement and specific sanctions are imposed and enforced.

ในบทบัญญัตินี้ คำว่า

(3) “การควบคุมตัวในชุมชน” หมายถึง การควบคุมอย่างเข้มงวดรูปแบบหนึ่งในชุมชน ซึ่งรวมถึงการตรวจตราในช่วงวันสุดสัปดาห์และวันหยุด โดยบรรดาเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบ การควบคุมตัวในชุมชนเป็นแผนการเฉพาะรายบุคคล ซึ่งผู้กระทำความผิดจะถูกจำกัดเสรีภาพให้อยู่ ภายในชุมชน บ้าน หรือสถานที่พักอาศัยนั้นๆ และมีการกำหนดบทลงโทษเฉพาะต่างๆ”

อันแสดงให้เห็นได้ว่ามาตรา 948.001 ได้กำหนดไว้ว่า กรณีศาลสั่งให้ควบคุมตัว ในชุมชน ศาลจะสั่งจำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัยหรือบ้านของผู้กระทำความผิดก็ได้ ทั้งนี้ มีหลักเกณฑ์และเงื่อนไข การพิจารณาของศาล และการแก้ไขเพิกถอนคำสั่ง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.2.2.1 หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัย

การสั่งให้ควบคุมตัวผู้กระทำความผิดไว้ในชุมชนตาม Florida Statutes สามารถแบ่ง ออกได้เป็น 3 กรณี ดังนี้

1) ศาลพิจารณาเงื่อนไขตามกฎหมาย ลักษณะและความร้ายแรง

ศาลอาจสั่งควบคุมตัวไว้ในชุมชน โดยการจำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัยกรณีศาล ได้พิจารณาเงื่อนไขตามมาตรา 948.01 (2) ประกอบกับลักษณะการกระทำความผิดของผู้กระทำ ความผิดและความร้ายแรงของการกระทำความผิดแล้ว เห็นว่า การคุมประพฤติไม่เหมาะสม สำหรับเป็นทางเลือกแทนการคุมขัง ศาลอาจสั่งให้ควบคุมตัวในชุมชนอันเป็นลักษณะของ การจำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัยได้ตามมาตรา 948.01 (3) ประกอบมาตรา 948.10

“มาตรา 948.01 เมื่อศาลสั่งคุมประพฤติหรือสั่งให้ควบคุมตัวในชุมชนกับผู้กระทำผิด¹⁷⁶

¹⁷⁶ 948.01 When court may place defendant on probation or into community control.

(2) If it appears to the court upon a hearing of the matter that the defendant is not likely again to engage in a criminal course of conduct and that the ends of justice and the welfare of society do not require that the defendant presently suffer the penalty imposed by law, the court, in its discretion, may either adjudge the defendant to be guilty or stay and withhold the adjudication of guilt. In either case, the court shall stay and withhold the imposition of sentence upon the defendant and shall place a felony defendant upon probation. If the defendant is found guilty of a nonfelony offense as the result of a trial or entry of a plea of guilty or nolo contendere, regardless of whether adjudication is withheld, the court may place the defendant on probation. In addition to court costs and fees and notwithstanding any law to the contrary, the court may impose a fine authorized by law if the offender is a nonfelony offender who is not placed on probation. However, a defendant who is placed on probation for a misdemeanor may not be placed under the supervision of the department unless the circuit court was the court of original jurisdiction.

(2) ถ้าปรากฏต่อศาลว่า จำเลยไม่มีแนวโน้มที่จะเข้าไปเกี่ยวข้องกับกระทำความผิดอาญาอีก และขอบเขตของความยุติธรรมและสวัสดิภาพของสังคม ไม่ได้กำหนดให้จำเลยต้องรับโทษ ศาลอาจตัดสินว่าจำเลยมีความผิดหรือรอการลงโทษ หรือรอการกำหนดโทษ (withhold the imposition) และจะสั่งคุมประพฤติจำเลยที่กระทำความผิดประเภท felony ถ้าพบว่าจำเลยกระทำความผิดอาญาประเภท non felony หลังจากพิจารณาหรือการเสนอคำแก้ต่างหรือคำแก้ฟ้อง (ไม่ว่าจะมีการรอการตัดสินความผิดไว้ก่อนไว้หรือไม่ก็ตาม) ศาลอาจสั่งให้คุมประพฤติจำเลยไว้ โดยนอกเหนือจากค่าใช้จ่ายต่างๆ ในศาลและค่าธรรมเนียมศาล และตามที่กฎหมายกำหนดไว้แล้ว หากจำเลยกระทำความผิดอาญาประเภท non felony และไม่ได้ถูกสั่งคุมประพฤติ ศาลอาจสั่งปรับเงินจำเลย แต่อย่างไรก็ตาม จำเลยที่ถูกสั่งคุมประพฤติสำหรับความผิดทางอาญาประเภท misdemeanor อาจไม่ถูกควบคุมโดยกรมราชทัณฑ์ (The department) เว้นเสียแต่ว่า ศาลที่มีอำนาจในการตัดสินคดีนั้นจะเป็น circuit court

(3) หลังพิจารณาเงื่อนไขใน (2) และข้อมูลการกระทำผิดของผู้กระทำผิดหรือความร้ายแรงของการกระทำผิด ถ้าปรากฏต่อศาลในคดีความผิดประเภท felony ว่า การคุมประพฤติไม่เหมาะสมสำหรับเป็นทางเลือกแทนการคุมขัง ศาลอาจสั่งให้ควบคุมผู้กระทำผิดในชุมชนได้ดังที่ระบุใน มาตรา 948.10 หรือในกรณีที่มีการสั่งควบคุมสำหรับความผิดประเภท felony อยู่ก่อนแล้วตามคำร้องของผู้กระทำผิดหรือกรมราชทัณฑ์ ศาลอาจระงับการดำเนินการควบคุมเพิ่มเติม และสั่งให้ใช้โปรแกรมการควบคุมตัวในชุมชนต่อผู้กระทำผิดตามเงื่อนไขและระยะเวลาที่ศาลกำหนด ศาลอาจปรึกษากับสภาที่ปรึกษาท้องถิ่น (a local offender advisory council) ตามมาตรา 948.90 ในส่วนของการสั่งควบคุมผู้กระทำความผิดในชุมชน โดยกรมราชทัณฑ์จะส่งข้อมูลทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับความคืบหน้าของผู้กระทำผิดในระหว่างที่ผู้กระทำผิดถูกควบคุมให้กับศาลภายในสามวันทำการก่อนการพิจารณา คำร้องต่อศาล โดยหากใช้วิธีการลงโทษทางเลือกนี้แทนการจำคุก ศาลจะ¹⁷⁷

---

¹⁷⁷ (3) If, after considering the provisions of subsection (2) and the offender's prior record or the seriousness of the offense, it appears to the court in the case of a felony disposition that probation is an unsuitable dispositional alternative to imprisonment, the court may place the offender in a community control program as provided in s. 948.10. Or, in a case of prior disposition of a felony commitment, upon motion of the offender or the department or upon its own motion, the court may, within the period of its retained jurisdiction following commitment, suspend the further execution of the disposition and place the offender in a community control program upon such terms as the court may require. The court may consult with a local offender advisory council pursuant to s. 948.90 with respect to the placement of an offender into community control. Not later than 3 working days before the hearing on the motion, the department shall forward to the court all relevant material on the offender's progress while in custody. If this sentencing alternative to incarceration is utilized, the court shall:

(a) กำหนดการลงโทษต่อผู้กระทำความผิดในชุมชนไว้ในแผนควบคุมตัวในชุมชน ซึ่งการลงโทษต่อผู้กระทำความผิดในชุมชนอาจรวมถึง การชดใช้ค่าเสียหายในรูปแบบของเงินหรือสิ่งมีค่า เทียบเท่า การห้ามออกจากที่อยู่อาศัย การยกเลิกหรือระงับใบขับขี่ การทำงานบริการสังคม การห้าม กระทำกิจกรรมที่ไม่สำคัญหรือการห้ามใช้สิทธิพิเศษต่างๆ หรือการควบคุมรูปแบบอื่นๆ กับเสรีภาพของ ผู้กระทำความผิด เป็นต้น¹⁷⁸

(b) หลังจากกำหนดบทลงโทษที่เหมาะสมสำหรับความผิดแล้ว จะมีการจัดทำ อนุมัติ และสั่งให้ใช้แผนการควบคุมตัวในชุมชน ซึ่งประกอบไปด้วยกฎ ข้อกำหนด เงื่อนไข และ โปรแกรมต่างๆ ที่ได้รับออกแบบมาเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมที่ไม่ใช่อาชญากรรม และการแก้ไขฟื้นฟู ผู้กระทำความผิดและการปกป้องสังคม หากมีการกระทำที่เป็นการละเมิดกฎ หรือเงื่อนไขนั้น ซึ่งรวมถึง ข้อกำหนดที่ว่า ผู้กระทำความผิดจะต้องยอมรับการสุ่มตรวจสารเสพติดตลอดช่วงระยะเวลาการควบคุม ของเจ้าหน้าที่คุมความประพฤติตามที่ระบุไว้ในหมวดที่ 943.10(3)...¹⁷⁹

นอกจากนี้ การพิจารณาสั่งให้ใช้การควบคุมตัวในชุมชนของศาล โดยการจำกัดเสรีภาพ ไว้ในที่อยู่อาศัยมีเงื่อนไขที่ ศาลต้องพิจารณาถึงความเหมาะสมกับความร้ายแรงของความผิด ที่ได้กระทำความผิด และที่สำคัญ ระยะเวลาการสั่งให้จำคุกไว้ในที่อยู่อาศัยต้องไม่เกินกว่าระยะเวลาที่ ระบุในคำพิพากษาลงโทษ หรือไม่เกินสองปี ขึ้นอยู่กับว่าระยะเวลาใดจะสั้นกว่ากัน

ดังปรากฏในมาตรา 948.01 (4)

---

¹⁷⁸ (a) Determine what community-based sanctions will be imposed in the community control plan. Community-based sanctions may include, but are not limited to, rehabilitative restitution in money or in kind, curfew, revocation or suspension of the driver's license, community service, deprivation of nonessential activities or privileges, or other appropriate restraints on the offender's liberty.

¹⁷⁹ (b) After appropriate sanctions for the offense are determined, develop, approve, and order a plan of community control which contains rules, requirements, conditions, and programs that are designed to encourage noncriminal functional behavior and promote the rehabilitation of the offender and the protection of the community. If the offense was a controlled substance violation, the conditions shall include a requirement that the offender submit to random substance abuse testing intermittently throughout the term of supervision, upon the direction of the correctional probation officer as defined in s. 943.10(3).

“มาตรา 948.01 เมื่อศาลสั่งคุมประพฤติหรือสั่งให้ควบคุมตัวในชุมชนกับผู้กระทำความผิด¹⁸⁰

(4) บทลงโทษต่างๆ ที่ถูกกำหนดตามคำสั่งของศาลจะต้องมีความเหมาะสมกับความร้ายแรงของความผิด เมื่อศาลสั่งให้ควบคุมตัวในชุมชนหรือโปรแกรมบริการสาธารณะ ระยะเวลาของการติดตามการควบคุมตัวในชุมชนหรือการบริการสาธารณะ จะต้องไม่นานเกินกว่าระยะเวลาที่ระบุไว้ในคำพิพากษาลงโทษ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดนั้นกระทำความผิดจริง หรือไม่เกินสองปี ซึ่งขึ้นอยู่กับว่าระยะเวลาใดสั้นกว่ากัน เมื่อศาลสั่งให้มีการชดเชยค่าเสียหายหรือมีการบริการสาธารณะ จำนวนของการชดเชยค่าเสียหายหรือการบริการสาธารณะจะต้องเหมาะสมต่อความสามารถของผู้กระทำความผิดที่จะชำระหรือกระทำการนั้นด้วย”

2) การละเมิดเงื่อนไขการคุมประพฤติหรือพักการลงโทษ

การจำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัยได้ปรากฏหลักเกณฑ์และเงื่อนไขอยู่ในโปรแกรมการควบคุมตัวผู้กระทำความผิดในชุมชน โดยกำหนดให้กรมราชทัณฑ์ (The Department of Corrections) เป็นผู้ดำเนินการตามโปรแกรมการควบคุมตัวในชุมชน และกำหนดลักษณะของบุคคลที่ศาลจะสั่งให้ใช้โปรแกรมนี้ไว้ในมาตรา 948.10 ว่า

“ มาตรา 948.10 โปรแกรมในการควบคุมตัวในชุมชน

(1) กรมราชทัณฑ์ (Department of Corrections) จะเป็นผู้พัฒนาและดำเนินการตามโปรแกรมควบคุมตัวในชุมชน โปรแกรมเสริมนี้จะมีองค์ประกอบที่ชัดเจน และได้รับการออกแบบขึ้น เพื่อให้เหมาะสมกับบรรดาผู้กระทำความผิดที่ถูกคุมขัง โปรแกรมนี้จะให้ความสำคัญกับเงื่อนไขของบทลงโทษต่างๆ และผลที่จะตามมาอันเหมาะสมกับความร้ายแรงของการกระทำผิดทางอาญา โปรแกรมจะกำหนดวิธีการทางเลือกในการลงโทษผู้กระทำความผิดที่ดำเนินการในชุมชนแทนการจำคุกให้แก่ศาลและคณะกรรมการพักการลงโทษ (Parole Commission) เมื่อผู้กระทำความผิดนั้นเป็นบุคคลในกลุ่มเป้าหมายดังต่อไปนี้

(a) ผู้ละเมิดการคุมประพฤติ ซึ่งถูกกล่าวหาว่าละเมิดเงื่อนไขทางเทคนิคในการคุมประพฤติ (Technical violations)¹⁸¹ หรือการละเมิดโดยการกระทำความผิดประเภท misdemeanor (misdemeanor violations)¹⁸²

¹⁸⁰ 948.01 When court may place defendant on probation or into community control.

(4) The sanctions imposed by order of the court shall be commensurate with the seriousness of the offense. When community control or a program of public service is ordered by the court, the duration of community control supervision or public service may not be longer than the sentence that could have been imposed if the offender had been committed for the offense or a period not to exceed 2 years, whichever is less. When restitution or public service is ordered by the court, the amount of restitution or public service may not be greater than an amount which the offender could reasonably be expected to pay or perform.

¹⁸¹ เช่น การไม่ไปพบเจ้าหน้าที่ที่ควบคุมตามกำหนดเวลา ในขณะที่ถูกคุมประพฤติ

(b) ผู้ละเมิดเงื่อนไขพักการลงโทษซึ่งถูกกล่าวหาว่าละเมิดทางเทคนิค (Technical violations) หรือการละเมิดในความผิดประเภท misdemeanor (misdemeanor violations)

(c) บุคคลที่มีความผิดอาญาประเภท felonies ซึ่งไม่ถูกตั้งคุมประพฤติตามปกติ เนื่องจากภูมิหลังในการประกอบอาชญากรรม หรือความร้ายแรงของการกระทำผิดของผู้นั้น¹⁸³

(2) กรมราชทัณฑ์จะมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ควบคุมความประพฤติภาคสนามอย่างน้อยร้อยละ 10 สำหรับการดำเนินการตามโปรแกรมควบคุมตัวในชุมชน โดยที่เจ้าหน้าที่แต่ละคนจะมีจำนวนคดีที่รับผิดชอบอยู่ไม่เกิน 25 คดี เพื่อรักษาระดับจำนวนเจ้าหน้าที่ให้เพียงพอ โปรแกรมการควบคุมตัวในชุมชนเป็นโปรแกรมเฉพาะรายบุคคล ซึ่งผู้กระทำความผิดนั้นจะถูกจำกัดเสรีภาพให้อยู่ในเขตที่กำหนดที่มีไซ่สถานที่กักขัง หรือให้อยู่ในที่พักอาศัยของตน¹⁸⁴

(3) กระบวนการต่างๆที่การครอบคลุมาถึงการละเมิดการควบคุมตัวในชุมชน จะนำไปตามที่อธิบายไว้ในหมวดที่ 948.06 ในส่วนของการคุมความประพฤติ...”¹⁸⁵

Yale Galanter. (n.d.). *House Arrest: Florida's Community Control Program*. Retrieved May 8, 2014, from <http://galanterlaw.com/2013/05/house-arrest-floridas-community-control-program/>.

¹⁸² เช่น ถูกตั้งข้อหาว่ามีกัญชาไว้ในครอบครองจากการขโมย ในขณะที่ถูกคุมประพฤติ.

Yale Galanter. (n.d.). *House Arrest: Florida's Community Control Program*. Retrieved May 8, 2014, from <http://galanterlaw.com/2013/05/house-arrest-floridas-community-control-program/>.

¹⁸³ 948.10 Community control programs.

(1) The Department of Corrections shall develop and administer a community control program. This complementary program shall be rigidly structured and designed to accommodate offenders who, in the absence of such a program, would have been incarcerated. The program shall focus on the provision of sanctions and consequences which are commensurate with the seriousness of the crime. The program shall offer the courts and the Parole Commission an alternative, community-based method to punish an offender in lieu of incarceration when the offender is a member of one of the following target groups:

(a) Probation violators charged with technical violations or misdemeanor violations.

(b) Parole violators charged with technical violations or misdemeanor violations.

(c) Individuals found guilty of felonies, who, due to their criminal backgrounds or the seriousness of the offenses, would not be placed on regular probation.

¹⁸⁴ (2) The department shall commit not less than 10 percent of the parole and probation field staff and supporting resources to the operation of the community control program. Caseloads should be restricted to a maximum of 25 cases per officer in order to ensure an adequate level of staffing. Community control is an individualized program in which the offender is restricted to noninstitutional quarters or restricted to his or her own residence subject to an authorized level of limited freedom.

¹⁸⁵ (3) Procedures governing violations of community control shall be the same as those described in s. 948.06 with respect to probation.

3) กรณีที่ศาลมีคำพิพากษาแบบแยกส่วน

สำหรับการคุมประพฤติ การควบคุมตัวในชุมชน หรือการจำคุก เมื่อศาลสั่งให้จำคุกหรือคุมประพฤติมาแล้วส่วนหนึ่ง ศาลก็สั่งให้จำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัยเป็นส่วนหนึ่งของคำพิพากษา ดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา 948.012 (1)

“ 948.012 คำพิพากษาแบบแยกส่วนการลงโทษ สำหรับการสั่งคุมประพฤติ หรือการควบคุมตัวในชุมชน และจำคุก¹⁸⁶

(1) เมื่อมีการกำหนดบทลงโทษด้วยการสั่งจำคุกสำหรับการกระทำผิดทางอาญาประเภท misdemeanor หรือ felony ยกเว้นความผิดที่มีโทษประหารชีวิต (except capital felony) ตามดุลยพินิจของศาล ในขณะที่ทำการพิพากษาศาลอาจมีคำพิพากษาแบบแยกส่วนการลงโทษ โดยสั่งคุมความประพฤติ หรือสั่งให้ควบคุมตัวในชุมชนกรณีกระทำความผิดอาญาประเภท felony ในช่วงระยะเวลาใดๆที่ระบุไว้ในคำพิพากษา ซึ่งอาจมีระยะเวลานานหลายปีหรือสั้นกว่านั้น โดยในกรณีนั้น ศาลจะรอการลงโทษส่วนที่เหลือไว้ และสั่งคุมความประพฤติจำเลย หรือสั่งให้ควบคุมจำเลยในชุมชน หลังจากช่วงเวลาเวลาที่ศาลกำหนดไว้ โดยที่ระยะเวลาในการคุมประพฤติ หรือควบคุมตัวในชุมชนจะเริ่มนับทันทีที่ปล่อยตัวผู้กระทำความผิดออกจากการคุมขังไม่ว่าจะเป็นการพักการลงโทษหรือมีการลดหย่อนโทษก็ตาม...”

กรณีคำพิพากษาแบบแยกส่วนนี้ หมายถึง กรณีที่มีคำพิพากษาให้ควบคุมตัวในเรือนจำส่วนหนึ่งแล้ว กำหนดวิธีการควบคุมนอกเรือนจำอีกส่วนหนึ่ง¹⁸⁷ ซึ่งอาจจะเป็นการควบคุมตัวในชุมชน โดยสั่งห้ามออกจากที่อยู่อาศัยตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรา 948.012 นี้

3.2.2.2 กระบวนพิจารณาของศาล

1) การพิจารณารายงานการสืบเสาะก่อนการพิพากษา

¹⁸⁶ 948.012 Split sentence of probation or community control and imprisonment.

(1) Whenever punishment by imprisonment for a misdemeanor or a felony, except for a capital felony, is prescribed, the court, in its discretion, may, at the time of sentencing, impose a split sentence whereby the defendant is to be placed on probation or, with respect to any such felony, into community control upon completion of any specified period of such sentence which may include a term of years or less. In such case, the court shall stay and withhold the imposition of the remainder of sentence imposed upon the defendant and direct that the defendant be placed upon probation or into community control after serving such period as may be imposed by the court. The period of probation or community control shall commence immediately upon the release of the defendant from incarceration, whether by parole or gain-time allowances...

¹⁸⁷ การศึกษาแนวทางและความเป็นไปได้ในการนำมาตรการลงโทษระดับกลางมาใช้เพื่อเป็นมาตรการทางเลือกในการลงโทษผู้กระทำผิดในกระบวนกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของไทย. (น.46). เล่มเดิม.

เมื่อมีการกระทำความผิดอาญาเกิดขึ้น ก่อนศาลจะพิจารณาให้ลงโทษจำคุก หรือคุมประพฤติ หรือควบคุมตัวผู้กระทำความผิดไว้ในชุมชน ศาลอาจพิจารณาจากรายงานการสืบเสาะของกรมราชทัณฑ์ ซึ่งรายงานดังกล่าวจะระบุถึงลักษณะของการกระทำความผิด ประวัติภูมิหลังของผู้กระทำความผิด ข้อมูลส่วนบุคคล และความเห็นของกรมราชทัณฑ์เสนอต่อศาล เพื่อให้ศาลพิจารณาก่อนที่จะมีคำพิพากษา ทั้งนี้ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 948.015

“มาตรา 948.015 รายงานการสืบเสาะก่อนการพิพากษา¹⁸⁸

เมื่อผู้กระทำความผิดในคดีอาญานั้นมีความผิด และเสนอคำให้การ และมีโทษต่ำสุดภายใต้ประมวลกฎหมายบทลงโทษทางอาญา (Criminal Punishment Code) เป็นการจำคุกใดๆ ที่ไม่ใช่เรือนจำของรัฐ The circuit court อาจส่งต่อคดีนี้ให้กับกรมราชทัณฑ์ (The department) เพื่อทำการสืบเสาะหรือให้คำแนะนำต่างๆ และกรมราชทัณฑ์ (The department) จะจัดทำรายงานดังต่อไปนี้ เป็นลายลักษณ์อักษรตามเวลาที่กำหนดโดยศาลก่อนการพิพากษาคดี ซึ่งรายงานฉบับสมบูรณ์จะต้องมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(1) คำอธิบายที่ละเอียดครบถ้วนเกี่ยวกับสถานการณ์แวดล้อมกรณีที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดทางอาญาที่ผู้กระทำความผิดถูกดำเนินคดี ซึ่งรวมถึงสาร่าสำคัญเกี่ยวกับบันทึกการสอบสวน (ถ้ามี) ลักษณะของข้อตกลงในการยอมรับสารภาพ ซึ่งรวมถึงจำนวนความผิด คำให้การ บทลงโทษ และเงื่อนไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับข้อตกลง และคำชี้แจงของผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการกระทำความผิดทางอาญา ตามความเห็นของผู้กระทำความผิด¹⁸⁹

¹⁸⁸ 948.015 Presentence investigation reports.

The circuit court, when the defendant in a criminal case has been found guilty or has entered a plea of nolo contendere or guilty and has a lowest permissible sentence under the Criminal Punishment Code of any nonstate prison sanction, may refer the case to the department for investigation or recommendation. Upon such referral, the department shall make the following report in writing at a time specified by the court prior to sentencing. The full report shall include:

¹⁸⁹ (1) A complete description of the situation surrounding the criminal activity with which the offender has been charged, including a synopsis of the trial transcript, if one has been made; nature of the plea agreement, including the number of counts waived, the pleas agreed upon, the sentence agreed upon, and any additional terms of agreement; and, at the offender’s discretion, his or her version and explanation of the criminal activity.

(2) สถานภาพบทลงโทษของผู้กระทำความผิด โดยไม่ว่าผู้กระทำความผิดนั้นจะเป็นผู้กระทำความผิดทางอาญาครั้งแรก ผู้กระทำความผิดทางอาญาติดนิสัย ผู้กระทำความผิดทางอาญาร้ายแรง ผู้กระทำความผิดทางอาญาที่ยังมีอายุน้อย หรือกำลังถูกคุมความประพฤติก็ตาม¹⁹⁰

(3) ประวัติการจับกุมและการลงโทษผู้กระทำความผิดที่ผ่านมา¹⁹¹

(4) ประวัติการศึกษาของผู้กระทำความผิด¹⁹²

(5) ประวัติการทำงานของผู้กระทำความผิด ซึ่งรวมถึงประวัติการรับราชการทหาร สภาพการจ้างงานปัจจุบัน และความสามารถต่างๆ ในการประกอบอาชีพ¹⁹³

(6) สถานะทางการเงินของผู้กระทำความผิด ซึ่งรวมถึงรายได้รวมต่อเดือน และหนี้สินทั้งหมดโดยประมาณ¹⁹⁴

(7) ภูมิหลังทางสังคมของผู้กระทำความผิด ซึ่งรวมถึงความสัมพันธ์ในครอบครัว สถานภาพการสมรส รายได้และกิจกรรมต่างๆ¹⁹⁵

(8) ประวัติการพักอาศัยของผู้กระทำความผิด¹⁹⁶

(9) ประวัติทางการแพทย์ของผู้กระทำความผิด และการประเมินผลทางจิตใจหรือจิตวิทยาตามความเหมาะสม¹⁹⁷

(10) ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมต่างๆ ซึ่งผู้กระทำความผิดอาจหันกลับไป หรือถูกส่งตัวไปลงโทษตามบทลงโทษที่ไม่ใช่การจำคุก หรือบทลงโทษที่เป็นการควบคุมตัวในชุมชน

---

¹⁹⁰ (2) The offender's sentencing status, including whether the offender is a first offender, a habitual or violent offender, a youthful offender, or is currently on probation.

¹⁹¹ (3) The offender's prior record of arrests and convictions.

¹⁹² (4) The offender's educational background.

¹⁹³ (5) The offender's employment background, including any military record, present employment status, and occupational capabilities.

¹⁹⁴ (6) The offender's financial status, including total monthly income and estimated total debts.

¹⁹⁵ (7) The social history of the offender, including his or her family relationships, marital status, interests, and activities.

¹⁹⁶ (8) The residence history of the offender.

¹⁹⁷ (9) The offender's medical history and, as appropriate, a psychological or psychiatric evaluation.

ซึ่งกำหนดขึ้นโดยศาล ตลอดจนการพิจารณาแผนการควบคุมการทำงานและการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิด¹⁹⁸

(11) ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ที่สามารถช่วยเหลือผู้กระทำความผิดได้ อาทิ

(a) ศูนย์บำบัดรักษาต่างๆ

(b) สถานที่พักอาศัยต่างๆ

(c) โปรแกรมฝึกอบรมอาชีพต่างๆ

(d) โปรแกรมด้านการศึกษาโดยเฉพาะ

(e) การบริการต่างๆที่อาจขัดขวางหรือสนับสนุนหน้าที่ความรับผิดชอบของกรมราชทัณฑ์ (The department)¹⁹⁹

(12) ความเห็นต่างๆของผู้จัดเตรียมรายงานเกี่ยวกับแรงจูงใจและเป้าหมายต่างๆของผู้กระทำความผิด และการประเมินคำชี้แจงของผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการกระทำผิดทางอาญาของตน²⁰⁰

(13) คำชี้แจงเกี่ยวกับประวัติอาชญากรรม (ถ้ามี) ซึ่งรวมถึงคำชี้แจงของผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการกระทำผิดทางอาญาที่ผ่านมาของตน²⁰¹

---

¹⁹⁸ (10) Information about the environments to which the offender might return or to which the offender could be sent should a sentence of nonincarceration or community supervision be imposed by the court, and consideration of the offender's plan concerning employment supervision and treatment.

¹⁹⁹ (11) Information about any resources available to assist the offender, such as:

(a) Treatment centers.

(b) Residential facilities.

(c) Career training programs.

(d) Special education programs.

(e) Services that may preclude or supplement commitment to the department.

²⁰⁰ (12) The views of the person preparing the report as to the offender's motivations and ambitions and an assessment of the offender's explanations for his or her criminal activity.

²⁰¹ (13) An explanation of the offender's criminal record, if any, including his or her version and explanation of any previous offenses.

(14) คำแถลงเกี่ยวกับขอบเขตของความสูญเสียหรืออาการบาดเจ็บของผู้เสียหาย²⁰²

(15) คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการจัดการโดยศาล ซึ่งกรมราชทัณฑ์ (The department) จะจัดทำสรุปเป็นลายลักษณ์อักษรเกี่ยวกับเหตุผลสำหรับคำแนะนำของกรมราชทัณฑ์ และระบุการประเมินปัจจัยต่างๆ ดังต่อไปนี้

(a) ความเหมาะสมหรือความไม่เหมาะสมของสิ่งอำนวยความสะดวก โปรแกรม และการบริการต่างๆ ในชุมชนสำหรับการปฏิบัติหรือการควบคุมผู้กระทำความผิด

(b) ความสามารถหรือการไร้ความสามารถของกรมราชทัณฑ์ ในการดำเนินการควบคุมตัวในระดับที่เพียงพอต่อผู้กระทำความผิดในชุมชนนั้นๆ และคำแถลงเกี่ยวกับระดับการควบคุมที่เพียงพอ และ

(c) วิธีการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดในชุมชนอย่างอื่นที่สามารถใช้กับผู้กระทำความผิดได้ ซึ่งไม่มีอยู่ในปัจจุบัน”²⁰³

2) การกำหนดข้อกำหนดและเงื่อนไขของการควบคุมตัวในชุมชนของศาล

ในกรณีที่ศาลพิจารณาให้ใช้การควบคุมตัวผู้กระทำความผิดในชุมชน โดยการจำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัย ศาลจะวางข้อกำหนดและเงื่อนไขต่างๆ ให้ผู้กระทำความผิดปฏิบัติ หากไม่ปฏิบัติตามอาจถูกเพิกถอนหรือยกเลิกแก้ไขคำสั่งให้ควบคุมตัวในชุมชนได้

ตามที่บัญญัติไว้ ดังนี้

²⁰² (14) A statement regarding the extent of any victim’s loss or injury.

²⁰³ (15) A recommendation as to disposition by the court. The department shall make a written determination as to the reasons for its recommendation, and shall include an evaluation of the following factors:

(a) The appropriateness or inappropriateness of community facilities, programs, or services for treatment or supervision for the offender.

(b) The ability or inability of the department to provide an adequate level of supervision for the offender in the community and a statement of what constitutes an adequate level of supervision.

(c) The existence of other treatment modalities which the offender could use but which do not exist at present in the community.

“มาตรา 948.101 ข้อกำหนดและเงื่อนไขต่างๆของการควบคุมชุมชน²⁰⁴

(1) ศาลจะกำหนดข้อตกลงและเงื่อนไขต่างๆของการควบคุมตัวในชุมชน เงื่อนไขต่างๆที่มีระบุอยู่ในอนุมาตรานี้ (In this subsection) โดยไม่จำเป็นที่จะต้องแถลง ในขณะที่มีการพิพากษา และเงื่อนไขต่างๆนี้อาจเป็นเงื่อนไขมาตรฐานของการควบคุมตัวในชุมชน ศาลจะต้องให้มีการควบคุมอย่างเข้มงวด และการควบคุมดูแลผู้กระทำความผิดที่ถูกสั่งควบคุมชุมชน ดังต่อไปนี้

(a) การติดต่อโดยเฉพาะกับเจ้าหน้าที่คุมประพฤติ

(b) การจำกัดให้อยู่ในสถานที่พักอาศัยตามที่ตกลงกันไว้ ในระหว่างไม่ได้อยู่ในช่วงเวลาทำงานและทำกิจกรรมบริการสาธารณะต่างๆ

(c) การทำงานบริการสาธารณะต่างๆที่กำหนดไว้

(d) กรมราชทัณฑ์ควบคุมโดยการใช้อุปกรณ์ควบคุมอิเล็กทรอนิกส์ (electronic monitoring)

(e) เงื่อนไขมาตรฐานของการคุมประพฤติตามที่ระบุในหมวด 948.03. เป็นต้น”

โดยในการสั่งให้ควบคุมตัวผู้กระทำความผิดในชุมชน ตามมาตรา 948.101 (1)(b) ศาลจะสั่งให้มีการควบคุมผู้กระทำความผิด โดยการจำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัยได้ และมาตรา 948.101 (1)(d) ก็สามารถสั่งให้ใช้เครื่องมือควบคุมอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic monitoring) ได้ ซึ่งมาตรา 948.11 ได้กำหนดหลักเกณฑ์การใช้เครื่องมือควบคุมอิเล็กทรอนิกส์ไว้ ดังนี้

---

²⁰⁴ 948.101 Terms and conditions of community control.

(1) The court shall determine the terms and conditions of community control. Conditions specified in this subsection do not require oral pronouncement at the time of sentencing and may be considered standard conditions of community control. The court shall require intensive supervision and surveillance for an offender placed into community control, which may include, but is not limited to:

(a) Specified contact with the parole and probation officer.

(b) Confinement to an agreed-upon residence during hours away from employment and public service activities.

(c) Mandatory public service.

(d) Supervision by the Department of Corrections by means of an electronic monitoring device or system.

(e) The standard conditions of probation set forth in s. 948.03.

“มาตรา 948.11 เครื่องมือควบคุมอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic monitoring devices

(1) กรมราชทัณฑ์อาจใช้ดุลพินิจให้มีการควบคุมผู้กระทำความผิดที่ถูกสั่งให้ควบคุมตัวในชุมชนด้วยเครื่องมือควบคุมอิเล็กทรอนิกส์)²⁰⁵

(2) ผู้กระทำความผิดคนใดที่ถูกสั่งให้ควบคุมตัวในชุมชน และละเมิดข้อกำหนดและเงื่อนไขต่างๆของการควบคุมตัวในชุมชน และถูกนำตัวกลับเข้ามารับการควบคุมตัวในชุมชน อาจอยู่ภายใต้การควบคุมโดยเครื่องมือควบคุมอิเล็กทรอนิกส์²⁰⁶

(3) สำหรับผู้กระทำความผิดที่อยู่ภายใต้การควบคุมโดยเครื่องมือควบคุมอิเล็กทรอนิกส์ กรมราชทัณฑ์จะจัดทำขั้นตอนในการกำหนด ตรวจสอบ และรายงานการที่ผู้กระทำความผิดไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดและเงื่อนไขต่างๆของคำพิพากษาดตลอด 24 ชั่วโมง ทุกวัน โดยที่รายงานทั้งหมดเกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดและเงื่อนไขต่างๆนั้นจะได้รับการตรวจสอบโดยเจ้าหน้าที่ควบคุมตัวในชุมชน โดยทันที²⁰⁷

(4) กรมราชทัณฑ์อาจทำสัญญากับบรรดาหน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย เพื่อให้ความช่วยเหลือในสถานที่และที่คุมขังผู้กระทำความผิดที่ไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดและเงื่อนไขต่างๆ ดังที่มีการรายงานจากระบบการควบคุมอิเล็กทรอนิกส์ โดยที่สัญญานี้มีเป้าหมายในการตรวจสอบรายงานเกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดและเงื่อนไขต่างๆ โดยเฉพาะในช่วงหลังเวลาทำการตามปกติ²⁰⁸

---

²⁰⁵ 948.11 Electronic monitoring devices.

(1) The Department of Corrections may, at its discretion, electronically monitor an offender sentenced to community control.

²⁰⁶ (2) Any offender placed on community control who violates the terms and conditions of community control and is restored to community control may be supervised by means of an electronic monitoring device or system.

²⁰⁷ (3) For those offenders being electronically monitored, the Department of Corrections shall develop procedures to determine, investigate, and report the offender's noncompliance with the terms and conditions of sentence 24 hours per day. All reports of noncompliance shall be immediately investigated by a community control officer.

²⁰⁸ (4) The Department of Corrections may contract with local law enforcement agencies to assist in the location and apprehension of offenders who are in noncompliance as reported by the electronic monitoring system. This contract is intended to provide the department a means for providing immediate investigation of noncompliance reports, especially after normal office hours.

(5) บุคคลใดๆ ที่อยู่ภายใต้การควบคุมด้วยเครื่องมือควบคุมอิเล็กทรอนิกส์ของกรมราชทัณฑ์ อันเนื่องมาจากการถูกสั่งให้อยู่ภายใต้ควบคุม จะต้องชำระค่าบริการการใช้เครื่องมือควบคุมอิเล็กทรอนิกส์ ให้แก่กรมราชทัณฑ์ตามที่ระบุไว้ในหมวดที่ 948.09 (2)²⁰⁹

(6) สำหรับผู้ที่ถูกคุมความประพฤติถูกสั่งให้ควบคุมตัวในชุมชน หรือได้รับการปล่อยตัวโดยมีเงื่อนไข ซึ่งได้รับการพิสูจน์ในปัจจุบันหรือในอดีตว่าได้กระทำความผิดร้ายแรงหรือความผิดทางเพศจริง กรมราชทัณฑ์จะใช้ระบบที่สามารถควบคุมและระบุสถานที่ของผู้กระทำผิดได้ตลอดเวลา และจะรายงานหรือบันทึกการปรากฏตัวของผู้กระทำความผิดเมื่ออยู่ใกล้หรืออยู่ในสถานที่เกิดเหตุ หรือในสถานที่ต้องห้าม หรือการที่ผู้กระทำความผิดนั้นออกจากสถานที่ที่กำหนดไว้ตามคำสั่งของศาลหรือคณะกรรมการ การจัดหาเครื่องมือควบคุมอิเล็กทรอนิกส์ ภายใต้อนุมาตรานี้จะต้องได้มาจากการประมูลตามที่ระบุไว้ในมาตรา 287.057²¹⁰

(7) บุคคลที่ปรับเปลี่ยน เปลี่ยนแปลงเพื่อแก้ไข ทำความเสียหาย หรือทำลายเครื่องมือควบคุมอิเล็กทรอนิกส์ ที่ใช้ตามคำสั่งของศาลหรือคณะกรรมการ โดยเจตนา เว้นเสียแต่ว่าบุคคลนั้นจะเป็นเจ้าของอุปกรณ์นั้น หรือเป็นตัวแทนของเจ้าของอุปกรณ์ ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการบำรุงรักษาและซ่อมบำรุงอุปกรณ์ตามปกติ จะมีความผิดทางอาญาในระดับที่สามที่มีบทลงโทษตามที่ระบุไว้ในมาตรา 775.082, 775.083, หรือ 775.084²¹¹

จากบทบัญญัตินี้ การควบคุมตัวในชุมชนโดยให้จำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัย หากศาลสั่งให้มีการใช้เครื่องมือควบคุมอิเล็กทรอนิกส์ กรมราชทัณฑ์ต้องมีการรายงานการควบคุมด้วยอุปกรณ์ควบคุมอิเล็กทรอนิกส์ ตลอด 24 ชั่วโมง รวมทั้งรายงานกรณีที่ต้องถูกควบคุมได้ไปยังสถานที่ต้องห้าม หรือออกไปจากสถานที่ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ ให้บุคคลที่ต้องถูกควบคุมด้วยอุปกรณ์ควบคุม

²⁰⁹ (5) Any person being electronically monitored by the department as a result of being placed on supervision shall pay the department for the electronic monitoring services as provided in s. 948.09(2).

²¹⁰ (6) For probationers, community controllees, or conditional releasees who have current or prior convictions for violent or sexual offenses, the department, in carrying out a court or commission order to electronically monitor an offender, must use a system that actively monitors and identifies the offender's location and timely reports or records the offender's presence near or within a crime scene or in a prohibited area or the offender's departure from specified geographic limitations. Procurement of electronic monitoring services under this subsection shall be by competitive procurement in accordance with s. 287.057.

²¹¹ (7) A person who intentionally alters, tampers with, damages, or destroys any electronic monitoring equipment pursuant to court or commission order, unless such person is the owner of the equipment, or an agent of the owner, performing ordinary maintenance and repairs, commits a felony of the third degree, punishable as provided in s. 775.082, s. 775.083, or s. 775.084

อิเล็กทรอนิกส์ เป็นผู้ชำระค่าใช้จ่ายในการใช้อุปกรณ์ควบคุมอิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าว อีกทั้งหากมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลง ทำลายหรือทำให้เครื่องมือควบคุมอิเล็กทรอนิกส์เสียหาย ผู้กระทำมีความรับผิดชอบทางอาญาด้วย

3.2.2.3 การแก้ไขหรือเพิกถอนคำสั่งจำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัย

การจำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัยของรัฐพลอริดำใช้เป็นแห่งแรกของสหรัฐอเมริกา ซึ่งอยู่ในรูปของโปรแกรมการควบคุมตัวในชุมชน ซึ่งเมื่อศาลได้พิจารณาให้มีการจำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัยตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดแล้ว บทบัญญัติมาตรา 948.06 ในส่วนของการคุมประพฤติ ซึ่งมาตรา 948.10 (3) กำหนดให้ใช้กับการควบคุมตัวในชุมชน โดยการจำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัยด้วย โดยได้กำหนดหลักเกณฑ์เมื่อมีการละเมิดหรือการฝ่าฝืนข้อตกลงหรือเงื่อนไขในการควบคุมตัวในชุมชนไว้ ทั้งกรณีที่ศาลสามารถออกหมายจับบุคคลที่ละเมิดหรือฝ่าฝืนได้ทันที หรือการดำเนินการอย่างอื่นตามที่ศาลจะมีคำสั่ง ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

“มาตรา 948.06 การละเมิดการคุมประพฤติและการควบคุมตัวในชุมชน การยกเลิก การแก้ไข การดำเนินการต่อเนื่อง ความล้มเหลวในการชดใช้ค่าเสียหายหรือค่าใช้จ่ายในการควบคุม²¹²

(1) (a) ในระหว่างระยะเวลาการคุมประพฤติหรือการควบคุมตัวในชุมชน หากมีมูลเหตุอันสมควรโดยมีพยานหลักฐานให้เชื่อว่า ผู้ถูกคุมประพฤติหรือผู้กระทำความผิดที่อยู่ในการควบคุมตัวในชุมชนนั้น ละเมิดการคุมความประพฤติหรือการควบคุมตัวในชุมชน เจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมายคนใดที่ควบคุมสถานภาพของผู้กระทำความผิดในการคุมประพฤติหรือการควบคุมตัวในชุมชนหรือพักการลงโทษอื่น หรือควบคุมการคุมประพฤติอาจจับกุมหรือเรียกร้องให้เจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมายของมลรัฐหรือเมืองทำการจับกุมผู้ถูกคุมประพฤติหรือผู้กระทำความผิด โดยไม่ต้องมีหมายจับและส่งตัวเขาหรือเธอกลับไปยังศาลที่ออกคำสั่งคุมประพฤติหรือคำสั่งให้ควบคุมตัวในชุมชนนั้น²¹³

(b) ผู้พิพากษาของศาลที่ทำการได้ส่วนคดีอาจออกหมายจับ เพื่อทำการจับกุมผู้ถูกคุมประพฤติหรือผู้กระทำความผิดในทันที ก่อนที่ศาลจะอนุมัติการคุมความประพฤติหรือ

²¹² 948.06 Violation of probation or community control; revocation; modification; continuance; failure to pay restitution or cost of supervision.

²¹³ (1) (a) Whenever within the period of probation or community control there are reasonable grounds to believe that a probationer or offender in community control has violated his or her probation or community control in a material respect, any law enforcement officer who is aware of the probationary or community control status of the probationer or offender in community control or any parole or probation supervisor may arrest or request any county or municipal law enforcement officer to arrest such probationer or offender without warrant wherever found and return him or her to the court granting such probation or community control.

การควบคุมตัวในชุมชน ตามข้อเท็จจริงต่างๆที่ผู้พิพากษาทราบจากข้อกล่าวหาที่เป็นลายลักษณ์อักษรของผู้ที่ทราบถึงข้อเท็จจริงต่างๆเหล่านั้น โดยหากไม่มีการออกหมายจับ ผู้พิพากษาของศาลที่ทำการไต่สวนคดีอาจออกหมายเรียก หากผู้ถูกคุมความประพฤติหรือผู้กระทำความผิดที่อยู่ในการควบคุมชุมชนนั้นยังไม่เคยถูกพิสูจน์ว่ามีความผิด และไม่ได้ถูกกล่าวหาว่ามีความผิดตามที่ระบุไว้ในหมวดนี้²¹⁴

(c) หากผู้พิพากษามีมูลเหตุอันสมควรให้เชื่อว่า ผู้ถูกคุมประพฤติหรือผู้กระทำความผิดนั้น ละเมิดการคุมความประพฤติหรือการควบคุมชุมชน โดยมีพยานหลักฐานด้วยการละเมิดกฎหมาย ผู้พิพากษาอาจออกหมายอาญาเพื่อจับกุมบุคคลผู้นั้น²¹⁵

(d) 1. ในการนั่งพิจารณาคดีในศาลครั้งแรก สำหรับผู้กระทำความผิดที่ถูกจับกุมเนื่องจากการละเมิดการคุมประพฤติหรือการควบคุมตัวในชุมชน โดยมีพยานหลักฐานว่ามีการกระทำละเมิดกฎหมายใหม่

a. ศาลจะแจ้งให้บุคคลผู้นั้นทราบเกี่ยวกับการละเมิดนั้น

b. ศาลอาจมีการตั้งควบคุมตัวบุคคลที่อยู่ต่อหน้าศาล ซึ่งศาลได้ตั้งคุมความประพฤติหรือการควบคุมตัวในชุมชนไว้ หากบุคคลผู้นั้นยอมรับว่าตนได้ทำการละเมิดจริง²¹⁶

(2) (a) เมื่อผู้ถูกคุมประพฤติหรือผู้กระทำความผิดถูกนำตัวมาที่ศาล ศาลจะชี้แจงเกี่ยวกับข้อกล่าวหาสำหรับการละเมิดนั้น และหากผู้กระทำความผิดยอมรับข้อกล่าวหา

---

²¹⁴ (b) Any committing trial court judge may issue a warrant, upon the facts being made known to him or her by affidavit of one having knowledge of such facts, for the arrest of the probationer or offender, returnable forthwith before the court granting such probation or community control. In lieu of issuing a warrant for arrest, the committing trial court judge may issue a notice to appear if the probationer or offender in community control has never been convicted of committing, and is not currently alleged to have committed, a qualifying offense as defined in this section.

²¹⁵ (c) If a judge finds reasonable grounds to believe that a probationer or an offender has violated his or her probation or community control in a material respect by committing a new violation of law, the judge may issue a warrant for the arrest of the person.

²¹⁶ (d) 1. At a first appearance hearing for an offender who has been arrested for violating his or her probation or community control in a material respect by committing a new violation of law the court:

a. Shall inform the person of the violation.

b. May order the person to be taken before the court that granted the probation or community control if the person admits the violation.

ศาลอาจยกเลิก แก้วไข หรือดำเนินการคุมประพฤติหรือการควบคุมตัวชุมชนต่อไป หรือสั่งให้ผู้ถูกคุมประพฤติเข้าสู่โปรแกรมการควบคุมตัวชุมชน²¹⁷

(b) หากมีการยกเลิกการคุมประพฤติหรือการควบคุมตัวในชุมชน ศาลจะตัดสินความผิดของผู้ถูกคุมประพฤติหรือผู้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหาและมีการ พิสูจน์หรือมีการยอมรับผิดแล้ว เว้นแต่ว่าเขาหรือเธอได้รับการตัดสินว่ามีความผิดมาก่อนแล้ว และได้รับบทลงโทษมาก่อนการสั่งคุมประพฤติหรือการควบคุมตัวในชุมชนต่อบุคคลผู้นั้น²¹⁸

(c) หากผู้ถูกคุมประพฤติหรือผู้กระทำความผิดไม่ยอมรับการละเมิดการคุมประพฤติหรือการควบคุมตัวในชุมชน ศาลอาจสั่งจำคุกหรือปล่อยตัว เขาหรือเธอ โดยมีหรือไม่มีประกันเพื่อรอการพิจารณาคดีต่อไป หรือศาลอาจยกเลิกข้อกล่าวหาสำหรับการละเมิดการคุมประพฤติหรือการควบคุมตัวในชุมชน²¹⁹

(d) หากข้อกล่าวหาที่นั้น ไม่ได้เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่ผู้ถูกคุมประพฤติหรือผู้กระทำความผิดยอมรับความผิดของตนและถ้ายังไม่มีมีการยกเลิกข้อกล่าวหา ศาลจะให้โอกาสแก่ผู้ถูกคุมประพฤติหรือผู้กระทำความผิดรับฟังด้วยตนเองหรือผ่านทางทนายความโดยเร็วที่สุด²²⁰

(e) หลังจากการพิจารณาแล้ว ศาลอาจยกเลิก แก้วไข หรือดำเนินการคุมประพฤติหรือการควบคุมตัวในชุมชนต่อไป หรือสั่งควบคุมตัวผู้ถูกคุมประพฤติในชุมชน หากมีการยกเลิกดำเนินการคุมประพฤติหรือการควบคุมตัวในชุมชน ศาลจะตัดสินความผิดของผู้ถูกคุมประพฤติหรือผู้กระทำความผิดที่ถูกล่าวหาและถูกพิสูจน์หรือมีการยอมรับผิดแล้ว เว้นแต่ว่าบุคคลผู้นั้น

---

²¹⁷ (2) (a) The court, upon the probationer or offender being brought before it, shall advise him or her of such charge of violation and, if such charge is admitted to be true, may forthwith revoke, modify, or continue the probation or community control or place the probationer into a community control program.

²¹⁸ (b) If probation or community control is revoked, the court shall adjudge the probationer or offender guilty of the offense charged and proven or admitted, unless he or she has previously been adjudged guilty, and impose any sentence which it might have originally imposed before placing the probationer on probation or the offender into community control.

²¹⁹ (c) If such violation of probation or community control is not admitted by the probationer or offender, the court may commit him or her or release him or her with or without bail to await further hearing, or it may dismiss the charge of probation or community control violation.

²²⁰ (d) If such charge is not at that time admitted by the probationer or offender and if it is not dismissed, the court, as soon as may be practicable, shall give the probationer or offender an opportunity to be fully heard on his or her behalf in person or by counsel.

ได้รับการตัดสินความผิดมาก่อนแล้ว และได้รับบทลงโทษก่อนการสั่งคุมประพฤติหรือการควบคุมตัวในชุมชนต่อบุคคลผู้นั้น²²¹

(f) เมื่อพ้นระยะเวลาการคุมประพฤติหรือการควบคุมตัวในชุมชน และเมื่อมีการยกเลิก หรือการแก้ไขการคุมประพฤติหรือการควบคุมตัวในชุมชน ศาลอาจกำหนดบทลงโทษที่มีระยะเวลาที่เมื่อรวมกับระยะเวลาการควบคุมแล้วเกินระยะเวลาที่ระบุไว้ในมาตรา 775.082²²²

(g) หากศาลยกเลิกคำกล่าวหาที่เป็นลายลักษณ์อักษรสำหรับการละเมิดการคุมประพฤติหรือการควบคุมตัวในชุมชน การคุมประพฤติหรือการควบคุมตัวผู้กระทำความผิดในชุมชนจะยังคงดำเนินต่อไปตามที่กำหนดไว้ก่อนหน้านี้ และผู้กระทำความผิดจะได้รับการคำนวณระยะเวลาการควบคุมตัว สำหรับระยะเวลาที่สูญเสียไปทั้งหมดสำหรับการคุมประพฤติหรือการควบคุมชุมชน²²³

(h) 1. ในแต่ละกรณีที่ผู้กระทำความผิดยอมรับการละเมิด หรือพบว่าผู้กระทำความผิดนั้นทำการละเมิดจริง กรมราชทัณฑ์จะให้คำแนะนำแก่ศาลสำหรับการจัดการของศาล และกรมราชทัณฑ์จะระบุเหตุผลต่างๆเกี่ยวกับคำแนะนำนั้น และมีการประเมิน

a. ความเหมาะสมหรือความไม่เหมาะสมของสิ่งอำนวยความสะดวก โปรแกรม และการบริการต่างๆในชุมชนสำหรับการปฏิบัติหรือการควบคุมผู้กระทำความผิด

b. ความสามารถของกรมราชทัณฑ์ ในการดำเนินการจัดการควบคุมในระดับที่เพียงพอต่อผู้กระทำความผิดในชุมชนนั้นๆ และค่าแรงที่เกี่ยวข้องกับระดับการควบคุมที่เพียงพอดังกล่าว

c. วิธีการอื่นๆที่ผู้กระทำความผิดสามารถใช้ได้ที่อื่นที่ไม่ใช่ในชุมชนแห่งนั้น

²²¹ (e) After such hearing, the court may revoke, modify, or continue the probation or community control or place the probationer into community control. If such probation or community control is revoked, the court shall adjudge the probationer or offender guilty of the offense charged and proven or admitted, unless he or she has previously been adjudged guilty, and impose any sentence which it might have originally imposed before placing the probationer or offender on probation or into community control.

²²² (f) Notwithstanding s. 775.082, when a period of probation or community control has been tolled, upon revocation or modification of the probation or community control, the court may impose a sanction with a term that when combined with the amount of supervision served and tolled, exceeds the term permissible pursuant to s. 775.082 for a term up to the amount of the tolled period of supervision.

²²³ (g) If the court dismisses an affidavit alleging a violation of probation or community control, the offender's probation or community control shall continue as previously imposed, and the offender shall receive credit for all tolled time against his or her term of probation or community control.

2. นอกจากนี้ รายงานนั้นจะต้องมีบทสรุปประวัติของการควบคุมผู้กระทำความผิดที่ผ่านๆมา ซึ่งรวมถึงการที่ผู้กระทำความผิดนั้นเคยเข้าร่วม โปรแกรมทางด้าน การบำบัดรักษา การศึกษา และการฝึกอาชีพ และการดำเนินการอื่นใดหรือพฤติกรรมต่างๆที่เกี่ยวกับผู้กระทำความผิด

3. ศาลอาจจะระบุว่าข้อเสนอแนะหรือรายงานอาจจะทำได้โดยวาจาหรือเป็นลายลักษณ์อักษร และอาจตัดข้อกำหนดสำหรับรายงานในแต่ละคดีหรือคดีประเภทใดประเภทหนึ่ง โดยที่วรรคนี้ไม่ได้ห้ามให้กรมราชทัณฑ์จัดทำรายงานหรือมีข้อเสนอแนะอื่นใดตามกฎหมาย หรือตามที่ศาลร้องขอ”²²⁴

ดังนั้น จะเห็นได้ว่า ตามบทบัญญัติของ Florida Statutes Chapter 948 ได้กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของการสั่งให้ควบคุมตัวในชุมชน อันมีลักษณะที่เป็นการจำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัยรวมอยู่ด้วย โดยกำหนดบุคคลที่เข้าเงื่อนไขตามที่กฎหมายกำหนดที่จะให้อำนาจศาลในการสั่งจำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัย ซึ่งจะมีระยะเวลาไม่เกินกว่าระยะเวลาที่ศาลได้กำหนดโทษของเขาไว้ในคำพิพากษา หรือศาลจะพิจารณาจากรายงานการสืบเสาะ เพื่อหามาตรการที่เหมาะสมรวมทั้งกำหนดข้อตกลงและเงื่อนไขให้กับผู้กระทำความผิดที่ได้รับคำสั่งให้ควบคุมตัวในชุมชน ซึ่งหากมีการละเมิดหรือฝ่าฝืนข้อตกลงหรือเงื่อนไขดังกล่าวนี้ ศาลอาจสั่งแก้ไขหรือยกเลิกคำสั่งให้ควบคุมตัวในชุมชนได้

---

²²⁴ (h) 1.For each case in which the offender admits to committing a violation or is found to have committed a violation, the department shall provide the court with a recommendation as to disposition by the court. The department shall provide the reasons for its recommendation and include an evaluation of:

a. The appropriateness or inappropriateness of community facilities, programs, or services for treating or supervising the offender;

b. The ability or inability of the department to provide an adequate level of supervision of the offender in the community and a statement of what constitutes an adequate level of supervision; and

c. The existence of treatment modalities that the offender could use but that do not currently exist in the community.

2.The report must also include a summary of the offender’s prior supervision history, including the offender’s prior participation in treatment, educational, and vocational programs, and any other actions by or circumstances concerning the offender which are relevant.

3.The court may specify whether the recommendation or report must be oral or written and may waive the requirement for a report in an individual case or a class of cases. This paragraph does not prohibit the department from making any other report or recommendation that is provided for by law or requested by the court.

3.2.3 รัฐมินนิโซตา (Minnesota)

ประเทศสหรัฐอเมริกา มีถึง 50 มลรัฐ แต่ละมลรัฐก็มีรูปแบบวิธีการในการปฏิรูประบบการลงโทษและการกำหนดชั้นโทษที่แตกต่างกันออกไป โดยในส่วนบทบัญญัติของกฎหมายอาญาของมลรัฐมินนิโซตา หรือ MINNESOTA STATUTES CHAPTER 609 CRIMINAL CODE ²²⁵ กำหนดประเภทของโทษไว้ในมาตรา 609.10 ซึ่งมี 6 ประเภท คือ ²²⁶

- 1) โทษจำคุกตลอดชีวิต
- 2) โทษจำคุกมีกำหนดเวลา
- 3) โทษจำคุกมีกำหนดเวลาและกำหนดให้ชำระเงินค่าปรับ
- 4) โทษให้ชำระค่าปรับโดยไม่ต้องจำคุกหรือมาตรการลงโทษระดับกลางสำหรับกรณีการรอกการลงโทษ
- 5) โทษที่ให้ชดใช้เงินตามที่ศาลสั่งนอกเหนือจากการจำคุกหรือชำระค่าปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ หรือ
- 6) คำสั่งให้ชดใช้ค่าธรรมเนียมราชทัณฑ์ที่อิงที่ตามที่อยู่อาศัยในมาตรา 609.102 นอกเหนือจากโทษอื่นๆ ที่ศาลกำหนด

ทั้งนี้ การควบคุมตัวไว้ในที่อยู่อาศัยซึ่งมีลักษณะเป็นการจำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัยเป็นมาตรการลงโทษระดับกลาง ตามมาตรา 609.10(4) ประกอบกับมาตรา 609.135 อนุมาตรา 1(b) ซึ่งจะต้องมีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับการรอกการกำหนดโทษและการรอกการลงโทษจำคุกแบบมีกำหนดเวลา กล่าวคือ การใช้มาตรการลงโทษระดับกลาง กรณีการจำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัย

²²⁵ The office of the revisor of statutes. (n.d.). *2014 Minnesota Statutes Chapter 609 Criminal Code*. Retrieved May 30, 2014 from <https://www.revisor.mn.gov/statutes/?id=609>.

²²⁶ Section 609.10 SENTENCES AVAILABLE.

Subdivision 1. Sentences available.

(a) Upon conviction of a felony and compliance with the other provisions of this chapter the court, if it imposes sentence, may sentence the defendant to the extent authorized by law as follows:

- (1) to life imprisonment; or
- (2) to imprisonment for a fixed term of years set by the court; or
- (3) to both imprisonment for a fixed term of years and payment of a fine; or
- (4) to payment of a fine without imprisonment or as an intermediate sanction on a stayed sentence; or
- (5) to payment of court-ordered restitution in addition to either imprisonment or payment of a fine, or both; or
- (6) to payment of a local correctional fee as authorized under section 609.102 in addition to any other sentence imposed by the court...

จะต้องมีการรอกการกำหนดโทษหรือรอกการลงโทษเสียก่อน จึงจะใช้การคุมประพฤติหรือโทษระดับกลางได้²²⁷ โดยมีหลักเกณฑ์และเงื่อนไข กระบวนพิจารณาของศาลและการแก้ไขหรือเพิกถอนคำสั่ง ดังต่อไปนี้

3.2.3.1 หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัย

การจำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัยตามกฎหมายของรัฐมินนิโซต้า จะปรากฏในมาตรการลงโทษระดับกลาง ซึ่งศาลสามารถกำหนดบทลงโทษได้ เนื่องจากโทษระดับกลางเป็นโทษประเภทหนึ่งตามกฎหมายอาญาของรัฐมินนิโซต้า ซึ่งการใช้มาตรการลงโทษระดับกลาง กรณีการจำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัยจะต้องมีการรอกการกำหนดโทษหรือรอกการลงโทษเสียก่อน ซึ่งมาตรา 609.135 จะบัญญัติไว้ชัดเจนว่า การรอกการกำหนดโทษหรือการรอกการลงโทษจำคุกสามารถกระทำได้ทุกกรณี เว้นแต่ กรณีที่ศาลจำคุกตลอดชีวิตหรือกฎหมายกำหนดโทษขั้นต่ำเอาไว้ตามมาตรา 609.11 นอกจากนี้ สำหรับความผิดเกี่ยวกับเพศที่เป็นการกระทำผิดระหว่างบุคคลในครอบครัวตามมาตรา 609.342 วรรคสาม ศาลจะรอกการลงโทษหรือรอกการกำหนดโทษได้ต่อเมื่อเห็นว่า การรอกการกำหนดโทษหรือรอกการลงโทษจะเป็นประโยชน์แก่ผู้เสียหายหรือครอบครัวและการประเมินผลของผู้เชี่ยวชาญแสดงให้เห็นว่า โปรแกรมแก้ไขฟื้นฟูยอมรับผู้กระทำผิดเข้ารับการบำบัดและผู้กระทำผิดสามารถบำบัดได้²²⁸ ดังหลักเกณฑ์ ดังนี้²²⁹

เมื่อศาลรอกการกำหนดโทษหรือรอกการลงโทษแล้ว ศาลมีทางเลือกอยู่ 2 กรณี ตามที่กฎหมายกำหนด ดังนี้

- 1) กำหนดมาตรการลงโทษระดับกลางโดยไม่ต้องใช้การคุมประพฤติจำเลย หรือ
- 2) สั่งคุมประพฤติจำเลยโดยจะกำหนดให้มีหรือไม่มี การสอดส่องก็ได้ และอาจกำหนดมาตรการลงโทษระดับกลางด้วยก็ได้ ทั้งนี้ ถ้าศาลสั่งให้มีการสอดส่อง พนักงานคุมประพฤติจะเป็นผู้ดำเนินการและมีอำนาจในการสั่งให้ผู้ถูกคุมประพฤติทำงานบริการสังคมหรือกำหนดมาตรการลงโทษกรณีฝ่าฝืนเงื่อนไขที่ศาลกำหนด ทั้งนี้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ใน มาตรา 609.135 อนุมาตรา 1(a) ซึ่งบัญญัติไว้ว่า

²²⁷ รายงานการศึกษาลบดับสมบูรณ์ โครงการวิจัย เรื่อง ศึกษาความเป็นไปได้ในการกำหนดชั้นโทษและการนำไปปรับใช้ในประมวลกฎหมายอาญา (น.128-129). เล่มเดิม.

²²⁸ แหล่งเดิม.

²²⁹ แหล่งเดิม.

“609.135²³⁰ การรอกการกำหนดโทษและการรอกการลงโทษจำคุก

อนุมาตรา 1. ข้อกำหนดและเงื่อนไข

(a) ยกเว้นกรณีที่ถูกกฎหมายกำหนดโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือในกรณีที่มาตรา 609.11 กำหนดโทษขั้นต่ำที่บังคับไว้ ศาลใดๆ อาจรอกการกำหนดโทษและการรอกการลงโทษจำคุก และ

(1) อาจสั่งให้ใช้มาตรการลงโทษระดับกลางโดยไม่ให้จำเลยอยู่ภายใต้การคุมประพฤติ

(2) อาจให้จำเลยอยู่ภายใต้การคุมประพฤติโดยมีหรือไม่มี การควบคุมดูแลตามเงื่อนไขที่ศาลกำหนด รวมถึงใช้มาตรการลงโทษระดับกลางในกรณีที่ทำได้ ศาลอาจสั่งให้มีการควบคุมสอดส่องดูแลโดยพนักงานคุมประพฤติของศาล หรืออธิบดีกรมราชทัณฑ์หรือในบางกรณีอาจเป็นบุคคลที่มีความเหมาะสมหรือบุคคลที่ยินยอม หากเป็นการพิพากษาลงโทษในความผิดอาญาประเภท felony or gross misdemeanor เว้นแต่ศาลจะสั่งไว้เป็นอย่างอื่น พนักงานคุมประพฤติและอาสาสมัครคุมประพฤติและพักการลงโทษอาจกำหนดให้ทำงานบริการชุมชนหรือใช้มาตรการลงโทษสำหรับการฝ่าฝืนการคุมประพฤติ ซึ่งสอดคล้องกับมาตรา 243.05, อนุมาตรา 1; มาตรา 244.196 ถึง 244.199; หรือ 401.02, อนุมาตรา 5

ทั้งนี้ จะไม่มีการสั่งให้ใช้มาตรการลงโทษระดับกลาง ณ สถานที่ที่ไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดหรือมาตรฐานที่บังคับใช้ตามบทที่ 181A หรือ 182 หรือระเบียบที่ประกาศใช้ภายใต้ข้อกำหนดหรือมาตรฐานดังกล่าว...”

²³⁰ 609.135 STAY OF IMPOSITION OR EXECUTION OF SENTENCE.

Subdivision 1. Terms and conditions.

(a) Except when a sentence of life imprisonment is required by law, or when a mandatory minimum sentence is required by section 609.11, any court may stay imposition or execution of sentence and:

(1) may order intermediate sanctions without placing the defendant on probation; or

(2) may place the defendant on probation with or without supervision and on the terms the court prescribes, including intermediate sanctions when practicable. The court may order the supervision to be under the probation officer of the court, or, if there is none and the conviction is for a felony or gross misdemeanor, by the commissioner of corrections, or in any case by some other suitable and consenting person. Unless the court directs otherwise, state parole and probation agents and probation officers may impose community work service or probation violation sanctions, consistent with section 243.05, subdivision 1; sections 244.196 to 244.199; or 401.02, subdivision 5.

No intermediate sanction may be ordered performed at a location that fails to observe applicable requirements or standards of chapter 181A or 182, or any rule promulgated under them. ...

โดยมาตรการลงโทษระดับกลางนั้น กฎหมายบัญญัติไว้ตามคำนิยามในมาตรา 609.135 อนุมาตรา 1(b) เช่น การกักขังในคุกท้องถิ่นหรือโรงงาน กักขังหรือจำคุกในที่อยู่อาศัย การใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ในการควบคุมตัว คุ่มประพุดิแบบเข็ม ส่งตัวไปบำบัดในสถานบำบัดทางจิตหรือบำบัดยาเสพติด ชดเชยความเสียหายปรับ ปรับรายวัน ทำงานบริการสังคมทำงานในโครงการความยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ ทำงานแทนค่าปรับหรือทำงานแทนการชดเชยความเสียหาย ถ้าผู้เสียหายยินยอม เป็นต้น ระยะเวลาการลงโทษหรือการกำหนดโทษโดยปกติจะไม่เกิน 4 ปี แต่ถ้าเป็นความผิดร้ายแรงกว่านั้นอาจลงโทษหรือการกำหนดโทษได้ไม่เกิน 6 ปี ส่วนความผิดไม่ร้ายแรงการลงโทษหรือการกำหนดโทษได้ไม่เกิน 1 ปี กรณีผู้กระทำผิดฝ่าฝืนเงื่อนไขที่ศาลกำหนด ศาลอาจใช้วิธีการขยายระยะเวลาคุมประพุดิออกไปไม่เกิน 1 ปี หรือ 3 ปี แล้วแต่ความร้ายแรงของการฝ่าฝืนเงื่อนไข แต่หากเป็นกรณีความผิดซ้ำอีกก็อาจต้องมีการเพิกถอนการกำหนดโทษ (คือ กำหนดโทษใหม่) หรือการลงโทษ (นำโทษที่รอไว้มาลงโทษ)

การที่ศาลจะใช้ดุลพินิจในการคุมประพุดิหรือใช้มาตรการลงโทษระดับกลางโดยทั่วไปแล้วก็จะเป็นดุลพินิจของศาลในการพิจารณาแต่สำหรับในบางฐานความผิด กฎหมายจะกำหนดเงื่อนไขที่ศาลอาจจะต้องกำหนดเอาไว้ เช่น ความผิดเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัว ศาลต้องกำหนดให้ผู้กระทำผิดเข้าโปรแกรมให้คำปรึกษาหรือโปรแกรมอื่นที่เหมาะสม หรือหากในท้องถิ่นที่มีความพร้อมทางด้านเครื่องมือก็อาจกำหนดให้ผู้กระทำผิดต้องถูกควบคุมด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ด้วยเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของผู้เสียหาย (มาตรา 609.135) หรือกรณีความผิดเกี่ยวกับเพศที่กระทำระหว่างบุคคลในครอบครัว ศาลต้องกำหนดเงื่อนไขให้มีการจำคุกเป็นระยะเวลาหนึ่ง และกำหนดข้อกำหนดว่าผู้กระทำผิดต้องเข้ารับการบำบัดในโปรแกรมแก้ไขฟื้นฟู กับต้องไม่ติดต่อกับผู้เสียหายโดยปราศจากการควบคุมสอดส่องของเจ้าพนักงาน จนกว่าจะผ่านพ้นโปรแกรมโดยสมบูรณ์ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง (มาตรา 609.342 วรรคสาม และมาตรา 609.34) เป็นต้น

ทั้งนี้ การใช้เครื่องมือควบคุมอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเป็นเครื่องส่งสัญญาณคลื่นความถี่วิทยุที่จำเลยสวมติดตัวตลอดเวลาโดยใช้ร่วมกับเครื่องรับสัญญาณที่ตั้งอยู่ในที่พักอาศัยของผู้เสียหายหรือบนตัวผู้เสียหาย เครื่องรับสัญญาณจะส่งสัญญาณที่มองเห็นและได้ยินได้เมื่อใดก็ตามที่จำเลย

ซึ่งมีเครื่องส่งสัญญาณติดตัวอยู่เข้าใกล้เครื่องรับสัญญาณในระยะที่กำหนดไว้²³¹ จะทำให้เกิดความเชื่อมั่นของคนในสังคม และก่อให้เกิดความปลอดภัยกับสังคม ว่าผู้กระทำความผิดที่ถูกสั่งให้จำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัยโดยใช้เครื่องมือควบคุมอิเล็กทรอนิกส์จะไม่กลับไปกระทำความผิดซ้ำอีก

3.2.3.2 กระบวนพิจารณาของศาล

1) หลักการทั่วไป

แนวทางในการกำหนดโทษของมลรัฐมินนิโซตามีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะสร้างมาตรฐานในการกำหนดโทษที่สม่ำเสมอและสมเหตุสมผล อันจะช่วยลดความแตกต่างในการกำหนดโทษและให้หลักประกันว่าโทษที่ศาลกำหนดจะได้สัดส่วนกับความร้ายแรงของความผิดและประวัติการกระทำผิดของผู้กระทำความผิด ทั้งนี้การกำหนดโทษจะต้องเป็นไปอย่างเสมอภาค (equity in sentencing) ในลักษณะที่ว่า ผู้กระทำความผิดที่มีปัจจัยต่าง ๆ ซึ่งศาลใช้พิจารณาในการกำหนดโทษเหมือน ๆ กัน ต้องได้รับการลงโทษในลักษณะเดียวกัน

แนวทางปฏิบัติในการกำหนดโทษอยู่บนหลักการพื้นฐาน 4 ประการคือ²³²

ก. การกำหนดโทษจะต้องไม่คำนึงถึงเชื้อชาติ เพศ สถานะทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้กระทำความผิด

ข. โทษจำคุกเป็นโทษที่รุนแรงที่สุด แต่ไม่ใช่โทษประเภทเดียวที่ศาลจะกำหนดได้ ศาลควรใช้โทษจำคุกโดยคำนึงถึงความร้ายแรงของความผิดและประวัติการกระทำผิดของผู้กระทำความผิด

ค. เนื่องจากทรัพยากรของหน่วยงานราชทัณฑ์มีอยู่อย่างจำกัด โทษจำคุกจึงควรสงวนไว้สำหรับผู้กระทำความผิดที่มีความร้ายแรงจริงและมีประวัติการกระทำผิดซ้ำหลายครั้งเท่านั้น ศาลควรคำนึงว่ามีโทษที่รุนแรงน้อยกว่าโทษจำคุกหรือไม่ที่ศาลสามารถลงโทษได้ โดยยังสามารถตอบสนองวัตถุประสงค์ในการลงโทษได้

²³¹ Section 609.12 Subd. 14. Electronic monitoring device. As used in sections 609.135, subdivision 5a, 611A.07, and 629.72, subdivision 2a, "electronic monitoring device" means a radio frequency transmitter unit that is worn at all times on the person of a defendant in conjunction with a receiver unit that is located in the victim's residence or on the victim's person. The receiver unit emits an audible and visible signal whenever the defendant with a transmitter unit comes within a designated distance from the receiver unit.

²³² Minnesota Sentencing Guidelines and Commentary (อ้างอิงใน สถาบันวิจัยและให้คำปรึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2549, น.133).

ง. แม้แนวทางปฏิบัติในการกำหนดโทษจะเป็นเพียงคำแนะนำสำหรับผู้พิพากษาเท่านั้น แต่การกำหนดโทษให้แตกต่างออกไปจะกระทำได้เมื่อมีพฤติการณ์พิเศษและจำเป็นอย่างยิ่งเท่านั้น (substantial and compelling circumstances)

แนวทางปฏิบัติในการกำหนดโทษของรัฐมินนิโซตาก็เช่นเดียวกับระบบสหรัฐคือ ไม่ได้บังคับศาล ศาลสามารถตัดสินให้แตกต่างออกไปได้ (departures) โดยคู่มือจะยกตัวอย่าง เหตุต่างๆ ที่ศาลอาจใช้พิจารณาเพิ่มโทษหรือลดโทษเอาไว้ โดยกำหนดว่าหากจะตัดสินให้แตกต่างออกไปศาลต้องให้เหตุผลเป็นลายลักษณ์อักษรอย่างชัดเจนว่าทำไมอัตราโทษที่กำหนดในตาราง จึงไม่เหมาะสมกับคดีนั้นๆ

ลักษณะเด่นอีกประการหนึ่งของแนวปฏิบัติในการกำหนดโทษของมลรัฐมินนิโซตาที่ได้รับรับการยกย่องจากนักวิชาการ คือ การที่แนวปฏิบัติของรัฐมินนิโซตา นอกจากจะมุ่งถึงความ เป็นเอกภาพและความเสมอภาคในการลงโทษแล้ว ยังเน้นการหลีกเลี่ยงการใช้โทษจำคุกเกินความจำเป็นอีกด้วย คือ จะใช้โทษจำคุกกับความผิดที่ร้ายแรงถึงขนาดเท่านั้น (ตรงกันข้ามกับ แนวปฏิบัติของสหรัฐอเมริกาที่ได้รับการวิพากษ์วิจารณ์ในทางลบสำหรับในเรื่องนี้) ใน sentencing guidelines grid จะเปิดช่องให้ศาลใช้ดุลพินิจกำหนดโทษอื่นนอกจากโทษจำคุกได้อย่างกว้างขวางกว่าในระบบสหรัฐอเมริกา เช่น ในกรณีของมลรัฐมินนิโซตาหากไม่เคยทำผิดมาก่อน แม้ในความผิดครั้งนี้ศาลจะจำคุกถึง 36 เดือน (มีความร้ายแรงในระดับ 7 จากทั้งหมด 11 ระดับ) ก็ยังรอการลงโทษหรือคุมประพฤติหรือกำหนดโทษอย่างอื่นนอกจากการจำคุกได้ แต่ในระบบสหรัฐ แม้ไม่เคยทำผิดมาก่อน ศาลจะรอการลงโทษหรือคุมประพฤติหรือลงโทษอย่างอื่นได้ก็ต่อเมื่อจะลงโทษจำคุกในความผิดครั้งปัจจุบันไม่เกิน 12 เดือน (มีความร้ายแรงระดับ 10 จาก 43 ระดับ) เท่านั้น เป็นต้น²³³

2) การสืบเสาะก่อนการพิพากษาลงโทษ

กระบวนการสืบเสาะก่อนการพิพากษาลงโทษผู้กระทำผิด รวมถึงผู้กระทำผิดหญิง ในคดีอาญาของรัฐมินนิโซตา ได้กำหนดให้สั่งให้สืบเสาะก่อนที่จะมีคำพิพากษาให้ใช้การจำกัดเสรีภาพในที่อยู่อาศัย อันเป็นมาตรการลงโทษระดับกลาง ไว้ในมาตรา 609.115 ดังนี้

ก. คำสั่งให้สืบเสาะก่อนการพิพากษา

กรณีที่จำเลยกระทำความผิดอาญาประเภท misdemeanor หรือ gross misdemeanor หรือความผิดอาญาประเภท felony ก่อนที่ศาลจะพิพากษาลงโทษศาลอาจสั่งให้พนักงานคุมประพฤติหรืออธิบดีกรมราชทัณฑ์ให้สืบเสาะเพื่อรายงานเกี่ยวกับบุคลิกลักษณะของจำเลย

²³³ รายงานการศึกษาระดับสมบูรณณ์ โครงการวิจัย เรื่อง ศึกษาความเป็นไปได้ในการกำหนดชั้นโทษและการนำไปปรับใช้ในประมวลกฎหมายอาญา (น.133-135). เล่มเดิม.

สถานการณ์ ความจำเป็น ความเป็นไปได้ต่างๆ ประวัติอาชญากรรม และประวัติทางสังคม ลักษณะของการกระทำความผิด และความเสียหายต่อบุคคลอื่นและสังคมที่เกิดจากความผิดนั้น รวมถึงการนำเสนอข้อมูลตามความต้องการของผู้เสียหาย อันเป็นกรณีที่ศาลต้องพิจารณาถึงบริบททางสังคมและความเห็นของผู้ที่ได้รับ ความเสียหายจากการกระทำความผิดอาญาของผู้กระทำผิดด้วย ดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา 609.115 อนุมาตรา 1 (a) ที่บัญญัติว่า

“มาตรา 609.115²³⁴ การสืบเสาะก่อนการพิพากษาลงโทษ

อนุมาตรา 1. การสืบเสาะก่อนการพิพากษาลงโทษ

(a) เมื่อจำเลยถูกพิพากษาลงโทษในความผิดอาญาประเภท misdemeanor หรือ gross misdemeanor และหากจำเลยถูกพิพากษาว่ามีความผิดอาญาประเภท felony ก่อนกำหนดโทษ ศาลอาจสั่งให้มีการสืบเสาะก่อนการพิพากษาลงโทษ โดยให้ทำรายงานการสืบเสาะต่อศาลเกี่ยวกับบุคลิกลักษณะของจำเลย สถานการณ์ ความจำเป็น ความเป็นไปได้ต่างๆ ประวัติอาชญากรรม และประวัติทางสังคม ลักษณะของการกระทำความผิด และความเสียหายต่อบุคคลอื่นและสังคมที่เกิดจากความผิดนั้น เมื่อพนักงานอัยการในคดีความผิดอาญาประเภท gross misdemeanor ร้องขอศาลจะสั่งให้มีการสืบเสาะก่อนการพิพากษาลงโทษและจัดทำรายงานการสืบเสาะซึ่งกระทำโดยพนักงานคุมประพฤติของศาลหรืออธิบดีกรมราชทัณฑ์ เจ้าพนักงานที่ดำเนินการสืบเสาะก่อนการพิพากษาลงโทษหรือก่อนการชี้ขาดคดีอาญาจะใช้ความพยายามตามสมควรและโดยสุจริตในการติดต่อและนำเสนอข้อมูลตามความต้องการของผู้เสียหายตามมาตรา 611A.037, ข้อย่อย 2. การสืบเสาะ

²³⁴ 609.115 PRESENTENCE INVESTIGATION.

Subdivision 1. Presentence investigation.

(a) When a defendant has been convicted of a misdemeanor or gross misdemeanor, the court may, and when the defendant has been convicted of a felony, the court shall, before sentence is imposed, cause a presentence investigation and written report to be made to the court concerning the defendant's individual characteristics, circumstances, needs, potentialities, criminal record and social history, the circumstances of the offense and the harm caused by it to others and to the community. At the request of the prosecutor in a gross misdemeanor case, the court shall order that a presentence investigation and report be prepared. The investigation shall be made by a probation officer of the court, if there is one; otherwise it shall be made by the commissioner of corrections. The officer conducting the presentence or pre dispositional investigation shall make reasonable and good faith efforts to contact and provide the victim with the information required under section 611A.037, subdivision 2. Presentence investigations shall be conducted and summary hearings held upon reports and upon the sentence to be imposed upon the defendant in accordance with this section, section 244.10, and the Rules of Criminal Procedure. ...

ก่อนการพิพากษาลงโทษจะดำเนินการและมีกรไต่สวนแบบรวบรัดเกี่ยวกับรายงานและโทษที่กำหนดสำหรับจำเลยตามมาตรานี้ มาตรา 244.10, และระเบียบเรื่องกระบวนการพิจารณาคดีอาญา (the Rules of Criminal Procedure)...”

นอกจากนี้ ธรรมเนียมทำความผิดบางฐานความผิดที่เกี่ยวข้องกับการขายหรือจำหน่ายสารควบคุมตามกฎหมาย ศาลอาจสั่งระบุในรายงานการสืบเสาะว่าให้รวมถึงผลกระทบในทางลบต่อสังคมและเศรษฐกิจใดๆ ที่เกิดจากความผิดนั้นต่อบุคคลที่อาศัยอยู่ในละแวกที่มีการกระทำ ความผิดดังกล่าว(มาตรา 609.115 อนุมาตรา 1 (c)²³⁵ อันเป็นกรณีที่กำลังถึงผลกระทบของผู้เสียหาย และสังคมก่อนที่จะมีคำพิพากษาลงโทษผู้กระทำผิดด้วย

ข. ความเห็นของเจ้าหน้าที่ในรายงานการสืบเสาะก่อนการพิพากษา

ในรายงานการสืบเสาะก่อนการพิพากษา นอกจากจะประกอบไปด้วยข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้เสียหายแล้ว เจ้าหน้าที่ผู้จัดทำรายงานต้องเสนอความเห็นเกี่ยวกับโอกาสในการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด และคำแนะนำเกี่ยวกับการกำหนดโทษต่อศาลด้วย ดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา 609.115 (d) ว่า

“มาตรา 609.115²³⁶ การสืบเสาะก่อนการพิพากษาลงโทษ

อนุมาตรา 1. การสืบเสาะก่อนการพิพากษาลงโทษ...

(d) นอกจากนี้ รายงานการสืบเสาะก่อนการพิพากษาจะรวมถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้เสียหายในอาชญากรรมตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 611A.037, อนุมาตรา 1 ด้วย หากศาลสั่ง รายงานการสืบเสาะจะรวมถึงการประเมินโอกาสในการแก้ไขฟื้นฟูจำเลยและคำแนะนำว่าควรกำหนดโทษใด โดยในคดีความผิดอาญาประเภท misdemeanor อาจรายงานด้วยวาจาก็ได้...”

²³⁵ Section 609.115 PRESENTENCE INVESTIGATION.

Subdivision 1. Presentence investigation

(c) When the crime is a felony violation of chapter 152 involving the sale or distribution of a controlled substance, the report may include a description of any adverse social or economic effects the offense has had on persons who reside in the neighborhood where the offense was committed.

²³⁶ Section 609.115 PRESENTENCE INVESTIGATION.

Subdivision 1. Presentence investigation

(d) The report shall also include the information relating to crime victims required under section 611A.037, subdivision 1. If the court directs, the report shall include an estimate of the prospects of the defendant's rehabilitation and recommendations as to the sentence which should be imposed. In misdemeanor cases the report may be oral. ..

ค. ข้อมูลในรายงานการสืบเสาะ

ห้ามมิให้เปิดเผยข้อมูลข้อมูลตามที่ปรากฏในรายงานการสืบเสาะที่เป็นความลับ ซึ่งเจ้าหน้าที่ผู้จัดทำได้ทำขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษรเสนอต่อศาล เว้นแต่ศาลจะสั่งเป็นอย่างอื่น ทั้งนี้ ต้องจัดส่งเอกสารดังกล่าวให้กับคู่ความ จำเลยหรือทนายความของจำเลยตามที่บัญญัติไว้ใน มาตรา 609.115 อนุมาตรา 4 ว่า

“มาตรา 609.115²³⁷ การสืบเสาะก่อนการพิพากษาลงโทษ

อนุมาตรา 4. แหล่งข้อมูลที่เป็นความลับ

(a) รายงานการสืบเสาะที่ทำตามที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา 1 หากทำเป็นลายลักษณ์อักษร จะต้องนำส่งให้ทนายความของคู่ความทุกฝ่ายก่อนการพิพากษาลงโทษ รายงานการสืบเสาะที่เป็นลายลักษณ์อักษรนั้น ห้ามมิให้เปิดเผยแหล่งข้อมูลที่เป็นความลับ เว้นแต่ศาลจะสั่งไว้เป็นอย่างอื่น เมื่อพนักงานอัยการหรือทนายความของจำเลยร้องขอ ต้องจัดให้มีการไต่สวนแบบรวบรัดในห้องพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องที่เป็นประเด็น แต่จะไม่มีเปิดเผยแหล่งข้อมูลที่เป็นความลับ เว้นแต่ศาลจะสั่งไว้เป็นอย่างอื่น หากรายงานการสืบเสาะก่อนการพิพากษาลงโทษทำด้วยวาจา จำเลยหรือทนายความของจำเลยจะได้รับอนุญาตจากศาลให้ฟังรายงานดังกล่าวได้

(b) รายงานการสืบเสาะที่จัดทำตามที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา 1 หรือ อนุมาตรา 2 ต้องนำส่งทนายความของจำเลยเพื่อการทำหน้าที่เป็นผู้แทนของจำเลยในการอุทธรณ์หรือยื่นคำร้องทุกข์เพื่อขอทูลเกล้าหลังการพิพากษาลงโทษ โดยศาลและอธิบดีกรมราชทัณฑ์จะส่งรายงานดังกล่าวให้แก่จำเลยหรือผู้รับมอบอำนาจของจำเลยโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย”

²³⁷ Section 609.115 PRESENTENCE INVESTIGATION.

Subd. 4. Confidential sources of information.

(a) Any report made pursuant to subdivision 1 shall be, if written, provided to counsel for all parties before sentence. The written report shall not disclose confidential sources of information unless the court otherwise directs. On the request of the prosecuting attorney or the defendant's attorney a summary hearing in chambers shall be held on any matter brought in issue, but confidential sources of information shall not be disclosed unless the court otherwise directs. If the presentence report is given orally the defendant or the defendant's attorney shall be permitted to hear the report

(b) Any report made under subdivision 1 or 2 shall be provided to counsel for the defendant for purposes of representing the defendant on any appeal or petition for post conviction relief. The reports shall be provided by the court and the commissioner of corrections at no cost to the defendant or the defendant's attorney.

3.2.3.3 การแก้ไขหรือเพิกถอนคำสั่งจำคุกเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัย

กรณีที่ยังไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ศาลกำหนดในคำสั่งให้ใช้มาตรการลงโทษระดับกลาง ซึ่งรวมถึงการให้จำคุกเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัย หรือมีการกระทำความผิดซึ่งสมควรที่จะกำหนดโทษ ศาลอาจเพิกถอนการรอกการลงโทษจำคุกโดยไม่ต้องเตือนและสั่งจำคุกจำเลยในทันที ดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา 609.14 อนุมาตรา 1 ว่า

“มาตรา 609.14 “การเพิกถอนการรอกการลงโทษอาญา²³⁸

อนุมาตรา 1. สาเหตุ (a) เมื่อพบว่าจำเลยได้กระทำฝ่าฝืนเงื่อนไขของการคุมประพฤติหรือมาตรการลงโทษระดับกลาง หรือถูกตัดสินว่ามีความผิดจากการประพฤติที่มีขอบซึ่งสมควรที่จะกำหนดโทษ ศาลอาจเพิกถอนการรอกการลงโทษอาญาโดยไม่ต้องเตือน และสั่งจำคุกจำเลยในทันที ...”

นอกจากนี้ กรณีที่ศาลเคยรอกการกำหนดโทษหรือรอกการลงโทษไว้แล้ว ต่อมาไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไข ศาลอาจรอกการกำหนดโทษหรือรอกการลงโทษอีกครั้งหนึ่ง และศาลจะสั่งคุมประพฤติจำเลยหรือใช้มาตรการลงโทษระดับกลางตามมาตรา 609.135 กับจำเลย หรือกำหนดโทษและบังคับโทษไปตามอัตราโทษที่กำหนดก็ได้ แต่กรณีที่ศาลได้กำหนดโทษและมีการรอกการลงโทษมาก่อน ศาลจะรอกการลงโทษต่อไปและสั่งให้คุมประพฤติ หรือใช้มาตรการลงโทษระดับกลางตามมาตรา 609.135 หรือดำเนินการบังคับโทษที่ได้กำหนดไว้แล้ว ดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา 609.14 อนุมาตรา 3²³⁹ ดังปรากฏ ดังนี้

“อนุมาตรา 3 การพิพากษา หากศาลตัดสินว่าพบว่ามีกรกระทำเหล่านี้เป็นจริง ศาลอาจ

²³⁸ The Office Of The Revisor of Statutes. (n.d.). *Minnesota Statutes Chapter 609 Criminal code*. Retrieved May 8, 2014, from <https://www.revisor.mn.gov/statutes/?id=609> .

609.14 REVOCATION OF STAY.

Subdivision 1. Grounds. (a) When it appears that the defendant has violated any of the conditions of probation or intermediate sanction, or has otherwise been guilty of misconduct which warrants the imposing or execution of sentence, the court may without notice revoke the stay and direct that the defendant be taken into immediate custody.

²³⁹ Subdivision. 3. Sentence. If any of such grounds are found to exist the court may:

(1) if imposition of sentence was previously stayed, again stay sentence or impose sentence and stay the execution thereof, and in either event place the defendant on probation or order intermediate sanctions pursuant to section 609.135, or impose sentence and order execution thereof; or

(2) if sentence was previously imposed and execution thereof stayed, continue such stay and place the defendant on probation or order intermediate sanctions in accordance with the provisions of section 609.135, or order execution of the sentence previously imposed.

(1) หากมีการรอกการกำหนดโทษมาก่อน ศาลอาจรอกการกำหนดโทษหรือรอกการลงโทษไว้อีกครั้ง และไม่ว่าในกรณีใด ศาลจะสั่งคุมประพฤติจำเลยหรือให้ใช้มาตรการลงโทษระดับกลางตามที่ระบุไว้ในมาตรา 609.135 หรือกำหนดโทษและบังคับโทษไปตามที่กำหนดนั้น

(2) หากมีการกำหนดโทษและมีการรอกการลงโทษมาก่อน ศาลจะรอกการลงโทษต่อไปและสั่งให้คุมประพฤติ หรือใช้มาตรการลงโทษระดับกลางตามที่ระบุไว้ในมาตรา 609.135 หรือดำเนินการบังคับโทษตามที่ได้กำหนดไว้แล้ว...”

ทั้งนี้ จำเลยจะต้องได้รับแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรถึงสาเหตุที่กล่าวหาเพื่อการเพิกถอนการรอกการกำหนดโทษหรือรอกการลงโทษ ซึ่งหากจำเลยยกมูลเหตุดังกล่าวขึ้นเป็นประเด็น ศาลจะสั่งไต่สวน และให้จำเลยให้การหรือให้ทนายความจัดการได้ (มาตรา 609.14 อนุมาตรา 2)²⁴⁰ และหากพบว่ามูลเหตุที่กล่าวอ้างเพื่อจะเพิกถอนดังกล่าวไม่เป็นความจริง จำเลยจะได้กลับไปบังคับตามคำสั่งเดิมของศาล (มาตรา 609.14 อนุมาตรา 4)²⁴¹

จากหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัย กระบวนพิจารณาของศาลและการแก้ไขหรือเพิกถอนคำสั่งจำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัยตามกฎหมายของรัฐมินนิโซต้า สหรัฐอเมริกา ได้กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขให้ศาลสามารถใช้ดุลพินิจกำหนดมาตรการให้จำกัดเสรีภาพผู้กระทำผิดไว้ในที่อยู่อาศัยได้ เมื่อศาลเห็นว่าควรรอกการลงโทษหรือรอกการกำหนดโทษจำเลยเอาไว้ ทั้งนี้ ให้ศาลพิจารณาถึงลักษณะการกระทำของผู้กระทำความผิด บุคลิกลักษณะของจำเลย สถานการณ์ ความจำเป็น ความเป็นไปได้ต่างๆ ประวัติอาชญากรรม และประวัติทางสังคม และความเสียหายต่อบุคคลอื่นและสังคมที่เกิดจากความผิดนั้น ทั้งกรณีที่น่าปรากฏว่า หากภายหลังจากที่ศาลสั่งให้จำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัยแล้ว มีการละเมิดเงื่อนไขที่ศาลกำหนด ศาลสามารถเพิกถอนคำสั่งให้รอกการลงโทษดังกล่าวได้ อันเป็นแนวคิดหนึ่งที่สามารถนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบในการหามาตรการทางเลือกแทนการลงโทษจำคุกผู้กระทำความผิดหญิงในประเทศไทยได้

²⁴⁰ Section 609.14 REVOCATION OF STAY.

Subd. 2. Notification of grounds for revocation. The defendant shall thereupon be notified in writing and in such manner as the court directs of the grounds alleged to exist for revocation of the stay of imposition or execution of sentence. If such grounds are brought in issue by the defendant, a summary hearing shall be held thereon at which the defendant is entitled to be heard and to be represented by counsel.

²⁴¹ Section 609.14 REVOCATION OF STAY.

Subd. 4. Restoration to liberty. If none of such grounds are found to exist, the defendant shall be restored to liberty under the previous order of the court.

3.3 กฎหมายฝรั่งเศส

ประเทศฝรั่งเศสเป็นกลุ่มประเทศที่ใช้ระบบกฎหมายซีวิลลอว์ (Civil Law) ซึ่งเป็นประเทศหนึ่งที่พบปัญหาผู้ต้องขังล้นเรือนจำ²⁴² มีการแบ่งประเภทความผิดอาญาไว้อย่างมีเอกลักษณ์และเป็นระบบ เรียกว่า การแบ่งประเภทความผิดแบบไตรภาค (Tripartite Classification) ซึ่งแบ่งประเภทความผิดออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ต่างกับระบบการแบ่งประเภทความผิดของประเทศส่วนใหญ่ที่แบ่งประเภทความผิดแบบทวิภาค (Bipartite Classification)²⁴³

สำหรับลำดับชั้นโทษของประเทศฝรั่งเศสก็มีความสัมพันธ์กับการแบ่งประเภทความผิดอย่างชัดเจน ซึ่งโทษอาญาของฝรั่งเศสเองก็มีวิวัฒนาการตลอดเวลา ทั้งในเรื่องของแนวคิดและวัตถุประสงค์ในการลงโทษ ประเภทของโทษ และการกำหนดชั้นของโทษ ซึ่งแต่เดิมการกำหนดโทษตามประมวลกฎหมายอาญาฝรั่งเศสฉบับปี ค.ศ. 1810 ก็เหมือนโทษที่กำหนดไว้ในประเทศต่างๆ กล่าวคือ มีโทษประหารชีวิต จำคุก กักขัง ปรับ ริบทรัพย์สิน นอกจากนี้ การลงโทษยังมีลักษณะของการทารุณ โหดร้าย ด้วยการกระทำทรมานต่อเนื้อตัวร่างกายของผู้กระทำความผิด ไม่ว่าจะเป็นการล่ามโซ่ การตีตรวน การตัดข้อมือ รวมทั้งการบังคับให้ทำงาน และการเนรเทศ แต่ต่อมาในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 18 ได้มีการพัฒนาแนวคิดของทฤษฎีการลงโทษทางอาญาและทฤษฎีอาชญาวิทยาในทวีปยุโรปเป็นอย่างมาก โดยได้รับอิทธิพลจากแนวคิดของระบอบเสรีนิยมและการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน รวมถึงแนวความคิดในการลงโทษของซีซาร์ เบ็คคาเรีย นักอาชญาวิทยาชาวอิตาลี ที่มีผลกระทบต่อวิวัฒนาการของระบบการลงโทษในกฎหมายฝรั่งเศส เช่นเดียวกับประเทศอื่นๆ ในทวีปยุโรป ทำให้ต่อมาประเทศฝรั่งเศสได้ยกเลิกลงโทษประหารชีวิตในที่สุด²⁴⁴

ปัจจุบันประมวลกฎหมายอาญาฝรั่งเศสแบ่งประเภทความผิดออกเป็นไตรภาค ได้แก่ ความผิดอาชญากรรม (Les crimes) ความผิดมิชฌิมโทษ (Les Delits) และความผิดลหุโทษ (Les contraventions) ซึ่งจะแยกการลงโทษออกไปตามประเภทความผิดต่างๆ เหล่านี้ แต่สำหรับในส่วนของมาตรการลงโทษกรณีจำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัยก็ปรากฏอยู่ในประมวลกฎหมายและประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ดังจะได้ศึกษาหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัย กระบวนพิจารณาของศาล การแก้ไขหรือเพิกถอนคำสั่งจำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัย รวมถึงมาตรการควบคุมเพื่อป้องกันการหลบหนี ดังต่อไปนี้

²⁴² จาก *รวมบทความกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาฝรั่งเศส* (น. 158), โดย อุทัย อาทิเวช, 2554, กรุงเทพฯ : วิ.เจ.พรินต์ติ้ง. ลิขสิทธิ์ 2554 โดย อุทัย อาทิเวช.

²⁴³ แหล่งเดิม.

²⁴⁴ แหล่งเดิม.

3.3.1 หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัย

จากการศึกษาประมวลกฎหมายอาญาของฝรั่งเศสพบว่า หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในส่วนของการจำกัดเสรีภาพผู้กระทำความผิดไว้ในที่อยู่อาศัย ปรากฏอยู่ในส่วนของมาตรา 132-26-1 ถึงมาตรา 132-26-3 ในลักษณะที่ 3 บทลงโทษ หมวด 2 ระบบการลงโทษ ส่วนที่ 2 รูปแบบการลงโทษ ส่วนย่อยที่ 1 วรรคสอง ที่ว่าด้วยการกำหนดให้อยู่ภายใต้การควบคุมด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ นอกจากนี้ จากการศึกษายังพบว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาของฝรั่งเศสก็ได้กำหนดบทบัญญัติในส่วนของการกำหนดให้อยู่ภายใต้การควบคุมด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ไว้ในมาตรา 723-7 ถึง 723-13-1 ลักษณะที่ 2 หมวด 2 การบังคับลงโทษโดยการจำกัดเสรีภาพให้อยู่ในสถานที่ควบคุมตามกฎหมาย ส่วนที่ 6 ว่าด้วยการกำหนดให้อยู่ภายใต้การควบคุมด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ ดังรายละเอียด ต่อไปนี้

3.3.1.1 หลักเกณฑ์การสั่งให้จำกัดเสรีภาพผู้กระทำความผิดไว้ในที่อยู่อาศัย

การกำหนดให้อยู่ภายใต้การควบคุมด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ (du placement sous surveillance électronique) ตามกฎหมายฝรั่งเศสนั้น ศาลจะกำหนดให้อยู่ในที่อยู่อาศัยหรือสถานที่อื่นใดตามที่ผู้พิพากษาบังคับโทษกำหนด ทั้งนี้ ห้ามไม่ให้ผู้ต้องโทษออกจากที่อยู่อาศัยหรือสถานที่อื่นใดตามที่ผู้พิพากษาบังคับโทษกำหนดไว้ ตามระยะเวลาที่ผู้พิพากษาบังคับโทษกำหนด (ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 132-26-2) ทั้งนี้ ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มุ่งศึกษาหามาตรการทางเลือกแทนการจำคุกผู้กระทำความผิดหญิง กรณีการจำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัย ในส่วนนี้จึงจะได้กล่าวถึง หลักเกณฑ์ที่ศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ควบคุมตัวไว้ในที่อยู่อาศัย โดยการกำหนดให้อยู่ภายใต้การควบคุมด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ ดังนี้

1) ความร้ายแรงของการกระทำและประวัติการกระทำความผิด

หลักเกณฑ์ของการสั่งให้จำกัดเสรีภาพผู้กระทำความผิดไว้ในที่อยู่อาศัย ในส่วนนี้บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญามาตรา 132-26-1 ว่า

“เมื่อศาลได้มีคำพิพากษากำหนดบทลงโทษให้จำคุกเท่ากับหรือน้อยกว่าสองปี หรือกรณีที่เป็นผู้กระทำความผิดซ้ำต้องบทลงโทษจำคุกเท่ากับหรือน้อยกว่าหนึ่งปี ศาลอาจพิพากษาให้รับโทษทั้งหมดหรือบางส่วน โดยการคุมความประพฤติโดยการกำหนดให้อยู่ภายใต้การควบคุมด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์กับผู้ต้องโทษที่ได้ให้การยืนยันอย่างใดอย่างหนึ่งว่า

1. ได้ประกอบวิชาชีพแม้เป็นการชั่วคราว ได้เข้ารับการศึกษาอบรม หรือเข้ารับการศึกษา การฝึกอบรมวิชาชีพ หรืออยู่ระหว่างการหางาน
2. เป็นผู้มีความประพฤติดีต่อการใช้ชีวิตของครอบครัว
3. มีความจำเป็นที่จะต้องได้รับการรักษาทางการแพทย์

4. ได้ทำการพยายามในการปรับตัวเข้าให้เข้ากับสังคม ซึ่งเป็นผลที่ได้รับจากการเข้าไปมีส่วนร่วมอยู่เสมอใน โครงการที่สนับสนุนให้เข้าสู่สังคม ซึ่งมีลักษณะเป็นการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ

บทบัญญัตินี้ให้นำไปปรับใช้กับกรณีที่มีการพิพากษาลงโทษจำคุกเพียงบางส่วนและให้รอลงอาญา หรือให้รอลงอาญาโดยต้องรายงานตัว เมื่อการลงโทษจำคุกนั้น มีบทลงโทษน้อยกว่าหรือเท่ากับสองปี หรือหากเป็นกรณีที่กระทำผิดซ้ำบทลงโทษน้อยกว่าหรือเท่ากับหนึ่งปี

คำพิพากษาให้ควบคุมตัวโดยใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์มีได้ก็ต่อเมื่อ มีความยินยอมจากผู้ต้องโทษที่ได้รับแจ้งว่าอาจร้องขอความช่วยเหลือจากทนายความ ซึ่งอาจแต่งตั้งขึ้นโดยสภาทนายความ หากได้รับการร้องขอก่อนที่จะให้ความยินยอมดังกล่าว กรณีที่เป็นผู้เยาว์ คำพิพากษาให้ควบคุมตัวดังกล่าวจะมีขึ้นได้ก็เมื่อได้รับความยินยอมจากบุคคลผู้ที่ใช้อำนาจปกครองเหนือผู้เยาว์นั้นเสียก่อน”²⁴⁵

---

²⁴⁵ General Secretariat of the Government. (n.d.). *Code penal*. Retrieved August 1, 2014, from <http://www.legifrance.gouv.fr/affichCode.do?cidTexte=LEGITEXT000006070719>.

Article 132-26-1 Lorsque la juridiction de jugement prononce une peine égale ou inférieure à deux ans d'emprisonnement, ou, pour une personne en état de récidive légale, une peine égale ou inférieure à un an, elle peut décider que la peine sera exécutée en tout ou partie sous le régime du placement sous surveillance électronique à l'égard du condamné qui justifie :

- 1 Soit de l'exercice d'une activité professionnelle, même temporaire, du suivi d'un stage ou de son assiduité à un enseignement, à une formation professionnelle ou à la recherche d'un emploi ;
- 2 Soit de sa participation essentielle à la vie de sa famille ;
- 3 Soit de la nécessité de suivre un traitement médical ;
- 4 Soit de l'existence d'efforts sérieux de réadaptation sociale résultant de son implication durable dans tout autre projet caractérisé d'insertion ou de réinsertion de nature à prévenir les risques de récidive.

Ces dispositions sont également applicables en cas de prononcé d'un emprisonnement partiellement assorti du sursis ou du sursis avec mise à l'épreuve, lorsque la partie ferme de la peine est inférieure ou égale à deux ans, ou, si la personne est en état de récidive légale, inférieure ou égale à un an.

La décision de placement sous surveillance électronique ne peut être prise qu'avec l'accord du prévenu préalablement informé qu'il peut demander à être assisté par son avocat, le cas échéant désigné d'office par le bâtonnier à sa demande, avant de donner son accord. S'il s'agit d'un mineur non émancipé, cette décision ne peut être prise qu'avec l'accord des titulaires de l'exercice de l'autorité parentale.

ดังนั้น กรณีที่ศาลจะกำหนดให้มีการจำกัดเสรีภาพผู้กระทำผิดไว้ในที่อยู่อาศัย โดยใช้การกำหนดให้อยู่ภายใต้การควบคุมด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ได้ก็ต่อเมื่อ

ก. ศาลพิพากษาให้ลงโทษจำคุกเท่ากับหรือน้อยกว่า 2 ปี อันเป็นการพิจารณาถึงความร้ายแรงของการกระทำความผิดว่า กรณีที่ศาลจะเปลี่ยนโทษจำคุกเป็นการกำหนดให้มีการจำกัดเสรีภาพในที่อยู่อาศัย โดยการกำหนดให้อยู่ภายใต้การควบคุมด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์นั้น หากศาลลงโทษจำคุกเกินกว่า 2 ปี เป็นการกระทำผิดที่รุนแรง ไม่สมควรที่จะสั่งให้ควบคุมตัวไว้ในที่อยู่อาศัยของผู้นั้น หรือ

ข. กรณีการกระทำผิดซ้ำ ศาลพิพากษาให้ลงโทษจำคุกเท่ากับหรือน้อยกว่า 1 ปี เป็นการพิจารณาประวัติการกระทำความผิดของจำเลยเป็นรายบุคคลว่า หากมีการกระทำผิดซ้ำเกิดขึ้น จะไม่สามารถสั่งให้ใช้การจำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัย โดยใช้การกำหนดให้อยู่ภายใต้การควบคุมด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ได้ การที่จะสั่งให้จำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัยกรณีที่มีการกระทำความผิดซ้ำได้นั้น ต้องเป็นกรณีที่ศาลพิพากษาลงโทษจำคุกเพียงเล็กน้อย คือ ไม่เกิน 1 ปี อันนำลักษณะความร้ายแรงของการกระทำมาพิจารณาประกอบด้วยอีกชั้นหนึ่ง

ลักษณะของการพิพากษาให้ผู้กระทำผิดต้องถูกจำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัย โดยการกำหนดให้อยู่ภายใต้การควบคุมด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ มีลักษณะเป็นการใช้เป็นโทษทดแทนหรือโทษเสริมของโทษจำคุก เนื่องจากกรณีการจำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัยดังกล่าวมีลักษณะเป็นการจำกัดเสรีภาพของบุคคลไม่ให้ออกไปจากสถานที่ที่กำหนด ภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนดไว้ นอกจากนี้ บทบัญญัติดังกล่าวยังบัญญัติอยู่ในหมวด 2 ระบบการลงโทษ ส่วนที่ 2 รูปแบบการลงโทษ มีลักษณะเป็นโทษทดแทนหรือโทษเสริมของโทษจำคุก กรณีที่เข้าหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด ศาลสามารถเปลี่ยนจากการจำคุกในเรือนจำมาเป็นการจำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัย โดยการกำหนดให้อยู่ภายใต้การควบคุมด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์

2) ความยินยอมของผู้ต้องโทษ

ก่อนที่ศาลจะมีคำพิพากษาต้องได้รับความยินยอมจากผู้ต้องหาหรือผู้ต้องโทษ ที่ได้รับความช่วยเหลือจากทนายความแล้วด้วย หรือกรณีเป็นผู้เยาว์ ต้องได้รับความยินยอมจากผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้ใช้อำนาจปกครองของผู้เยาว์ ทั้งนี้ ตามมาตรา 132-26-1 วรรคท้าย

“คำพิพากษาให้ควบคุมตัวโดยใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์มีได้ก็ต่อเมื่อ มีความยินยอมจากผู้ต้องโทษที่ได้รับแจ้งว่าอาจร้องขอความช่วยเหลือจากทนายความ ซึ่งอาจแต่งตั้งขึ้นโดยสภาทนายความ หากได้รับการร้องขอก่อนที่จะให้ความยินยอมดังกล่าว กรณีที่เป็นผู้เยาว์ คำพิพากษาให้ควบคุมตัวดังกล่าวจะมีขึ้นได้ก็เมื่อได้รับความยินยอมจากบุคคลผู้ใช้อำนาจปกครองเหนือผู้เยาว์นั้นเสียก่อน”

3) ระยะเวลาและสถานที่ในการควบคุมตัว

มาตรา 723-7 ได้กำหนดระยะเวลาและสถานที่ที่ผู้พิพากษาบังคับโทษจะสั่งให้ใช้การจำกัดเสรีภาพผู้กระทำความผิดไว้ในที่อยู่อาศัย ดังนี้

“ผู้พิพากษาบังคับโทษอาจกำหนดล่วงหน้าให้มีการควบคุมตัว โดยการกำหนดให้อยู่ภายใต้การควบคุมด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ตามมาตรา 132-26-1 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ในกรณีที่เป็นการลงโทษอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างที่เป็นการจำกัดเสรีภาพ ซึ่งมีระยะเวลาโดยรวมทั้งหมดไม่เกินกว่าสองปี หรือกรณีที่ผู้ต้องโทษยังเหลือเวลาต้องรับโทษซึ่งจำกัดเสรีภาพหนึ่งอย่างหรือหลายอย่างมีระยะเวลารวมกันไม่เกินกว่าสองปี ระยะเวลาสองปีที่กำหนดไว้ในวรรคนี้ให้ลดลงเป็นหนึ่งปี หากเป็นกรณีที่ผู้ต้องโทษได้กระทำความผิดซ้ำ

ผู้พิพากษาบังคับโทษอาจกำหนดบทลงโทษที่เป็นการจำกัดเสรีภาพภายใต้เงื่อนไขให้กับผู้ต้องโทษต้องปฏิบัติชั่วคราว โดยกำหนดมาตรการให้อยู่ภายใต้การควบคุมด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์เป็นเวลาไม่เกินกว่าหนึ่งปี การกำหนดให้อยู่ภายใต้การควบคุมด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์อาจนำมาใช้ได้หนึ่งปี ก่อนที่จะสิ้นสุดระยะเวลาคุมประพฤติที่กำหนดไว้ในมาตรา 729

ในกรณีที่สถานที่ที่กำหนดไว้โดยผู้พิพากษาบังคับโทษ ไม่ใช่สถานที่อันเป็นภูมิลำเนาของผู้ต้องโทษ คำสั่งกำหนดให้อยู่ภายใต้การควบคุมด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์จะมีขึ้นได้ก็ต่อเมื่อได้รับความยินยอมจากเจ้าของสถานที่ เว้นเสียแต่ว่าสถานที่นั้นจะเป็นที่สาธารณะ”²⁴⁶

²⁴⁶ General Secretariat of the Government. (n.d.). *Code de procedure penale*. Retrieved August 1, 2014 , from <http://www.legifrance.gouv.fr/affichCode.do?cidTexte=LEGITEXT000006071154> .

Article 723-7 Le juge de l'application des peines peut prévoir que la peine s'exécutera sous le régime du placement sous surveillance électronique défini par l'article 132-26-1 du code pénal soit en cas de condamnation à une ou plusieurs peines privatives de liberté dont la durée totale n'excède pas deux ans, soit lorsqu'il reste à subir par le condamné une ou plusieurs peines privatives de liberté dont la durée totale n'excède pas deux ans. Les durées de deux ans prévues par le présent alinéa sont réduites à un an si le condamné est en état de récidive légale.

Le juge de l'application des peines peut également subordonner la libération conditionnelle du condamné à l'exécution, à titre probatoire, d'une mesure de placement sous surveillance électronique, pour une durée n'excédant pas un an. La mesure de placement sous surveillance électronique peut être exécutée un an avant la fin du temps d'épreuve prévu à l'article 729.

Lorsque le lieu désigné par le juge de l'application des peines n'est pas le domicile du condamné, la décision de placement sous surveillance électronique ne peut être prise qu'avec l'accord du maître des lieux, sauf s'il s'agit d'un lieu public.

การกำหนดให้อยู่ภายใต้การควบคุมด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ อาจกำหนดเป็นการชั่วคราวเป็นระยะเวลาไม่เกินกว่า 1 ปี (มาตรา 727-3 วรรคสอง) และสถานที่ที่ผู้พิพากษาบังคับโทษกำหนด ซึ่งจากบทบัญญัติมาตรา 723-7 วรรคท้าย จะเห็นได้ว่า กรณีที่เป็นที่อยู่อาศัยของผู้กระทำความผิดเอง ผู้พิพากษาบังคับโทษสามารถสั่งให้ควบคุมได้เลย แต่หากเป็นสถานที่มิใช่สถานที่อันเป็นภูมิลำเนาของผู้กระทำความผิด จะสั่งให้ควบคุมในสถานที่นั้นได้ต่อเมื่อได้รับความยินยอมจากเจ้าของสถานที่ดังกล่าวเสียก่อน ทั้งนี้ เว้นแต่ สถานที่อันมิใช่ภูมิลำเนานั้น จะเป็นสถานที่สาธารณะ

3.3.1.2 เงื่อนไขการสั่งให้ควบคุมตัวผู้กระทำความผิดไว้ในที่อยู่อาศัย

หลักเกณฑ์ของการสั่งให้ควบคุมตัวผู้กระทำความผิดไว้ในที่อยู่อาศัยดังกล่าวข้างต้นแล้ว ในส่วนของเงื่อนไขต่างๆ ของการสั่งให้ควบคุมตัวผู้กระทำความผิดไว้ในที่อยู่อาศัย โดยการกำหนดให้อยู่ภายใต้การควบคุมด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ มีดังต่อไปนี้

1) ลักษณะของผู้กระทำความผิดรายบุคคล

ผู้ต้องโทษต้องมีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง ตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญามาตรา 132-26-1 วรรคหนึ่ง ดังต่อไปนี้

ก. ได้ประกอบวิชาชีพแม้เป็นการชั่วคราว ได้เข้ารับการฝึกอบรม หรือเข้ารับการศึกษากการฝึกอบรมวิชาชีพ หรืออยู่ระหว่างการหางาน

ข. เป็นผู้มีความสำคัญต่อการใช้ชีวิตของครอบครัว

ค. มีความจำเป็นที่จะต้องได้รับการรักษาทางการแพทย์

ง. ได้มีความพยายามในการปรับตัวเข้าให้เข้ากับสังคม ซึ่งเป็นผลที่ได้รับจากการเข้าไปมีส่วนร่วมอยู่เสมอใน โครงการที่สนับสนุนให้เข้าสู่สังคม ซึ่งมีลักษณะเป็นการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ

กรณีนี้โดยเฉพาะข้อ ข. หากจะเปรียบเทียบเงื่อนไข เพื่อที่ศาลจะนำมาพิจารณา ในส่วนของผู้กระทำความผิดหญิง หรือผู้กระทำความผิดหญิงที่มีครรภ์ที่มีภาระหน้าที่ต้องเลี้ยงดูบุตรและครอบครัว เงื่อนไขนี้จะเป็นเงื่อนไขที่ใกล้เคียงที่สุดในการนำมาพิจารณา เพื่อให้ได้ใช้มาตรการทางเลือกแทนการจำคุกผู้กระทำความผิดหญิงไว้ในเรือนจำ ทั้งนี้ เงื่อนไขดังกล่าวประมวลกฎหมายอาญามาตรา 132-26-2 ได้กำหนดเป็นเงื่อนไขให้ผู้พิพากษาบังคับโทษพิจารณาในการที่จะกำหนด

ระยะเวลาและสถานที่เพื่อควบคุมผู้กระทำความผิดโดยใช้เครื่องมือควบคุมอิเล็กทรอนิกส์ ดังบทบัญญัติดังกล่าวนี้²⁴⁷

“การกำหนดให้ผู้ต้องโทษอยู่ภายใต้เครื่องมือควบคุมอิเล็กทรอนิกส์เป็นการห้ามผู้ต้องโทษไม่ให้ออกจากที่อยู่อาศัยหรือสถานที่อื่นใดนอกระยะเวลาที่ผู้พิพากษาบังคับโทษกำหนดไว้ ระยะเวลาและสถานที่ที่ผู้พิพากษาบังคับโทษกำหนด จะพิจารณาถึงข้อเท็จจริงว่า ผู้ต้องโทษ ประกอบอาชีพหรือวิชาชีพ เข้ารับการศึกษาหรือฝึกอบรมด้านวิชาชีพอย่างสม่ำเสมอ หรือผู้ต้องโทษได้รับการจ้างงานชั่วคราว โดยเพื่อปรับตัวเข้ากับสภาพสังคมของผู้ต้องโทษ ผู้ต้องโทษมีส่วนร่วมในชีวิตของครอบครัว หรือมีความจำเป็นต้องได้รับการรักษาพยาบาล นอกจากนี้ การกำหนดให้อยู่ภายใต้เครื่องมือควบคุมอิเล็กทรอนิกส์ยังทำให้ผู้ต้องโทษต้องตอบรับหมายเรียกของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจรายใดๆ ที่ได้รับมอบหมายจากผู้พิพากษาบังคับโทษด้วย”

2) เงื่อนไขในการควบคุม

เมื่อศาลพิจารณาเงื่อนไขเป็นรายบุคคลตามข้อ 1) แล้ว เห็นว่าสามารถกำหนดให้ผู้ต้องโทษอยู่ภายในสถานที่ที่กำหนดแล้ว ศาลอาจกำหนดมาตรการต่างๆ ให้กับผู้ต้องโทษ โดยมีวัตถุประสงค์ในการสนับสนุนความพยายามของผู้ต้องโทษในการปรับตัวเข้ากับสังคม (มาตรา 132-46)²⁴⁸ ตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 132-26-3²⁴⁹ ซึ่งให้นำบทบัญญัติของประมวลกฎหมายอาญามาตรา 132-43 ถึง มาตรา 132-46 มาใช้บังคับ เช่น

²⁴⁷ John Rason SPENCER. (nd). *PENAL CODE*. Retrieved August 2, 2014 , from http://www.legifrance.gouv.fr/content/download/1957/13715/version/4/file/Code_33.pdf .

Article 132-26-2 For the convicted person, placement under electronic surveillance entails prohibition to leave his residence or any other place determined by the penalty enforcement judge outside such periods as the judge prescribes. The periods and places are determined taking into account: the fact that the convicted person has a trade or profession; that he regularly attends a course of education or a professional training course, or has temporary employment with a view to his social rehabilitation; his participation in the life of his family; his need to undergo medical treatment. Placement under electronic surveillance also entails for the convicted person the requirement to respond to the summons of any public authority designated by the penalty enforcement judge .

²⁴⁸ Article 132-46 Les mesures d'aide ont pour objet de seconder les efforts du condamné en vue de son reclassement social.

²⁴⁹ Article 132-26-3 The trial court may also impose the measures provided for by articles 132-43 to 132-46 on a convicted person who has been placed under electronic surveillance.

ก. มาตรการตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 132-44 ศาลอาจสั่งให้ผู้ต้องโทษไปรายงานตัวตามที่อยู่ผู้พิพากษาบังคับโทษหรือนักสังคมสงเคราะห์ที่ได้รับมอบหมายกำหนด หรือแจ้งนักสังคมสงเคราะห์ให้ทราบกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงที่อยู่²⁵⁰ เป็นต้น

ข. มาตรการตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 132-45 ศาลอาจกำหนดให้ผู้ต้องโทษปฏิบัติกรอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง เช่น ถือเอาที่ใดที่หนึ่งเป็นที่พักอาศัย หรือไม่ให้ประกอบกิจกรรมที่ผิดกฎหมาย หรือกิจกรรมที่ต้องพบปะเป็นประจำกับผู้เยาว์²⁵¹ เป็นต้น ซึ่งถือว่ามาตรการบางอย่างสอดคล้องกับแนวคิดของการจำกัดเสรีภาพผู้กระทำความผิดไว้ในที่อยู่อาศัย

ทั้งนี้ การกำหนดมาตรการดังกล่าวนี้เป็นอำนาจของผู้พิพากษาบังคับโทษดังที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา 723-10²⁵² ที่บัญญัติว่า

“ผู้พิพากษาบังคับโทษอาจใช้มาตรการที่ระบุไว้ในมาตรา 132-43 ถึง 132-46 แห่งประมวลกฎหมายอาญากับผู้ที่อยู่ภายใต้เครื่องมือควบคุมอิเล็กทรอนิกส์ด้วยก็ได้

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้พิพากษาบังคับโทษอาจใช้มาตรการควบคุมหนึ่งหรือหลายมาตรการหรือหลายหน้าที่ ตามที่กำหนดไว้ใน มาตรา 132-44 และ 132-45 แห่งประมวลกฎหมายอาญากับผู้ต้องโทษ”²⁵³

²⁵⁰ Sous-section 4 : Du sursis avec mise à l'épreuve

Paragraphe 2 : Du régime de la mise à l'épreuve

Article 132-44 The supervision measures to which the convicted person is subject are the following:

1 to attend when required to do so by the penalty enforcement judge or the designated social worker;

4 to inform the social worker of any changes of residence or of any journey in excess of fifteen days and to account for his return;

²⁵¹ Article 132-45 La juridiction de condamnation ou le juge de l'application des peines peut imposer spécialement au condamné l'observation de l'une ou de plusieurs des obligations suivantes :

2 Etablir sa résidence en un lieu déterminé ;

8 Ne pas se livrer à l'activité dans l'exercice ou à l'occasion de l'exercice de laquelle l'infraction a été commise ou ne pas exercer une activité impliquant un contact habituel avec des mineurs

²⁵² John Rason SPENCER. (n.d.). *CODE OF CRIMINAL PROCEDURE*. Retrieved August 2, 2014 , from http://www.legifrance.gouv.fr/content/download/1958/13719/version/3/file/Code_34.pdf .

²⁵³ Article 723-10 The penalty enforcement judge may also impose upon the person under electronic supervision the measures set out by articles 132 43 to 132 46 of the Criminal Code.

He may, in particular, subject the convicted person to one or more supervision measures or obligations mentioned in articles 132-44 and 132-45 of the Criminal Code.

3.3.2 กระบวนพิจารณาของศาล

ศาลหรือผู้พิพากษาบังคับโทษต้องพิจารณาว่า ผู้ต้องโทษที่ศาลจะมีคำพิพากษาให้จำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัย โดยใช้การควบคุมด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ เข้าลักษณะใดลักษณะหนึ่งตามที่ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 132-26-1 วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา 132-26-2 กำหนดไว้หรือไม่ โดยศาลต้องพิจารณาถึงลักษณะของตัวผู้กระทำความผิด ดังนี้

3.3.2.1. ลักษณะของตัวผู้กระทำความผิด

- 1) ผู้กระทำความผิดได้ประกอบวิชาชีพแม้เป็นการชั่วคราว ได้เข้ารับการฝึกอบรม หรือเข้ารับการศึกษ การฝึกอบรมวิชาชีพ หรืออยู่ระหว่างการหางาน
- 2) ผู้กระทำความผิดเป็นผู้มีบทบาทสำคัญต่อการใช้ชีวิตของครอบครัว
- 3) ผู้กระทำความผิดมีความจำเป็นที่จะต้องได้รับการรักษาทางการแพทย์ หรือ
- 4) ผู้กระทำความผิดได้พยายามในการปรับตัวเข้าให้เข้ากับสังคม ซึ่งเป็นผลที่ได้รับจากการเข้าไปมีส่วนร่วมอยู่เสมอในโครงการที่สนับสนุนให้เข้าสู่สังคม ซึ่งมีลักษณะเป็นการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ

3.3.2.2 ความยินยอมของผู้กระทำความผิด

นอกจากการพิจารณาตัวผู้กระทำความผิดตามข้อ 3.3.2.1 แล้ว ศาลต้องพิจารณาความยินยอมของผู้ต้องหาหรือผู้กระทำความผิดด้วยว่า ผู้ต้องหาหรือผู้กระทำความผิดยินยอมที่จะให้ศาลควบคุมตัวไว้ในที่อยู่อาศัย โดยใช้การควบคุมด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ ทั้งนี้ ในส่วนผู้ต้องหาหรือผู้กระทำความผิดที่เป็นผู้เยาว์ ต้องได้รับความยินยอมจากผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้ปกครองของผู้เยาว์นั้นเสียก่อน ตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญามาตรา 132-26-1 วรรคท้ายที่ว่า

“คำพิพากษาให้ควบคุมตัวโดยใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์มิได้ก็ต่อเมื่อ มีความยินยอมจากผู้ต้องโทษที่ได้รับแจ้งว่าอาจร้องขอความช่วยเหลือจากทนายความ ซึ่งอาจแต่งตั้งโดยสภาทนายความ หากได้รับการร้องขอก่อนที่จะให้ความยินยอมดังกล่าว กรณีที่เป็นผู้เยาว์ คำพิพากษาให้ควบคุมตัวดังกล่าวจะมีขึ้นได้ก็เมื่อได้รับความยินยอมจากบุคคลผู้ที่ใช้อำนาจปกครองเหนือผู้เยาว์นั้นเสียก่อน”

3.3.2.3 การรับฟังข้อมูลอื่นประกอบการพิจารณา

บทบัญญัติของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา 712-6 ยังได้กำหนดว่า ก่อนที่ผู้พิพากษาบังคับโทษจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ต้องโทษอยู่ภายใต้การควบคุมด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ จะต้องปรึกษาหารือกับตัวแทนของฝ่ายบริหารเรือนจำ ในช่วงทำ

ของกระบวนการพิจารณาในศาลที่ปรึกษา ซึ่งผู้พิพากษาบังคับโทษจะรับฟังคำร้องของสำนักงานอัยการ และข้อมูลของผู้ต้องโทษ รวมทั้งของทนายความถ้าจำเป็น ทั้งนี้ ภายหลังจากนั้นหากได้มีการตกลงร่วมกันของอัยการแห่งสาธารณรัฐ และผู้ต้องโทษหรือทนายความ ผู้พิพากษาบังคับโทษอาจพิจารณาอนุญาตหนึ่งในมาตรการเหล่านี้โดยไม่ต้องดำเนินการอภิปรายแบบเปิดก็ได้ อันเป็นการกำหนดกระบวนการพิจารณาของศาลหรือผู้พิพากษาบังคับโทษว่าต้องมีการรับฟังข้อมูลจากฝ่ายราชทัณฑ์ สำนักงานอัยการ และทนายความ เกี่ยวกับข้อมูลของผู้ต้องโทษนั้น อันแสดงให้เห็นถึงหลักการพิจารณาโดยคำนึงถึงหลักการลงโทษให้เหมาะสมกับผู้ต้องโทษรายบุคคล ดังบทบัญญัติดังกล่าวว่า

“คำพิพากษาเกี่ยวกับมาตรการในการคุมตัวไว้ในสถานที่นอกเรือนจำ การปล่อยตัวชั่วคราว การแยกและการเลื่อนการพิพากษา การกำหนดให้อยู่ภายใต้การควบคุมด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ และการพ้นโทษโดยมีเงื่อนไข จะมีขึ้นหลังจากปรึกษาหารือกับตัวแทนของฝ่ายบริหารเรือนจำ ในช่วงท้ายของกระบวนการพิจารณาในศาลที่ปรึกษา ซึ่งผู้พิพากษาบังคับโทษจะรับฟังคำร้องของสำนักงานอัยการ และข้อมูลของผู้ต้องโทษ รวมทั้งของทนายความ ถ้าจำเป็น หากผู้ต้องโทษอยู่ในระหว่างการจองจำ การพิจารณานี้อาจจัดขึ้นในสถานคุมขัง ภายใต้อำนาจบังคับใช้บทบัญญัติของมาตรา 706-71

โดยการตกลงร่วมกันของอัยการแห่งสาธารณรัฐ และผู้ต้องโทษหรือทนายความ ผู้พิพากษาบังคับโทษอาจพิจารณาอนุญาตหนึ่งในมาตรการเหล่านี้ โดยไม่ต้องดำเนินการอภิปรายแบบเปิด

นอกจากนี้ เมื่อใดก็ตามที่เห็นว่าจำเป็น ผู้พิพากษาบังคับโทษอาจตัดสินใจที่จะโอนการพิจารณาคดีไปยังศาลบังคับโทษชั้นอุทธรณ์ โดยอัตโนมัติหรือตามคำร้องขอของผู้ต้องโทษหรือสำนักงานอัยการ โดยผู้พิพากษาที่สั่งการโอนนี้เป็นสมาชิกของศาลซึ่งตัดสินใจตามมาตรา 712-7 การตัดสินใจส่งมอบนี้เป็นมาตรการบริหารทางตุลาการซึ่งไม่อยู่ภายใต้การอุทธรณ์

ยกเว้นหากกฎหมายกำหนดเป็นอย่างอื่น บทบัญญัติของมาตรานี้ยังใช้บังคับกับคำตัดสินของผู้พิพากษาบังคับโทษเกี่ยวกับการติดตามคุมประพฤติ คำสั่งห้าม การทำงาน

บริการชุมชน การจำคุกกับการบรรเทาโทษ พร้อมกับการคุมประพฤติ หรือหน้าที่ในการปฏิบัติงานให้บริการชุมชน หรือมาตรการเลื่อนการตัดสินโทษกับการคุมประพฤติด้วย”²⁵⁴

3.3.3 การแก้ไขหรือเพิกถอนคำสั่งจำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัย

ศาลอาจให้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกเพิกถอนการให้จำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัยได้ ซึ่งแบ่งออกได้ ดังนี้

3.3.3.1 การแก้ไขเปลี่ยนแปลงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 723-11

ผู้พิพากษาบังคับโทษอาจแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำพิพากษาหรือคำสั่งให้จำกัดเสรีภาพผู้กระทำความผิดไว้ในที่อยู่อาศัย โดยใช้การกำหนดให้อยู่ภายใต้การควบคุมด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์หรือมาตรการต่างๆ ที่ศาลได้กำหนดไว้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 723-10 ได้ หลังจากที่ได้ฟังความเห็นของอัยการแห่งสาธารณรัฐแล้ว โดยการพิจารณาแก้ไขเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ผู้พิพากษาบังคับโทษอาจเห็นเองหรือโดยคำขอของผู้ต้องโทษก็ได้²⁵⁵

---

²⁵⁴ Article 712-6 Les jugements concernant les mesures de placement à l'extérieur, de semi-liberté, de fractionnement et suspension des peines, de placement sous surveillance électronique et de libération conditionnelle sont rendus, après avis du représentant de l'administration pénitentiaire, à l'issue d'un débat contradictoire tenu en chambre du conseil, au cours duquel le juge de l'application des peines entend les réquisitions du ministère public et les observations du condamné ainsi que, le cas échéant, celles de son avocat. Si le condamné est détenu, ce débat peut se tenir dans l'établissement pénitentiaire. Il peut être fait application des dispositions de l'article 706-71.

Le juge de l'application des peines peut, avec l'accord du procureur de la République et celui du condamné ou de son avocat, octroyer l'une de ces mesures sans procéder à un débat contradictoire.

Le juge de l'application des peines peut également, chaque fois qu'il l'estime nécessaire, décider, d'office ou à la demande du condamné ou du ministère public, de renvoyer le jugement de l'affaire devant le tribunal de l'application des peines. Le juge ayant ordonné ce renvoi est membre du tribunal qui statue conformément à l'article 712-7. La décision de renvoi constitue une mesure d'administration judiciaire qui n'est pas susceptible de recours.

Les dispositions du présent article sont également applicables, sauf si la loi en dispose autrement, aux décisions du juge de l'application des peines concernant les peines de suivi socio-judiciaire, d'interdiction de séjour, de travail d'intérêt général, d'emprisonnement avec sursis assorti de la mise à l'épreuve ou de l'obligation d'accomplir un travail d'intérêt général, ou les mesures d'ajournement du prononcé de la peine avec mise à l'épreuve

²⁵⁵ Article 723-11 Le juge de l'application des peines peut, d'office ou à la demande du condamné, et après avis du procureur de la République, modifier les conditions d'exécution du placement sous surveillance électronique ainsi que les mesures prévues à l'article 723-10.

3.3.3.2 การยกเลิกมาตรการที่เป็นประโยชน์จากการจำกัดเสรีภาพผู้กระทำความผิดไว้ในที่อยู่อาศัย โดยใช้การควบคุมด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 723-7-1

กรณีศาลหรือผู้พิพากษาบังคับโทษจะยกเลิกมาตรการที่เป็นประโยชน์จากการควบคุมตัวผู้กระทำความผิดไว้ในที่อยู่อาศัย โดยใช้การควบคุมด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 723-7-1 ได้ นั้น กฎหมายได้บัญญัติไว้ดังนี้

“เมื่อผู้พิพากษาบังคับโทษต้องนำเอาบทบัญญัติมาตรา 132-26-1 แห่งประมวลกฎหมายอาญามาปรับใช้ กำหนดรูปแบบของการกำหนดให้อยู่ภายใต้การควบคุมด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ โดยมีคำสั่งที่ต้องห้ามอุทธรณ์ ภายในระยะเวลาสูงสุดสี่เดือน นับแต่วันที่การลงโทษมีผลและภายในห้าวันทำการ ในกรณีที่ศาลที่มีคำพิพากษาได้มีคำสั่งให้ควบคุมตัวหรือให้กักขังผู้ต้องโทษเอาไว้และได้แจ้งคำสั่งให้มีผลบังคับไว้ก่อน หากเงื่อนไขที่ทำให้ศาลสามารถบังคับโทษโดยการใช้นโยบายการกำหนดให้อยู่ภายใต้การควบคุมด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ไม่ครบถ้วน หรือหากผู้ต้องโทษไม่ปฏิบัติตามคำสั่งห้าม หรือไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ที่กำหนดให้ต้องปฏิบัติ หรือผู้ต้องโทษมีความประพฤติที่ไม่ชอบ หรือปฏิเสธการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขในการบังคับโทษที่จำเป็น หรือหากได้มีคำร้องขอ กรณีเช่นนี้ ผู้พิพากษาบังคับโทษอาจทำการยกเลิกประโยชน์ที่ได้รับจากการควบคุมตัวโดยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ของผู้ต้องโทษนั้น โดยมีคำสั่งตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 712-6 หากบุคลิกภาพของผู้ต้องโทษ หรือวิธีการที่มีอยู่ เป็นเหตุให้ต้องดำเนินการแล้ว ผู้พิพากษาบังคับโทษ อาจจะมีคำสั่งด้วยรูปแบบเดียวกันนี้ให้มีมาตรการปล่อยตัวชั่วคราว หรือควบคุมตัวนอกสถานกักขังเป็นการเพิ่มเติมจากการควบคุมตัว โดยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ก็ได้”²⁵⁶

²⁵⁶ Article 723-7-1 Lorsqu'il a été fait application des dispositions de l'article 132-26-1 du code pénal, le juge de l'application des peines fixe les modalités d'exécution du placement sous surveillance électronique par une ordonnance non susceptible de recours dans un délai maximum de quatre mois à compter de la date à laquelle la condamnation est exécutoire et dans un délai de cinq jours ouvrables lorsque la juridiction de jugement a ordonné le placement ou le maintien en détention du condamné et déclare sa décision exécutoire par provision. Si les conditions qui ont permis au tribunal de décider que la peine serait subie sous le régime du placement sous surveillance électronique ne sont plus remplies, si le condamné ne satisfait pas aux interdictions ou obligations qui lui sont imposées, s'il fait preuve de mauvaise conduite, s'il refuse une modification nécessaire des conditions d'exécution ou s'il en fait la demande, le bénéfice du placement sous surveillance électronique peut être retiré par le juge de l'application des peines par une décision prise conformément aux dispositions de l'article 712-6. Si la personnalité du condamné ou les moyens disponibles le justifient, le juge de l'application des peines peut également, selon les mêmes modalités, substituer à la mesure de placement sous surveillance électronique une mesure de semi-liberté ou de placement à l'extérieur.

ดังนั้น จากบทบัญญัติดังกล่าว ศาลมีอำนาจยกเลิกยกเลิกมาตรการที่เป็นประโยชน์จากการจำกัดเสรีภาพผู้กระทำความผิดไว้ในที่อยู่อาศัย โดยใช้การกำหนดให้อยู่ภายใต้การควบคุมด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ ได้ต่อเมื่อ

1) เงื่อนไขที่ทำให้ศาลสามารถบังคับโทษโดยการให้ระบบการควบคุมตัวโดยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ไม่ครบถ้วน

2) ผู้ต้องโทษไม่ปฏิบัติตามคำสั่งห้าม

3) ผู้ต้องโทษไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ที่กำหนดให้ต้องปฏิบัติ

4) ผู้ต้องโทษมีความประพฤติที่ไม่ชอบ

5) ผู้ต้องโทษปฏิเสธการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขในการบังคับโทษที่จำเป็น หรือ

6) เมื่อผู้ต้องโทษร้องขอให้มีการยกเลิก

3.3.3.3 การเพิกถอนคำพิพากษาให้ลงโทษโดยการจำกัดเสรีภาพผู้กระทำความผิดไว้ในที่อยู่อาศัย โดยใช้การกำหนดให้อยู่ภายใต้การควบคุมด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 723-13

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 723-13 ได้ให้อำนาจผู้พิพากษาบังคับโทษเพิกถอนคำพิพากษาให้ลงโทษโดยการควบคุมตัวผู้กระทำความผิดไว้ในที่อยู่อาศัย โดยใช้การควบคุมด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ได้ ดังบทบัญญัติ ดังต่อไปนี้

“ผู้พิพากษาบังคับโทษอาจถอนคำตัดสินการกำหนดให้อยู่ภายใต้เครื่องมือควบคุมอิเล็กทรอนิกส์ในกรณีที่พบว่ามีการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งห้ามหรือไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ที่กำหนดให้ต้องปฏิบัติตามมาตรา 132-26-2 และ 132-26-3 แห่งประมวลกฎหมายอาญา การประพฤติผิดร้ายแรง การไม่ปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้ในมาตรา 723-10 ถูกลงโทษสำหรับความผิดอื่น หรือผู้ต้องโทษปฏิเสธการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขในการบังคับโทษที่จำเป็น หรือเมื่อผู้ต้องโทษร้องขอคำตัดสินนี้เป็นไปตามบทบัญญัติของมาตรา 712-6

ในกรณีที่มีการถอนคำตัดสินการกำหนดให้อยู่ภายใต้เครื่องมือควบคุมอิเล็กทรอนิกส์ ผู้ต้องโทษจะรับโทษทั้งหมดหรือบางส่วนที่เหลือ ในวันที่ผู้ต้องโทษถูกกำหนดให้อยู่ภายใต้เครื่องมือควบคุมอิเล็กทรอนิกส์ตามบทบัญญัติที่ระบุไว้ในคำตัดสินถอนการลงโทษ

โดยให้ถือว่าระยะเวลาระหว่างที่ผู้ต้องโทษอยู่ภายใต้เครื่องมือควบคุมอิเล็กทรอนิกส์นั้นเป็นส่วนหนึ่งของระยะเวลารับโทษ”²⁵⁷

ตามบทบัญญัติข้างต้นนี้ ได้มีการบัญญัติเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1) ส่วนแรก กรณีตามมาตรา 723-13 วรรคหนึ่ง ได้กำหนดเงื่อนไขที่ศาลจะเพิกถอนคำพิพากษาให้ลงโทษโดยการควบคุมตัวผู้กระทำความผิดไว้ในที่อยู่อาศัย โดยใช้การควบคุมด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งมีหลักเกณฑ์คล้ายกันกับมาตรา 723-7-1 คือ

ก. ผู้ต้องโทษไม่ปฏิบัติตามคำสั่งห้าม

ข. ผู้ต้องโทษไม่ปฏิบัติหน้าที่ที่กำหนดให้ต้องปฏิบัติตามมาตรา 132-26-2 และ 132-26-3 แห่งประมวลกฎหมายอาญา

ค. ผู้ต้องโทษประพฤติผิดร้ายแรง

ง. ผู้ต้องโทษไม่ปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้ในมาตรา 723-10

จ. ผู้ต้องโทษถูกลงโทษสำหรับการกระทำผิดอื่น

ฉ. ผู้ต้องโทษปฏิเสธการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขในการบังคับโทษที่จำเป็น

ช. เมื่อผู้ต้องโทษร้องขอให้มีการยกเลิกเพิกถอน

โดยในตอนท้ายของบทบัญญัติมาตรา 723-13 วรรคหนึ่งที่ว่า “คำตัดสินนี้เป็นไปตามบทบัญญัติของมาตรา 712-6” สามารถตีความได้ว่า ก่อนที่พิพากษาบังคับโทษจะถอนคำตัดสินให้อยู่ภายใต้การควบคุมด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์จะต้องดำเนินการตามที่บทบัญญัติมาตรา 712-6 กำหนดไว้ กล่าวคือ ต้องดำเนินการปรึกษาหารือกับตัวแทนของฝ่ายบริหารเรือนจำ รับฟังคำร้องของสำนักงานอัยการ และข้อมูลของผู้ต้องโทษ รวมทั้งของทนายความประกอบก่อนที่จะเพิกถอนคำพิพากษาให้ลงโทษโดยการจำกัดเสรีภาพผู้กระทำความผิดไว้ในที่อยู่อาศัย โดยการกำหนดให้อยู่ภายใต้การควบคุมด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์

²⁵⁷ Article 723-13 The penalty enforcement judge may withdraw a decision of placement under electronic supervision in case of failure to observe the restrictions or obligations provided for by articles 132-26-2 and 132-26-3 of the Criminal Code, for notorious misconduct, for non-compliance with measures imposed pursuant to article 723-10, for new convictions or refusal by the convicted person of any necessary modifications of the conditions of implementation, or at the request of the convicted person. This decision is taken in accordance with the provisions of article 712-6.

Where the electronic supervision decision is withdrawn, the convicted person serves all or part of the sentence that remained for him to serve on the day of his placement under electronic supervision, according to the provisions stated in the withdrawal decision. The time during which he was placed under electronic supervision does however count towards the execution of his sentence.

2) ส่วนที่สอง กรณีตามมาตรา 723-13 วรรคสอง หากมีการเพิกถอนคำพิพากษาให้ลงโทษ โดยการจำกัดเสรีภาพผู้กระทำความผิดไว้ในที่อยู่อาศัย โดยใช้การกำหนดให้อยู่ภายใต้การควบคุมด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์แล้ว ผู้ต้องโทษจะต้องรับโทษที่เหลือเพียงเท่าที่ระยะเวลาที่เหลืออยู่สำหรับต้องรับโทษนั้น ซึ่งหมายความว่า ให้นำระยะเวลาที่ถูกควบคุมตัวผู้กระทำความผิดไว้ในที่อยู่อาศัย โดยใช้การควบคุมด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์มาหักออกจากอัตราโทษจำคุกที่ศาลได้มีคำพิพากษากำหนดให้แก่ผู้ต้องโทษนั้น

3.3.4 มาตรการควบคุมเพื่อป้องกันการหลบหนี

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและประมวลกฎหมายอาญาของฝรั่งเศสกำหนด มาตรการเพื่อป้องกันไม่ให้ผู้กระทำความผิดที่ถูกจำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัย โดยใช้เครื่องมือควบคุมอิเล็กทรอนิกส์หลบหนี พอสรุป ได้ดังนี้

3.3.4.1 ลักษณะการใช้เครื่องมือควบคุมอิเล็กทรอนิกส์

ลักษณะการใช้เครื่องมือควบคุมอิเล็กทรอนิกส์ปรากฏอยู่ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา 723-8 และมาตรา 723-9 ในลักษณะที่ 2 หมวด 2 การบังคับลงโทษ จำกัดเสรีภาพให้อยู่ในสถานที่ควบคุมตามกฎหมาย ส่วนที่ 6 ว่าด้วยการกำหนดให้อยู่ภายใต้การควบคุมด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ ดังบทบัญญัติ ดังนี้

“มาตรา 723-8 การดูแลการลงโทษด้วยมาตรการนี้ทำโดยใช้เครื่องมือที่สามารถตรวจจับได้จากระยะไกลว่าผู้ต้องโทษอยู่ในหรือนอกสถานที่ที่ผู้พิพากษาบังคับโทษกำหนดไว้ในแต่ละช่วงเวลาที่ระบุไว้ การใช้วิธีลงโทษเช่นนี้อาจทำให้ผู้ที่อยู่ภายใต้เครื่องมือควบคุมอิเล็กทรอนิกส์ต้องพกอุปกรณ์ที่ประกอบไปด้วยเครื่องส่งสัญญาณ ในช่วงที่อยู่ภายใต้เครื่องมือควบคุมอิเล็กทรอนิกส์ในเวลากลางวัน

กระทรวงยุติธรรมเป็นผู้รับรองให้ใช้อุปกรณ์ดังกล่าว และในการใช้วิธีนี้ ต้องแน่ใจว่าไม่กระทบต่อเกียรติ ศักดิ์ศรี และชีวิตส่วนตัวของผู้ที่อยู่ภายใต้เครื่องมือควบคุมอิเล็กทรอนิกส์”²⁵⁸

²⁵⁸ Article 723-8 Supervision of the execution of the measure is ensured through a device which makes it possible to detect at a distance the presence or absence of the convicted person from the place chosen by the penalty enforcement judge for each given term. The implementation of these proceedings may lead to the person being required to carry a device incorporating a transmitter during daytime electronic supervision.

The device used is accredited for such use by the Minister of Justice. Its implementation must ensure respect for the dignity, integrity and private life of persons.

“มาตรา 723-9 บุคคลผู้ถูกควบคุมตัวโดยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของผู้พิพากษาบังคับโทษ ภายในเขตพื้นที่ที่บุคคลนั้นถูกควบคุมตัว

การควบคุมในระยะไกล ในกรณีการควบคุมตัวโดยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ ต้องดำเนินการโดยเจ้าหน้าที่ของกรมราชทัณฑ์ที่ได้รับอนุญาตให้ทำหน้าที่ดังกล่าว เพื่อที่จะนำเอาระบบจัดการข้อมูลมาใช้

การนำเอาเครื่องมือที่ทำให้สามารถทำการควบคุมในระยะไกลได้ อาจมอบหมายให้บุคคลตามกฎหมายแพ่งที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในรัฐกฤษฎีกาออกในสภาแห่งรัฐ

ภายใต้ขอบเขตของช่วงเวลาที่กำหนดไว้ในคำสั่งให้ควบคุมตัวโดยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ เจ้าหน้าที่ของกรมราชทัณฑ์ที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ควบคุม อาจไปยังสถานที่ควบคุมตัวเพื่อพบปะกับผู้ต้องโทษได้ อย่างไรก็ตาม เจ้าหน้าที่ไม่อาจเข้าไปในที่พำนักของบุคคล ซึ่งเป็นเจ้าของสถานที่ที่มีการใช้การควบคุมโดยไม่ได้รับความยินยอม เจ้าหน้าที่ดังกล่าวต้องทำรายงานให้กับผู้พิพากษาบังคับโทษ เกี่ยวกับการเข้าตรวจตราของตนโดยเร็ว

เจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเจ้าหน้าที่ทหาร อาจทำรายงานการหายตัวโดยผิดปกติของผู้ต้องโทษ และรายงานไปยังผู้พิพากษาบังคับโทษได้²⁵⁹

จากบทบัญญัติทั้งสองมาตราข้างต้นสามารถแบ่งลักษณะการใช้เครื่องมือควบคุมอิเล็กทรอนิกส์ ได้ดังนี้

²⁵⁹ Article 723-9 La personne sous surveillance électronique est placée sous le contrôle du juge de l'application des peines dans le ressort duquel elle est assignée.

Le contrôle à distance du placement sous surveillance électronique est assuré par des fonctionnaires de l'administration pénitentiaire qui sont autorisés, pour l'exécution de cette mission, à mettre en oeuvre un traitement automatisé de données nominatives.

La mise en oeuvre du dispositif technique permettant le contrôle à distance peut être confiée à une personne de droit privé habilitée dans des conditions fixées par décret en Conseil d'Etat.

Dans la limite des périodes fixées dans la décision de placement sous surveillance électronique, les agents de l'administration pénitentiaire chargés du contrôle peuvent se rendre sur le lieu de

l'assignation pour demander à rencontrer le condamné. Ils ne peuvent toutefois pénétrer au domicile de la personne chez qui le contrôle est pratiqué sans l'accord de celle-ci. Ces agents font aussitôt rapport au juge de l'application des peines de leurs diligences.

Les services de police ou de gendarmerie peuvent toujours constater l'absence irrégulière du condamné et en faire rapport au juge de l'application des peines.

1) การใช้เครื่องมือควบคุมด้วยอิเล็กทรอนิกส์ ต้องสามารถตรวจจับได้ในระยะเวลาที่ผู้ต้องโทษอยู่ภายในหรือนอกสถานที่ตามช่วงระยะเวลาที่ผู้พิพากษาบังคับโทษกำหนดไว้

2) บุคคลผู้ถูกควบคุมด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของผู้พิพากษาบังคับโทษภายในเขตพื้นที่ที่บุคคลนั้นถูกควบคุมตัว

3) การควบคุมในระยะเวลาไกล กรณีการควบคุมตัวโดยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ ต้องดำเนินการโดยเจ้าหน้าที่ของกรมราชทัณฑ์ที่ได้รับอนุญาตให้ทำหน้าที่ดังกล่าว เพื่อที่จะนำเอาระบบจัดการข้อมูลมาใช้ หรือมอบหมายให้บุคคลตามกฎหมายแพ่งที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในรัฐกฤษฎีกาออกในสภาแห่งรัฐ

4) เจ้าหน้าที่ของกรมราชทัณฑ์ที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ควบคุม อาจไปยังสถานที่ควบคุมตัวเพื่อพบปะกับผู้ต้องโทษได้ แต่ทั้งนี้ ต้องไปในเวลาที่กำหนดไว้ในคำสั่งให้ควบคุมตัวโดยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ และต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของสถานที่นั้น นอกจากนี้ เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ยังต้องทำรายงานเสนอต่อผู้พิพากษาบังคับโทษอีกด้วย

5) กรณีเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือทหารพบว่า ผู้ต้องโทษหายตัวไปอย่างผิดปกติ สามารถรายงานเรื่องดังกล่าวไปยังผู้พิพากษาบังคับโทษได้

6) กระทรวงยุติธรรมเป็นผู้รับรองให้ใช้อุปกรณ์ควบคุมทางอิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าว และในการใช้ต้องแน่ใจว่าไม่กระทบต่อเกียรติ ศักดิ์ศรี และชีวิตส่วนตัวของผู้ที่อยู่ภายใต้เครื่องมือควบคุมอิเล็กทรอนิกส์

นอกจากลักษณะการใช้เครื่องมือควบคุมด้วยอิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าว อันเป็นมาตรการที่ป้องกันการหลบหนีของผู้กระทำความผิดที่ถูกสั่งให้มีการควบคุมด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์แล้ว ยังมีมาตรการที่ผู้พิพากษาบังคับโทษที่สามารถนำมาใช้เพื่อป้องกันการหลบหนีได้อีก คือ มาตรการตามบทบัญญัติของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา 723-10 ซึ่งให้นำมาตรการตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 132-43 ถึง มาตรา 132-46 มาใช้กับผู้ต้องโทษที่ถูกควบคุมตัวด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ด้วย เช่น ศาลอาจสั่งให้ผู้ต้องโทษไปรายงานตัวตามที่ผู้พิพากษาบังคับโทษหรือนักสังคมสงเคราะห์ที่ได้รับมอบหมายกำหนด หรือแจ้งนักสังคมสงเคราะห์ให้ทราบกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงที่อยู่ หรือ ศาลอาจกำหนดให้ผู้ต้องโทษปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง เช่น ถือเอาที่ใดที่หนึ่งเป็นที่พักอาศัย หรือไม่ให้ประกอบกิจกรรมที่ผิดกฎหมาย หรือกิจกรรมที่ต้องพบปะเป็นประจำกับผู้เยาว์ เป็นต้น

3.3.4.2 มาตรการลงโทษกรณีหลบหนีหรือทำลายเครื่องมือควบคุมอิเล็กทรอนิกส์

กรณีที่มีการหลบหนีจากการควบคุมด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ และผู้ต้องโทษใช้วิธีการใดๆก็ตาม เพื่อล้างสัญญาณเครื่องมือตรวจจับระยะเวลาที่ผู้ต้องโทษอยู่ภายในห้องที่

ที่ผู้พิพากษาบังคับโทษกำหนด ซึ่งประมวลกฎหมายอาญามาตรา 434-29 กำหนดให้เป็นความผิดฐานหลบหนีจากการควบคุม ต้องรับโทษตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 434-27 คือ จำคุกไม่เกิน 3 ปีและปรับไม่เกิน 45,000 บาท ดังบทบัญญัติ ดังต่อไปนี้

“ มาตรา 434-29 หากมีการหลบหนี ผู้ต้องโทษจะถูกลงโทษอย่างเดียวกัน

2 ผู้ต้องโทษที่หลบการควบคุมที่บังคับใช้กับตนในขณะที่ถูกส่งไปทำงานในสถานที่ที่ไม่มีผู้คุม หรือภายใต้เครื่องมือควบคุมอิเล็กทรอนิกส์ หรือขณะลาพักเป็นครั้งคราวหรือชั่วคราว...

4 นักโทษที่ถูกกำหนดให้อยู่ภายใต้เครื่องมือควบคุมอิเล็กทรอนิกส์ใช้วิธีใดๆ ก็ตาม เพื่อล้างสัญญาณเครื่องมือตรวจจับจากระยะไกลว่าผู้ต้องโทษอยู่ในพื้นที่หรืออยู่นอกพื้นที่ที่ผู้พิพากษาที่บังคับให้มีการลงโทษกำหนดไว้”²⁶⁰

ดังนั้น จากการศึกษาหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัย กระบวนการพิจารณาของศาล การแก้ไขหรือเพิกถอนคำสั่งจำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัย และมาตรการควบคุมเพื่อป้องกันการหลบหนี ตามกฎหมายของประเทศอังกฤษ สหรัฐอเมริกาทั้งรัฐฟลอริดาและมินนิโซตา และประเทศฝรั่งเศสแล้ว พบว่า มีลักษณะคล้ายกันหลายประการ ซึ่งสามารถนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับหลักกฎหมายของประเทศไทย เพื่อหามาตรการทางเลือกแทนการจำคุกผู้กระทำความผิดหญิงบางประเภท โดยการจำกัดเสรีภาพไว้ในที่อยู่อาศัย ตามข้อกำหนดสหประชาชาติว่าด้วยการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังหญิงและมาตรการที่มีใช้การคุมขังสำหรับผู้กระทำผิดหญิง (Bangkok Rules) ดังจะได้กล่าวถึงในบทที่ 4 ต่อไป

²⁶⁰ Article 434-29 An escape is subject to the same penalties where:

2 a convicted person evades the control to which he is subjected whilst posted to a non-custodial assignment, or under electronic supervision, or whilst enjoying partial or temporary leave;

4 a convicted person placed under electronic supervision neutralises by any means the apparatus permitting the detection from a distance of either his presence in or his absence from any premises designated by the penalty enforcement judge.